

gentitate ineffabili gaudio omni
in idola in iudea. ut affrica. all.
more. psalmi dicite. i. bu opunt
ei. i. ad honore nois ei. vn. luceant
co. ho. alla. laus di ioye. Dare glim
i. glificare et laudate eum. al. al. al.
triplicat qz una e gla et laus cum v
nari p duo ioyta caritatis firm
fide trinitatis. qm psonant. t
pven. i. nonne filium. in lau
scu. accipit. id p bis. postea t
amit. videtur die vs. dicite ad c
ore. epe. e dnc q tribit. mag
na reditiois. in carna. vs.
fortitiois. Cui non t. vs.
ne emne psi resur. vs.
dm exccati s iudei. vs.
vs. Dicite ad. vs. De dnc p erro
gaudio p mozem. vs. vs.
ut i uia. vs. qis p rioner eos q
clan s p bay. pugnare et.
Obsc. nos abstru. vs.
ricone dnc. vs.
denitiois de. vs.
Syloms op. nos. vs.
alla.

- I. *Arts habendi et Audiendi Conciones Sacras* *Wilhelmi Zeppori.* *Keckermanni*
- II. *Rhetorica Ecclēstia* *Wilhelmi Zeppori.*
- III. *Methodus Concionandi* *Jacobi Andreae.*
- IV. *De Preparatōe et Consolatōe Christi-fidelium ad mortem* *Orōes Funebres* *M. Santaleonis Candidi.*
- V. *Enarratio Psalmorum Penitentialem et Graduum* *D. Danielis Arcularij.*
- VI. *Apriorum Theologici* *Quirini Reuterij.*
- VII. *Explicatō Problematis Eucharistici.*
- VIII. *Meditatōes Sacrae in Eugētia Unica* *D. Petri Heigij.*
- IX. *Oratio de Essentia Sacramentorum* *Literarum Francisci Bredovij.*
- X. *Oratio* *Hermani Remscheri* *Lingua Hebraea.*
- XI. *Oratio de obtinenda libertate* *Matrimonij Libertate.*

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECAE ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Dea. I

11x
h. 8 I
Domini Doctoris
PETRI HEIGII,
IVRISCONSULTI
CLARISSIMI, ET ELECTORA-
lis aulæ Saxonicæ Consilarii fi-
delissimi, piæ memoriæ,

*MEDITATIONES SA-
GRÆ, IN EVANGELIA
Dominicalia,*

editæ

Ad ipsius Authoris petitionem,

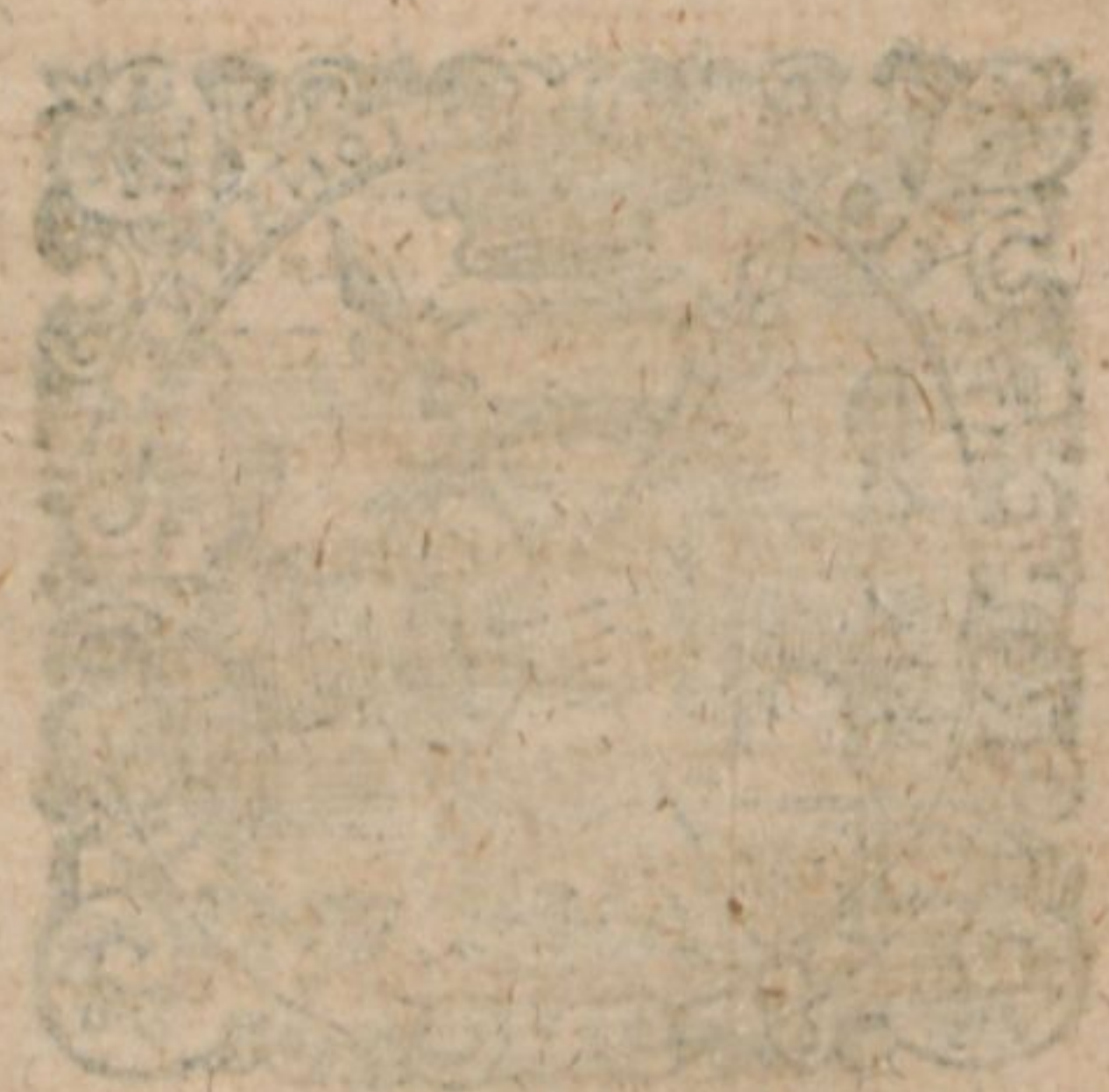
à
POLYCARPO LYSERO,
S. THEOLOGICÆ DOCTORE,
eiusdem aulæ Ecclesiastæ.

FRANCOFVRTI,
Typis Melchioris Hartmanni, Sumptibus
Ioannis Spiessij

M. D C.

Domini Doctoris
P E T R I H E I L I G I I
I V R I S T O N S V L T I
C O N S I L I I
I n s a l u t e S a x o n i c e C o n s i l i i
d e l i b e r a t i o n e
M E D I A T I O N E S
C A P I T U L I
I n s t i t u t i o
A d i p s u m A n t i q u a p e t i t i o n e m
C O L Y C A R P O L Y S E O
I N T H E O L O G I A D O C T O R
I n d e m a n t e E c c l e s i a s t i c a

I n s t i t u t i o
I n M e l i o r a m e n t u m S u p e r i o r u m
I n s t i t u t i o n u m

LI
MI
SIS
Dom
HAN
Duci
M

Sen
PO

lum
tilis
pra
bi pra
societ
diuer
ra ob
aliud
attin
um o
dem
ed T

ILLVSTRISSI-
MIS AC GENEROSIS-
SIS Principibus ac Dominis,
Domino CHRISTIANO, Domino IO-
HANNI GEORGIO, ac Domino AVGVSTO,
Ducibus Saxoniae, Landgraviis Thuringiae,
Misniae Marchionibus, & Burggraviis
Magdeburgi, &c. Dominis suis
clementissimis,

*Sempiternam animae corporisq; felicitatem in
Christo Iesu precatur,*

POLYCARPVS LYSERVS D.

*Quod electum illud Dei orga-
num Paulus discipulo suo Timo-
theo praecipit, scribens: Exerce
teipsum ad pietatem. Nam* 1. Tim. 7.
corporalis exercitatio paulu-

lum habet utilitatis: at pietas ad omnia v-
tilis est, vt quae promissionem habeat vitae
praesentis & futurae. illud omnes Christiani si-
bi preceptum putent. Etenim, etiamsi in externa
societate hominum ordines distinguantur, vt pro
diuersitate conditionis seu ordinis alii alia mune-
ra obeant, & pro diuersitate aetatis, aliud hunc,
aliud illum deceat: quod tamen animae curam
attinet, ibi nemo negare poterit, quin idem studi-
um omnibus ex aequo incubat. In Republica qui-
dem aliud decet Regem, Principem, Iudicem, ali-
ud Theologum, Iurisconsultum, Medicum; aliud

A 2 mili-

EPISTOLA

militem, mercatorem, opificem; & rursus aliud
maritum & uxorem, filios & filias, seruos & an-
cillas. At in Ecclesia nemo siue summa, siue me-
dia, siue infima sortis; siue ineuntis, siue proue-
ctioris, siue effoctæ ætatis sit, Dei cognitione va-
cuus esse, nemo pietatis studium negligere, ne-
mo laborem, Deo optimo, Iustissimo, Potentissi-
mo obtemperandi defugere debet. Sed quisque
quam chara ipsi est propria animula, (pro cuius
dignitate, splendore, salute tentare nos decet o-
mnia) hanc diligentiam & hoc studium ipsi de-
bet, vt in pietate se exerceat, quo æterna salutis
præmia promissa consequi queat.

At vero pleriq; inquirunt: quænam sint illa
media, quæ ad hanc spiritualem *γυμνασιαν* &
exercitationem pertineant? Huic, si serio rem hæc
agat, hæc tria ostenduntur: Lectio, Meditatio,
Oratio. His tribus pietatis exercitatio ex *De opia*
ad *ωρα* *ε* *iv* vsq; deducitur, qua ipsa pietas absol-
uitur & perficitur.

I. Ante omnia ergo **LECTIO** necessario re-
quiritur ad exercitium pietatis, propterea, quia
Eph. 4. 18. animus & intellectus noster natura tenebris est
obscuratus, atq; alienati nos sumus à vita Dei per
ignorantiam, quæ est in nobis, propter cœcitatē
Psal. 119. cordis nostri. Nisi ergo verbum Dei lectum sit lu-
105. cerna pedibus, & lumen semitis nostris, lucens in
1. Pet. 1. 19. caliginoso loco, donec dies elucescat, & lucifer o-
riatur in cordibus nostris, ne scintilla quidem
pieta-

DEDICATORIA.

pietatis è pectore nostro emicabit. Hinc Paulus *1. Tim. 4.*
 precipit: Attende lectioni. Et Isidorus *testa- 13.*
 tur, Sanctarum Scripturarum lectionem geminū *De summo*
 vsum conferre: vnum, quod mentis intellectum e- *bono libr. 3.*
 rudiat, alterum, quod hominem à mundi vani-
 tatibus abstractum ad Dei amorē perducatur. Præ-
 clare quoque D. Hieronymus ad Demetriadem *Lib. 1. Epist.*
 scribens, inter alia ex Virgilio, paucis mutatis, *8.*
 dicit: Vnum illud tibi nate Deo, præq; o-
 mnibus vnum, Prædicam & repetens ite-
 rumq; iterumq; monebo, Vt animum tu-
 um sacrae lectionis amore occupes, ne in
 bona terra pectoris tui semen lolii auena-
 rumq; suscipias, &c. Postea vltimo mandato
 concludit his verbis: Finem iungo principio,
 nec semel admonuisse cōtentus. Ama scri-
 pturas sanctas, amabit te sapientia: dilige
 eam, & seruabit te: honora illam, & ample-
 xabitur te. Hæc monilia in pectore, & in
 auribus tuis hæreant.

Sed multi inueniuntur in hoc mundo magni
 viri, qui à Scripturarum lectione, ob eius humili-
 tatem & simplicitatem, abhorrent, & vt ille Ro-
 manus nugator nugabatur, hæc nugas magno
 viro indignas censent. Tale quid Augustinus sibi *Confes. li. 3.*
 ante suam conuersionem accidisse fatetur. Scri-
 ptura, dicit, visa est mihi indigna, quā Tul-
 lianae dignitati compararem. Tumor enim
 meus refugiebat modum eius, & acies mea

EPISTOLA

non penetrabat interiora eius. Veruntamen illa erat quæ cresceret non paruulis: sed ego dedignabar esse paruulus, & turgidus fastu, mihi grandis videbar. *Hæc Augustinus de se nondum conuerso. Sed hoc iudicium de Scripturis tantum est eorum, qui eius dulcedinem nunquam degustarunt. Si quis vero grande istud supercilium deponat, & ex hisce fontibus Israelis bibat, re ipsa experietur verum esse, quod D. Gregorius alicubi scriptum reliquit: Scriptura sacra omnem scientiam atq; doctrinam sine aliqua comparatione transcendit: eò quod vera prædicat, quod ad cœlestem patriam vocat, quod à terrenis desideriis ad superna amplectenda cor legētis immutat, quod dictis obscurioribus exercet fortes, & paruulis humili sermone blanditur: quod nec sic clausa est, vt pauesci debeat, nec sic patet, vt vilescat: q; vsu fastidium tollit, & tanto amplius diligitur, quanto diligentius legitur: quod legentis animum humilibus verbis adiuuat, sublimibus sensibus leuat: quod aliquo modo cum legētibus crescit: quod à rudibus lectoribus quasi recognoscitur, & tamen doctis semper noua reperitur: quod vno eodemq; sermone dū narrat textum, p̄dit mysterium, & sic scit præterita dicere, vt eo ipso nouerit futura prædicare, & non immutato dicendi ordine,*

nouit

*Lib. Moral.
30. cap. I.*

nouit
nunc
splēdic
hoc ip
Qu
Siqui
Dei en
ad De
dis no
vt fia
mus
ctio
corri
chric
fœda
Hippo
viru
discip
tuam
motu
nobis
max
lium
blice
rit.
II.
cede
legi
re co

IV

DEDICATORIA.

nouit & ante acta describere, & agenda
nunciare. Hæc ille. *Quid ergo augustius &
splendidius de vllius libri lectione dici potest, quam
hoc ipsum?*

*Quare sacrorum lectionem nemo negligat.
Siquidem sacra nemo sine magno fructu legit.
Dei enim verbum diligenter lectum, nunquam* *Esa. 55. 10.*
*ad Deum vacuum reuertitur: sed agrum cor-
dis nostri fecundum reddit, & germinare facit,
vt fiant quæ Deo probantur. Ideo D. Hierony- In Epist. ad
mus non minus vere quam venuste dixit: Le- Demet.*
*ctio diuina vice speculi nobis est, fœda
corrigeno, pulchra conseruando, & pul-
chriora faciendo. Scriptura speculum est,
fœda ostendens, & corrigi docens. Hinc
Hipponensis ille Antistes testatur, Victorinum, Confes. lib.
virum non in Rhetorica modo, sed in omnibus 8. cap. 2.*
*disciplinis adeo insignem, vt Romæ in foro sta-
tuam meruerit, legendis sacris literis ita per-
motum & affectum fuisse, vt tota fere Romana
nobilitate, quam is erudierat, reclamante,
maximo cum Christianorum gaudio & infide-
lium mœrore fuerit ad fidem conuersus, pu-
bliceque baptismum recipere non erubue-
rit.*

II. Ad Lectionem accedere, vel potius eidem suc-
cedere debet **MEDITATIO**, qua id quod in sacris
legimus, penitus animo & memoria imprime-
re conamur, simul considerantes, quæ vel my-
steria

EPISTOLA

steria vel beneficia Dei in verbis lectis contineantur, quidue eadem nobis utilitatis, siue ad doctrinam, siue ad consolationem, siue ad correctionem, communicare possint. Hæc enim consideratio non tantum cauet, ne cito ex animo rursus effluant, quæ ex lectione didicimus, verum etiam efficaciam & virtutem confert, vt vitam nostram refrenare, mores nostros in ordinem redigere, sicq; ea opere complere discamus, quæ Deus in verbo suo nobis præcepit. Recte ergo Isidorus dicit: Omnis profectus ex lectione & meditatione procedit. Quæ enim nescimus, ex lectione discimus, quæ didicimus, meditatione conseruamus.

Isid. de summo bono.

Hinc euenire solet, quod etsi diuini verbi lectio ad permouendos animos est efficacissima, non tamen equaliter in omnibus ad pietatem operatur. Causa eius est, quia multi homines non considerant, nec perpendunt, nec meditantur, quæ legerunt. Etenim vt cibi corporis si prodesse, & corporis sustentationem promouere debeant, non tantum assumendi, sed & in ventriculo vi caloris naturalis concoquendi & digerendi sunt: ita fidei nostræ mysteria, vt sint efficacia, & salutifera, non tantum legere, sed & lecta atq; percepta in cordibus nostris asseruare oportet, vt calore Meditationis & Deuotionis digerantur. Quod nisi fiat, parum aut nihil ad promouendum pietatis studium proficiunt.

Hanc

Ha
tot in
rum D
verba
legisti
dit ab
itiner
quasi
tur in
is dor
hom
set, c
exer
pien
cuna
cord
grac
euig
dici
qui
circ
in c
den
in
rie
ma
pe
Sp
m

121

DEDICATORIA.

Hanc ob causam ipsa scriptura sacra toties, & tot in locis, assiduam legis diuinæ eiusq; mysteriorum Meditationē commendat. Moses dicit. Erunt *Deut. 6. 6.* verba hæc, quæ ego tibi præcipio hodie (& quæ tu legisti) in corde tuo : & narrabis ea filijs, & meditaberis ea sedens in domo tua, & ambulans in itinere, dormiens atq; consurgens. Et ligabis ea quasi signum in manu tua, eruntq; & mouebuntur inter oculos tuos, scribesq; ea in limine & ostis domus tuæ. Dauid quoq; enumeraturus laudes *Psal. 1. 2.* hominis iusti & beati, hanc inter primas recenset, quod legem Dei meditetur die & nocte. Hoc exercitium etiam commendat Salomon rex sapientissimus, dum præcipit, vt legem Domini circumdemus gutturi nostro, & describamus eam in cordibus nostris, vt, cum ambulauerimus, nobiscū gradiatur, cum dormierimus custodiat nos, & euigilantes loquamur cum ea. Deniq; Syracides *Syr. 14. 22.* dicit : Beatus vir, qui in sapientia morabitur, & qui in iustitia meditabitur, & in sensu cogitabit circumspeditionem Dei. Qui excogitat vias illius in corde suo, & in absconditis suis intelligens, vadens post illam quasi inuestigata, & in vijs illius insistens : qui respicit per fenestras illius, & in parietibus illius figens palum, statuet casulam ad manus illius, & requiescent in casula illius bona per eum. Quid sibi omnia hæc volunt ? nisi quod Spiritus Sanctus per hæc Metaphoras, nobis cōmendat continuam Meditationem & perpetuam

A S Const-

EPISTOLA

Considerationem, qua vir pietatis studiosus semper debet examinare verbum Dei lectum, & Dei mirabilia in eo considerare.

Itaq; si quis quid legit in sacris Bibliis, protinus clausis omnibus sensibus exterioribus & coarctatis suis cogitationibus, intra angustias memoriae suae eadem repetat, & in cordis penetrabili meditetur, si cum fructu & profectu pietatis ea legisse velit. Hoc adumbratum fuit in veteri lege, *Leu. 11. 3.* *Deut. 14. 6.* vbi illa tantum animalia nuda sunt pronuntiata, quae vngulam diuidentia, simul ruminant. Vbi per scissuram vngulae notabatur prudentia in diiudicandis scripturae mysteriis, & per ruminationem seria doctrinae caelestis Meditatio. Multi enim deglutunt hunc spiritualem animae cibum absq; profectu: quia neq; sincero affectu in Scripturarum lectione versantur, neq; querunt animas suas, tanquam alimento identidem ruminare.

De amore Dei. reficere. Ideo D. Bernhardus, si quando partem aliquam sacrorum legendo absoluisset, mox seipsum sic allocutus est: Intentiones, cogitationes, voluntates, affectiones & omnia interiora mea, venite ascendamus in montem *Gen. 22. 14.* vbi Dominus videt & videtur. Curæ, sollicitudines, anxietates, poenæ, seruitutes, expectate me hic cum asino corpore isto, donec ego cum puero, ratione scilicet & intelligentia, vsq; illuc properantes reuertamur ad vos. Reuertemur. n. & heu reuertemur quam cito!

III. Hisce

III. P
uidua
fuerit
exigu
Spiri
vt vet
nō nis
re à D
ratio
ue vi
varie
mus,
nos D
simu
tion
paul
riū s
spiri
sapie
de ca
mor
est il
tuas
me,
reus
diu
ius
ma
ocu
viā

151

DEDICATORIA.

III. Hisce duabus pietatis exercitationibus indi-
 vidua comes adesse debet ORATIO, absq; qua si
 fuerit, reliquæ duæ magno quidē cum labore, sed
 exiguo cū profectu tractari poterunt. Etenim sine
 Spiritus sancti numine, nihil est in homine
 ut vetus canit Ecclesia. At Deus Spiritus sui gratiā *Luc. 11. 13.*
 nō nisi inuocantib. ipsum suppeditare solet. Qua- *Hieron. ad*
 re à D. Hieronymo recte hac regula tradita est. O- *Latam.*
 rationi lectio, lectioni succedat oratio. Bre-
 ue videbitur omne tēpus, q̄ tantis operum
 varietatib. occupatur. Nam quādo sacra legi- *August. su-*
 mus, tū Deus nobis loquitur: quādo vero oramus, *per Psal.*
 nos Deo loquimur. Vt ergo labor autē & iucundis- *75.*
 simus est & fructuosissimus, si in mediā Meditā-
 tionem placide recumbat, in eaq; quasi respiret &
 paululum requiescat. Quantopere autem necessa-
 riū sit, vt Precatio reliquis duob. *γυμνασίας* huius
 spiritualis membri adiūgatur, id probe intellexit
 sapientissimus idē ac pientissimus Rex David, qua
 de causa tot feruidas & igneas precatiūculas Psal- *Psal. 25. 4.*
 morum suorū Meditationibus immiscuit. Qualis
 est illa: Vias tuas Domine ostende mihi, & semitas
 tuas doce me. Deduc me in veritate tua, & doce
 me, quia tu es Deus salutis meæ. In primis autē au-
 reus ille Psalmus, qui Lectionē & Meditationem *Psal. 119.*
 diuini verbi præ reliquis cōmendat, plurimas hu-
 iusmodi precandi formulas, quæ ceu fulgida gem- *¶. 18.*
 mæ in auro splendent, continet. Reuela o Domine *¶. 27.*
 oculos meos, vt videā mirabilia de lege tua. Item,
 viā mandatorū tuorū fac me Domine intelligere.
 Item,

s fem-
 & Dei
 proti-
 & co-
 us me-
 etrali
 tis ea
 i lege,
 nua-
 t. V-
 tia in
 ina-
 Multi
 bum
 Scri-
 ani-
 ina-
 rtem
 e sei-
 tio-
 nte-
 tem
 oli-
 ex-
 do-
 in-
 mur
 mur.
 Hisce

EPISTOLA

- §. 34. Item. Da mihi intellectum, & conseruabo legem
 §. 125. tuam, atq; custodeam in toto corde. Item, Seruus
 §. 11. tuus sum ego: da mihi intellectum, vt sciam te-
 stimonia tua. Item. Benedictus es ô Domine, doce
 me statuta tua. Plures lubens omitto.

Jac. I. 17.

Cui ergo molestū esse possit, regium hunc Psal-
 tem imitari, & breuem huiusmodi oratiuncu-
 lam, vel cum ad legenda sacra accesserit, premit-
 tere, vel cum absoluta lectione Meditationem in-
 stituerit, subiungere? Vt sic, ceu per tres *χάετες*,
 Deas Gratias, cœlestem pietatis gratiam à Patre
 illo luminum, à quo omne datum optimum, &
 omne donum perfectum descendit, impetret. Nā
 qui in his tribus cōiunctim sic tractandis aliquid
 laboris & industrie posuerit, dubium est nullum,
 quin talem pietatis fructum inde sit reportatu-
 rus, de quo vere illud Christi vsurpare possimus:

Joh. 15. 16.

Ego vos posui, vt eatis, & fructum afferatis, &
 fructus vester maneat.

Illustre admodum & luculentum horū omni-
 um, quæ diximus, exemplum nobis præbet, Excel-
 lentissimus & consultissimus, piæ memoriæ, vir,
 D. PETRVS HEIGIVS, I. V. D. Doctor ce-
 leberrimus, & non ita pridem Consiliarius Ele-
 ctoralis dignissimus. Qui licet maiorem vitæ suæ
 partem legum studio insumpserit, in eoque præ
 multis alijs laudabiliter profecerit: non tamen
 alienum à se iudicauit, sacra cum legere tum me-
 ditari. *Qua de causa fatebuntur omnes, quot-*
 quot

VII

DEDICATORIA.

quot ipsum, dum in viuis fuit, familiarius nouerunt, cum in pietatis studio, tam quoad *θεωριαν* quam quoad *πραξιν* Dei beneficio adeo feliciter progressum esse, vt (absit dicto inuidia) multos non in celebres Theologos longo interuallo post se reliquerit. Quod meum de ipso iudicium nec fictum, nec adulatorium esse testabuntur partim hae Meditationes sacrae in Euangelia Dominicalia, quas nunc in vulgus emittimus, tum aliae Miscellaneae, quas paulo post submittemus: quae omnes vel me tacente depradicabunt, quam *δουλοσεν ταις γραφαις* hic vir fuerit. Nimirum non sufficere arbitratus est, quod Iurisconsultus appellaretur, nisi persiceret, vt id cum additione quadam, qua Christianus & pius Iurisconsultus celebraretur, fieri posset.

Act. 18. 24

Apud quasdam nationes vulgo male audiunt Iurisconsulti, ac notantur, ceu parum essent Christiani. Nec desunt exempla, quibus aliqui dicterium hoc nimis verum esse demonstrant. Sed pius hic noster D. HEIGIVS, vt & alii quidam (Deo sit laus) Iurisconsulti boni, labem hanc, quantum in ipso, eluere conatus est. Dum sacram Scripturam cum pietatis, tum aequitatis inuenienda tuendaque gratia, non tantum sedulo euoluit, sed & diligentissimo studio meditatus est, atque has ipsas Meditationes suas, vel ad precationum vel gratiarum actionum formulam aliquam redegit. Quae formulae tam

plene

EPISTOLA

plena sunt spiritualis deuotionis, ex ipsis fontibus
 Israelis hausta, vt qui sine pietatis affectione ista
 legerit, stipitem & truncum, non hominem eum
 esse oporteat. Merito ergo hunc nostrum P E-
 TRVM HEIGIVM, clarissimo illi & in-
 signi Causidico Romano Minutio Felici annu-
 mero, quem Lactantius Firmianus, & post hunc
 D. Hieronymus, ob excellentem sacrae doctrinae
 cognitionem, impense commendarunt. Et certe
 vellem, me optimum hunc virum, piorum iuris-
 consultorum coronam pro dignitate celebrare
 posse: non dubitarem, quin Deo & hominibus
 gratum facturus essem. Sed hoc potest esse alterius
 loci.

Has vero sacras suas Meditationes, Principes
 Illustrissimi, paucis ante obitum horis mihi tum
 temporis absentis tradi, à me ad euulgationem
 adornari, atque Vestris C. C. Cels. ipsius nomine
 nuncupari, per verbi ministrum, suum (vt vo-
 cant) Confessionarium, M. Balthasarem Meis-
 nerum, urbis huius Ecclesiasten, petiit. Voluit ni-
 mirum extare aliquod *μνημόσυλον* & Memoria-
 le suae erga domum Saxoniam gratitudinis, eo
 quod ad Professionem iuris in inelyta Academia
 VVitebergensi, ad Scabinatum, ad Dicasterium
 prouinciale, ad Consilium deniq; Appellationis à
 C. C. Cels. Vestrarum Domino Auo Electore
 AVGVSTO vocatus, à Domino patre, Ele-
 ctore CHRISTIANO, confirmatus atq;
 insuper

VIII

DEDICATORIA.

insuper à Domino Tutore & Prolectore, D.
FRIDERICO WVILHELMO, in hono-
ratissimum aulici consilii Collegium cooptatus est.
Atq; vtinam diutius, excellentissimis suis à Deo
concessis donis C.C. Cels. V. in statione sua inser-
uire ipsi licuisset, non tantum ex pietate, doctri-
na, prudentia & humanitate ipsius amplissimus
in hanc prouinciam redundasset fructus, sed &
progressu temporis plura tum sacra tum Iuridica
proflare possent opera, quibus notum fieri posset,
qualis & quantus hic vir fuisset. Qui reuera in
recessu plus habuit, quam pro singulari modestia
sua fronte præ se ferret.

Sed aliud visum est cœlesti illi rerum omnium
moderatori, qui ipsum ætatis suæ anno XL. (tum
nimirum, quando iam confirmato vnde quaque
iudicio plurimum prodesse poterat) ex ærumno-
sa hac vita ad beatas illas electorum sedes trans-
locauit. In cuius diuina voluntate vt & nos
acquiescamus, nec Doctore huic cœlestem
illam conuersationem inuideamus, æquum
est.

Vos autem, Illustrissimi Principes, Domi-
ni clementissimi, hæc ipsius Meditationes sa-
cras, ab ipso in limine transmigrationis con-
stituto, C.C. Cels. Vestr. pio voto dicatas &
nuncupatas, benigno vultu suscipite, derelictam
viduam & pupillos clementi vestre tutela
commendatos habete, atque huius fidi ac piæ
vestri

ontibus
one ista
em eum
n P E-
& in-
annu-
st hunc
octrina
Et certe
i iuris-
ebrare
inibus
lterius

ncipes
i tum
ionem
omine
vt vo-
Meis-
tit ni-
aoria-
is, eo
demia
rium
onis à
eclore
Ele-
atq;
super

EPIST. DEDICAT.

*vestri ministri memoriam apud vos non penitus
intercidere finite. Faxit Deus, ut quae ipse pro C.
C. Cels. Vestris pia vota concepit, suum consequatur
effectum, ut in vera pietate adolescatis, diuina
sancti Spiritus gratia vos semper regat, ne quid
contra sanctissimam voluntatem ipsius, verbo de-
claratam, cogitare, spirare & dicere nitamini: Si
quid contra factum fuerit, humanae imbecillitati
imputare & veniae locum dare velit: omnia de-
niq; sic agere largiatur, ut ad aeternam & debitam
Dei laudem ac subditorum utilitatem possint per-
tinere. Amen. Scriptum Dresdae primo die Anni
M. DC. Seruatoris nostri Iesu Christi, quem C. C.
Cels. Vestris & omnibus piis felicem exoriri
faciat is, qui omnis felicitatis fons est
& scaturigo.*

DOMI-

P E

D O

stris p
Orie
rissin
dem
etavi
um o
illum
Sanct
poter
leera
ferti
mus
etor
ad no
H
vato
scam

I.

DOMINI DOCTORIS
PETRI HEIGII, IVRISCON-
sulti clarissimi,
Meditationes in Euangelia
Dominicalia,

DOMINICA PRIMA AD-
uentus Christi. Matth. 21.
Vers. 1.

It hoc principium meditati-
onum sacrarum, vt & modum,
secundum quem ad nos venerit
Saluator & Rex noster, confide-
remus: & locum, vbi apud nos di-
uertere possit, in cordibus no-
stris præparemus. Antequam enim visitaret nos
Oriens ex alto, parari sibi locum præcepit, & cla-
rissimè edixit, desertæ Sioni se affuturum. Ea-
dem vero desiderio magno aduentum hunc expe-
ctavit, & vel ruptis cœlis descendere Regem su-
um optavit, rorare cœlos, destillare æthra iustum
illum expetivit. Nihil sanè præter vota & morus à
Sancto spiritu excitatos in hoc negotio facere
poteramus. Ascendere ad Salvatorem impossibi-
le erat. Deserueramus Creatorem: proinde de-
serti iacebamus, & in æternum derelicti mansisse-
mus: nisi prior ad nos Iesus Christus, Dux & au-
ctor vitæ nostræ venisset. Cuius regnum semper
ad nos venire in familiari oratione optamus.

Luc. 1. 78.

78.

Matth. 3. 3.

Esa. 62. 4.

Esa. 64. 1.

Esa. 45. 8.

Matth. 6. 10.

Hanc igitur adveniētem ad nos Regem & Sal-
vatorem nostrum obvijs ulnis excipiamus. Agno-
scamus historiam hanc iam dudum voce prophe-
tica

B tica

venitus
pro C.
sequā-
diuina
ne quid
rbo de-
ini: Si
allitati
na de-
bitam
nt per-
e Anni
C.C.
iri

MI-

D. PETRI HEIGII IC.

Psal. 24. 7. porta iubentur attollere capita sua, Rex ut glori-
Psal. 96. 13. osus intret, & ad veritatem Dominum lætis ova-
Ps. 118. 42. tionibus fideles excipere: profiteri etiam hanc di-
em Iehovam fecisse, in qua lætemur exultantes
& dicentes: Eia Iehova, serva age: Eia Iehova,
serva age: Bene sit ei, qui venit in nomine Do-
mini. Prædictum iam diu fuit puellæ Sioni: Ecce
Esa. 62. 11. adventantem Servatorem tuum. Inbetur eadem
Zach. 9. 9. exultare vehementer, exclamare lætè: quia veni-
at Rex suus, qui iustus & victoriosus sit, humilis
equitans in asino, & pulla asina nato.

Mos est principum & magnatum inter faustas
orationes ingredi primariam Regni urbem. Idem
hic Regum omnium Rex facit. Et utrunq; humi-
lis sit externus apparatus: tamen non dubiis ar-
gumentis diuinæ suæ maiestatis radios pellucere
facit: dum obsequentem animalium, quibus vtri-
tur, dominum habet, faustissimasq; è cordibus
spectatorum voces educit, & totam Hierosoly-
mam anxiam & sollicitam reddit: per humilitatem
ad gloriæ immensæ fastigium contendens.

Coniungamus & nostras cum fidelibus voces,
& pronis animis, faustis acclamationibus venien-
tem ad nos Servatorem excipiamus. Substerna-
mus aduentanti ramos palmarum & vestimenta:
ut pacis fructum nanciscamur: & si necesse sit, ne
pigeat ea, quæ circumferimus, Dei causa impen-
dere ut ad salutem expeditiores pergere possimus.
Ne cum sapientibus mundi ostendamus vilitate
externæ speciei Ecclesiæ tuæ, ô Christe Iesu, neq;
Mat. 21. 15. prohibeamus infantes & abiectum populum, quo
Luc. 19. 39. minus te laudet & celebret. Sed potius nos illis
coniuugamus: & vocanti tibi pareamus: euntem
Mat. 21. 12. te ad templum sanctum cupide sequamur: & ibi
te

MEDITATIONES SACRAE. 9

te deinceps in verbo & Sacramentis, omissis nundinatoribus & cauponatoribus, quæramus, quoad secunda vice redeuntem te in nubibus cum sanctis Angelis tuis lati rursus conspiciamus: & ex te vocem dulcissimam, Venite benedicti Patris mei, iucundissime audiamus. Amen.

DOMINICA SIGNORVM

ultimum diem antecedentium,

Luc. 21. vers. 25.

Fidelis est Deus noster, qui nos de futuro mundi excidio tam solícite admonet, vt etiam signa notet, ex quibus adesse diem vltimum conicere possimus. Felices ergo si Deo monenti paruerimus: infelicissimi omnium, si minanti & monenti non auscultauerimus:

Creauit Deus in principio Solem & Lunam, *Gen. 1. 14.*
vt non tantum tempora, sed & signa efficerent.

Proinde quid obstat, quin & extremum nobis diem significant: & hac quoque in parte suam erga Creatorem obedientiam probent, & nostram incuriam & contumaciam coarguant? Maximè

cùm ipsæ res creatæ, inanimæ licet, exerto quasi capite obseruent & expectent revelationem filiorum Dei. Sed non cœlum saltem aduentum illū *Rom. 8. 19.*

testabitur, verùm & terra, & mare, & in ipso hominum genere non obscura indicia eiusdem extabunt. Hinc enim terræ motus, tempestates & alia intemperies deprehendentur; & homines ipsi

rerum suarum incerti reddentur, dum in cogitationem signorum & innumerabilium malorum *Ecclef. 7. 10.*

in mundo vagantium intenti, & pene exanimati, vix apud se statuere poterunt, vtrum vita morte sit

B a præstan.

Deu. 32. 25. præstantior. Erunt foris pugnae, intus terrores; &
2. Cor. 7. 5. adeo sub finem vltimum efferabitur mundus, &
Math. 24. furore aestuabit Satan, vt omnia sursum deorsum
6. &c. sumque volui, & in tartara secum ante præcipitari
 potius cupiat, quam vt vnus in aduentu Domini
 integer & incorruptus reperiat.

1. Thes. 5. His ita fieri incipientibus, non animum despondere,
23. sed caput, monente Christo & Paulo, *Luc. 21. 28.*
Rom. 8. 19. exserere, & caput nostrum Christum Iesum expectare
1. Cor. 11. 3. iubemur: & cum Spiritu & sponsa dicere, *2. Cor. 5. 8. 9.*
2. Cor. 5. 8. 9. Etiam, veni Domine Iesu, debemus. Et quia signa
2. Pet. 3. 12. naturalia ad res creatas tam solícite rimamur &
Apocal. 22. obseruamus, cur non etiam cœlestia signa & futura
17. 20. æternæque vitæ argumenta inquirimus? *17. 20.*
Matt. 16. 3. Peruerse iudicant, qui huius vitæ tanto tenentur
 studio, vt mortis & alterius insequentis vitæ minorem
 aut nullam omnino habeant rationem.

Igitur & nos signa illa intuentes, meminimus instare
 tempus, quo tanquam ex diuersorio ad cœleste
 domicilium nobis est commigrandum. *2. Cor. 5. 2.*
8. 4. Coniungamus & nos cum aliis suspiria nostra, &
 ad diem illum redemptionis nostræ anhelemus. Quod
 si in nos ceciderint leuiter folia & signa in huius
 gratiæ tempore, gratis ea animis acceptemus, vt cum
 in totam mundi machinam duræ arbores & vires
 maiores, ad illius resolutionem ceciderint, fortiter
 consistere nihilominus possimus. Nihil enim frustra
 in libris sacris scriptum extat, quin omnia compleri
 necesse est: & prius cœlum terramque aboleri
 videbimus, quam vel vnum apicem sacrorum
 verborum perire. Agnoscamus & nunc in tanta
 signorum multitudine folia & signa prædicta: &
 prope adesse Regnum Dei credamus: imo ipsum
 Regem & Dominum nostrum appariturum cum
 potentia & gloria multa

multa statuamus: vigilemus, & tanquam furem *1. Thes. 5. 2.*
 nocturnæ quieti insidiantem, extremum diem *2. Pet. 3. 10.*
 præcaueamus. Sonet semper in auribus nostris
 vox Filii Dei: Surgite mortui, & venite ad iudici- *Iacob. 5. 9.*
 um. Ecce iudex ante ianuam adstat. Ecce venit *Iud. Ep. 6.*
 Dominus, cum sanctis millibus suis. Ecce venit *14.*
 cum nubibus, & videbit eum omnis oculus. *Apoc. 1. 7.*

Tu bone Iesu, iuste iudex, hæc animis nostris *1. Cor. 4. 5.*
 infige, vt parati te veniente inueniamur, & cum *1. Thes. 4.*
 electis omnibus simul rapiamur in nubes, in oc- *17.*
 cursum tuum, accipiamus ex tua manu immar- *2. Tim. 4. 8.*
 cessibilem gloriæ coronam: & tecum semper si- *1. Pet. 5. 4.*
 mus & maneamus, sine intermissione dicentes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omni- *Apoc. 4. 8.*
 potens, Amen, Amen, Amen.

DOMINICA ABLEGA-
torum à Iohanne Discipulorum ad
Christum, Matth 11. 1.

INter alia Aduentus tui, ô dulcissime Iesu Chri-
 ste, signa, præcipuum fuit hoc, quod Angeli & *Mar. 1. 2.*
 præcursoris tui voce, discipuli ei iudem, ad te iu- *Malac. 2. 1.*
 bentur proficisci. Nouerat fidus athleta sibi, quod
 tunc agebatur, non parari, sed capiti suo, sed illi,
 quem in vtero miranda gaudii specie iam ante *Luc. 1. 44.*
 exceperat. Non renuit decretere, vt Christus ma- *Ioan. 3. 39.*
 iore incremento apud suos inualefcat. Mauult in
 se denasci, vt in Christo Iesu, nostro Zerah & ger- *Zach. 3. 8.*
 mine iusto, ad æternam vitam renascatur facilius. *Luc. 1. 78.*
 Eunt igitur obsequentes discipuli, & omisis ri-
 nulis ad fontem se conferunt, neq; tantum præiu-
 dicatæ opinioni tribuunt, vt veritatem ipsam o-
 mittant.

Esa. 8. 18. 20 Sic itaq; nos, ô Deus, & Doctores viuos & mu-
 tos magistros audiamus, vt nihilominus vtramq;
 aurem tibi vocanti patulam præbeamus. Nun-
 quam tam cara sint nobis vllius etiam sanctissimi
 hominis verba, vt ab hoc Oratore & λόγῳ æterni
Esa. 25. 3. 4. Patris recedamus. Et quidni ea est verbi Euange-
Et 35. 4. Et lici ratio, vt omnes alias doctrinas & traditiones
42. 7. Et 50 superet? Nempe hinc cæci vident, surdi audiunt,
4. Et 52. 7. claudi ambulant, leprosi mundantur, mortui
Et 57. 15. excitantur, adeoque veræ consolationes in omni-
Et 61. 1. bus aduersitatibus panduntur. Hinc pauperes &
Psal. 9. 12. 18. contriti corde bonum nuncium, siue Euangeli-
Psal. 10. 14. um, audiunt. Aliæ traditiones & inuenta homi-
17. 18. num, etiam piorum, delectare quidem animum
Psal. 12. 5. possunt: at in extrema necessitate haud queunt fir-
Psal. 14. 6. 7. mam præstare consolationem. Hæc nota est pu-
Psa. 22. 24. ræ doctrinæ, quæ pauperibus Euangelium affert,
36. & fremente mundo, Diabolo & morte, tutissi-
 mum receptaculum & præsidium affert.

Hoc bonum nuncium & depositum, O Deus
 optime & benignissime, etiam inter nos serua, &
Iosa. 33. 7. da, vt Angeli pacis, à te nobis dati, idipsum pu-
 rum à corruptelis & fermentis Pharisæicis inter
 nos præsent: vt te hic in Euangelio venientem
 sic excipiamus, quo in nubibus in magna die red-
 euntem, iterum lætis animis dicentem, Venite be-
 nedicti Patris mei, &c. audiamus: & perpetui
 tuarum laudum præcones simus & maneamus.
 Amen.

D O M I N I C A M A G N Æ
Legationis Hierosolymitana, & ad
eam Testimonii Ioannis,
Iohan. 1. 19.

Quem

Quemadmodum clarissimum Solis Lumen
 Lucifer præcedit, & diem adesse nunciat: Ita
 Ioannes Baptista, verus Dei nostri Angelus & præ- *Mal. 4. 2. 5.*
 cursor, ipsum iustitiæ Solem iam iam adesse mo- *Et cap. 3. 1.*
 nuit. Et fidus quidem hic totus non sibi delatos
 honores sumpsit: sed cuius causa legatione ista
 fungebatur, Domino suo Iesu Christo tribuit.
 Etenim Prophetam illum olim Israelitis promif-
 sum, ipsumque Eliam se esse recte negavit. Cum
 Christus Prophetam ille sit vnicus maximus: & Io- *Deu. 18. 15.*
 hannes in Spiritu saltem Eliam gerat. Affirmat *Mat. 17. 12.*
 autem se esse vocem clamantis in deserto, & præ- *13.*
 parantris viam Domino, & quidem hoc officio *Esa. 40. 3.*
 permagno & illustri fungentem; indignum ta-
 men esse qui soltearum Christi soluat corrigiam.

Fac optime Iesu Christe, vt qui nunc sunt ver- *2. Tim. 1. 11.*
 bi tui præcones & testes exemplum hoc inniten-
 tur, tribuant tibi laudem vnici Prophetæ & Chri- *Esa. 58. 1.*
 sti: eleuent vocem suam vt tuba; sint humiles, &
 non sibi suisque commodis viam sternant: agant *Ephes. 6. 20.*
 quod officii sui ratio & legatio iniuncta monet:
 sint fideles legati: libere corâ omnibus loquan-
 tur veritatem Dei: & nihil morati strepitus sacer-
 dotes & pharisaicos, tuam saltem laudem præ-
 dicent.

Nos quoque nõ moueamur externa specie or-
 dinariæ Ecclesiasticæ successione, aut de statu no-
 strarum Ecclesiarum motis cerraminibus. Indig-
 num enim est, ut ab illis in seruitutem humanam
 retrahamur, quos filius Dei in libertatem proprio *Ioan. 8. 36.*
 suo sanguine liberavit. Proinde retineamus hoc *Esa. 8. 20.*
 Iohannis testimonium, & eodem nos quoque in
 omnibus aduersitatibus & tentationibus hostium
 nostrorum tueamur, scientes baptisma nostrum hoc
 quoque testimoniũ habere, vt per illud & poenitiæ

prædicationem complanctur via Domini. De-
 mus operam, vt inter nos versantem Dominum
Joh. 1. 26. 29. nostrum agnoscamus, & huius vocis, Ecce agnus
 Dei, qui tollit peccata mundi, nunquam obliui-
 scamur; sed eius perpetuo memores, tibi Pater
 optime, cum Filio & Spiritu sancto, semper lau-
 dem dicamus. Amen.

I N N A T A L E M
 C H R I S T I.

Luc. 2. 1.

Salue nox fausta & sancta; quæ; nulla vnquam
 Sextitit felicio: Nox quæ clarissimi diei lucem
 superas: imo quæ veræ lucis principium existens,
Esa. 9. 2. mundo vniuerso, in tenebris & in vmbra mortis
Johan. 1. 4. sedenti, magnam adesse lucem denuntiaſti. Hanc
Luc. 1. 79. noctem Deus in lucem admirabilem conuertit:
Psal. 107. vt Solem iustitiæ in cordibus nostris, veram nem-
 pe Lucem, Lumen de Lumine æterno, stabiliret.
Malac. 4. 2. Qui in principio creationis vniuersi Lucem, cum
2. Pet. 1. 19. Patre & Spiritu sancto, pulsa nocte creauit, & vi-
Gen. 1. 3. 4. am lucis & tenebrarum callet optime: idem in me-
 dia nocte lucem & gratiam adesse nuntiat, qui no-
Job. 38. 19. stras tenebras lumine disſicit.

Vere enim accidit Ecclesiæ tuæ, o Iesu Chri-
Psal. 18. 26. ste, quod dulcissime alibi de te scriptum est: Quæ-
Cantic. 3. 1. rebat te noctu in lectulo suo, nec inueniebat:
Et C. 2. 17. surgebat, & paululum prætergressa inueniebat,
 quem amabat eius animus, fugiebant vmbra &
 dies appropinquabat. Ecce autem id Ephratæ au-
Psal. 132. 6. diuimus; id in syluestribus agris in uenimus. Lux
Psal. 97. 11. oritur iustis, & mentē probis gaudium. Prodit
Psal. 19. 6. ecce Sponsus noster ex suo lecto geniali, ad decur-
 rendum

rendum curriculum suum. Intremus in eius domicili- *Psal. 132. 7.*
 cilium: veneremur eius pedum scamnum: adoremus *Psal. 118. 24.*
 præsepe & sanctuarium Domini nostri. Hanc diem Iehoua fecit, in qua exultemus & læ- *Cant. 3. 4.*
 temur. Agite ergo apprehendamus hanc lucem; *Gen. 32. 26.*
 comprehendamus quem a patribus nostris, à multis *Gen. 32. 26.*
 seculis, tam valde desideratum nunc inuenimus; acceptemus, nec dimittamus, quin salutem
 hanc & veram felicitatem in cordis nostri penetralia recondiderimus.

Magna est profecto & nulli hominum satis cognita Dei gratia, qua erga mundum immundum *Luc. 1. 78.*
 viscera misericordiæ suæ sic aperuit & effudit planc, vt & proprii filii, & charissimi sui thesauri obli- *Ose. 11. 8.*
 uisceretur, eundemque humanam naturam assumere pateretur. Exortum est in tenebris lumen *Psal. 112. 4.*
 rectis, è misericorde miseratore & iusto. Huic igitur attendamus, vsque dum dies illucescat, & lucifer *2. Pet. 1. 19.*
 exoriatur in cordibus nostris. O beata nimium culpa, qua redempta est natura. Serui æterno igni & exitio destinati, in regiam adsciscuntur familiam: imo Regis filii supplicio, omnium maximo Regi concilianur. O admirabile commercium! O ineffabile amoris diuini symbolum! O rem inestimabilem! Non sufficit mens nostra cogitando vel minimum huius magnitudinis & immensitatis momentum. Ipsa æternitas dies sibi & annos adhuc sufficientes dari postulabit, quo hoc vere magnum munus dignis modis celebremus.

Ergo, ô optime Iesu, memor imbecillitatis nostræ, ne hosce balburientis linguæ conatus asperneris: sed vt initia futuri illius æterni gaudii, & primitias ineuntis nostri profectus accipe: & hoc in hac vita nobis præsta, vt huius tui sanctissimi muneris participes simus & maneamus. In omni-

De-
 inum
 agnus
 bliui-
 Pater
 r lau-

uam
 cem
 ens,
 ortis
 lanc
 rtit:
 em-
 iret.
 cum
 z vi-
 me-
 no-

ri-
 uæ-
 at:
 at,
 e &
 au-
 ux
 dit
 r-
 im

Psal. 23. 4. bus aduersitatibus te Lumen vitæ cœlestis respiciamus, à te solo pendentes; & dum in his tenebris gradiamur, tibi semper deuoti permaneamus. Sanctificasti semel hanc noctem & eam lumine tuo illustrasti. Mane etiam deinceps nobiscum, & quam in cordibus nostris lucem excitasti, porro etiam foue, vt ea nunquam in nobis extinguatur. Adde nobis sanctissimos tuos Angelos, verbi tui ministros, qui in tenebris huius mundi præcones sint lucis & pacis cœlestis; ne magnitudine periculorum extremorum frangamur. Deducant illi nos ad præsepe tuum, vbi tu habitas in verbo & Sacramentis, ne per auia decurrantes & latam viam ingredienties à scopo feramur. Fac vt imitati exemplum prudentum virginum, corda nostra Spiritu sancto semper delibuta habentes, & lampades incensas oleo diuini verbi præferentes, secundum tuum aduentum, ô optime Sponse, patientes & vigilanter expectemus; & vbi rursum ad nos veneris, parati inuenti, tecum ad nuptias, iam dudum electis omnibus instructas, introire, & in omnem æternitatem manere possimus. Amen.

Esa. 60. 1.

MEDITATIO ALIA.

Cap. 64. 1.

Iohan. 1.

Malac. 4. 2.

Psal. 85. 11.

12.

Gen. 49.

Esa. 7. 14.

Es. 8. 10.

Pf. 40. 9. 10.

Esa. 7. 10.

Pf. 118. 23.

EVge Lux nostra, quæ illuminat tenebras nostras, venit. Venit desideratus desiderio magno. Apparuit Sol iustitiæ. Prospexit veritas de cœlo, & disruptis nubibus descendit ad nos miseros. Iustitia & pax deosculabantur se inuicem. Quid nunc amplius salutare expectamus cum latobo? Adest imo Immanuel. Ecce adest, voluntatem Patris sui factururus, nostraq; carne indutus. O admirabile commercium! O rem nullis seculis auditam, & nisi facta esset, incredibilem! Vnde enim

ordiar?

ordiar? Mirabor Dei benignitatem & intimorum
viscerum misericordiam, an hominum felicita-
tem? Vtrum capere libuerit: certe angustior est
mens & anima mea, quam vt vel minimam guttū
extanto mari satis delibare queat. O altitudo bo-
nitatis & sapientiæ Dei! O profunditas diuitia-
rum humani generis! Pro seruis extremæ fortis
nascitur filius Regis, & illorum, sui omnino obli-
tus, recipit sordidam conditionem. Ingredere ô
fidelis anima stabulum, aulam tanti Regis: atten-
de voci Angelorum, merum gaudium in illo tibi
paratum annunciantium. Sequere totius chori
cœlestis iucundas acclamations & ouationes,
tanti Regis inauguratione dignissimas. Contem-
plare stellam ad aulam illam te cum Magis du-
centem. Respice cum pastoribus & Magis ad san-
cta præsepia, & tanti Regis cunabula. Adora, ô a-
nima, Regem & Dominum tuum. Agnosce sum-
mum sacerdotem. Offer eidem, & tanto Domino
digna, munera: auri puritatem, thuris fragrantia
referentia. Vide, vt tua causa non tantum Rex
& Sacerdos, sed & hostia Deo patri in cruce obla-
ta fieri voluerit, & crucis acerbissimū suppliciū suf-
ferre. Mirrhæ igitur dono sepulturâ eius honora.

Psa. 1. 6. 12.

Sed quid ista tantis muneribus collata præstare
possunt? Minor sum Domine non tantum his, sed
& aliis vel minimis, miserationibus tuis. Tu me
dignum effice, bonitatem tuam cogitâdo aliqua-
tenus cõplecti. Circumcide cor meum; abluе sor-
des impuræ natiuitatis nostræ & nouū mihi cor,
nouū Spiritum lætitiæ concede. Benedic incuntis
anni auspicio & progressui. Sis tu deinceps quoq; no-
ster Rex & Sacerdos, qui in humeros tuos nos quo-
que recipias, cõfilio admirabili tuo regas, ducas &
ex omnib. malis potēter liberares. Pater æternitatis,
Deus

Gen. 32. 10.

Psal. 51. 10.

Esa. 9. 6.

Deus pacis, tui filii semper simus, tibi fidentes, & certo sperantes, nullum tam magnum malum esse posse, ex quo non tua potentia & benignitate liberationem & ἐκβασιμ in te nancisci possimus. Tibi aeterno Deo Filioque Patris, cum eodem & Spiritu sancto, sit laus & gloria in omnem aeternitatem. Amen.

1. Cor. 10. 13.

*IN NATALEM SAL-
uatoris & sequentis anni statum
salutarem.*

Rediit iterum lux fausta, qua Saluatoris nostri natalitia celebrantur tempora, nullis cōricenda seculis, omnibus prādicanda aetatibus. Etenim nisi Christus Iesus natus fuisset, omnes nos denati essemus: qui nunc renati, & ad vitæ etiam melioris spem excitati sumus. O insignem Dei bonitatem, qui seruatorum & inimicorum causa tale reconciliationis nostræ medium inuenit! O mirandum fœdus Dei & hominum! O sacrum diuinæ & humanæ naturæ commercium; quod nos ad diuinæ etiam naturæ vocat consortium! Venit nunc benedictum & promissum patribus semen, verus Siloh, & Propheta, ex fratribus delectus Rex & Sacerdos populi sui. Gloria tibi Opt. Max. Deus, quod gratiam & veritatem tuam ad eo in hoc tuo vere stupendo & admirando opere nobis declarasti, vt facta dictis augustiora & maiora appareant. Etenim quis legens veteres Prophetas tanta φιλανθρωπία putasset Deum nobiscum acturum? Quis non erga homines tantam diuinæ Maiestatis humilitatem miraretur? Quis non

2. Pet. 1. 4.

Gen. 3. 15.

Cap. 4. 9. 10.

Deu. 18. 18.

Psal. 138. 2.

Tit. 3. 4.

non ad
seculis
etamur
& decl
male fo
bonis g
Eun
ineunt
chariff
rem el
Iesus,
sta & n
nes no
ciamur
pede fi
teruall
mus,
bunt,
cum A
um &
laudem
Sanctu
Amen.

IN
lem S
C

ILLux
Iquo
pend

non adhuc Dei patientiam, qua nostram tot iam ^{2. Pet. 3. 9.}
 seculis pœnitentiam expectat, stuperet? Ample-
 ctamur igitur & agnoscamus bona, deprecemur
 & declinemus mala nostra, & quæ transacto anno
 male fecimus, nobis non imputari petamus, de
 bonis gratiam Deo Opt. Max. agamus.

Eundem & nunc rogo toto pectore, ut hunc
 incuntem nouum annum mihi, vxori, liberis &
 charissimis quibusque faustum, felicem & saluta-
 rem esse velit, largiatur ille, qui noster est verus
 Iesus, nobis omnia felicia & bona, auertat infau-
 sta & mala corporis & animi. Regat omnes actio-
 nes nostras, ut neque cogitemus, dicamus aut fa-
 ciamus quicquam illi aduersum: utque inoffenso
 pede sic transeamus per huius temporalis vitæ in-
 terualla, ut cum mensuram nostram impleueri-
 mus, ad cœlestem vitam, vbi dies & annus cessa-
 bunt, & æternitas inchoabitur, transeamus: &
 cum Angelis & electis omnibus te, Patrem, Fili- ^{Apoc. 21. 29}
 um & Spiritum sanctum absque intermissione ^{25. cap. 22.}
 laudemus, dicentes & sonantes: Sanctus, Sanctus, ^{5.}
 Sanctus Dominus Deus noster Sebaoth, Amen.
 Amen. Amen.

*IN EVNDEM NATA-
 lem Saluatoris & Domini nostri IESU
 CHRISTI: Et sequentis noui an-
 ni statum salutarem, cum pre-
 catione pro abitu felici.*

Illuxit, Dei gratia, nobis Natalis Saluatoris, &
 quo nostræ natiuitatis felicius origo & finis
 pendet. Lætetur ergo cum sanctis Angelis, pa-
 storibus

storibus, matre castissima & omnibus electis: qui hunc Salvatorem natum esse summopere gauisi sunt. Accedamus ad cunas fratris nostri: miremur Regem & Dominum omnium, propter nos & nostram salutem, de cœlis in hanc miseram pelliculam nostram venisse. Amplectamur hanc insignē *φιλανθρωπίαν*, & oblata in filio Dei bona grato animo accipiamus: Fac itaq; nos, O Deus benignissime, huius tuæ natiuitatis quoq; participes, vt, in te credentes, filii etiam Patris tui & coheredes tui in regno cœlesti efficiamur.

Et quia abiit annus præcedens, gratias tibi pro beneficiis omnibus tuis ex animo agimus, & oramus, vt sequentem hunc annum nobis faustum & salutarem esse velis. Benedic mihi, vxori, liberis & cæteris quæ ex te habeo. Tu noster Deus & Pater benignissimus esto. Largire Ecclesiæ, Reipublicæ & Oeconomix nostræ pacem & statum salutarem, Auerte à nobis mala & aduersa omnia, quæ pacem hanc & cultum à nobis tibi debitum possunt turbare. Da vires animo & corpori, vt te in vocatione nostra, prout conuenit, possimus celebrare.

Quoniam vero etiam nunc tempus instat, vt, secundum superiorum actionem mecum nuper habitam, mihi hinc ad aliam functionem discedendum sit, repeto quæ antehac hoc nomine à te sum precatus, & oro, vt me indignum & inidoneum tanto muneri, tu, cuius hoc munus est & actio tota, dignum & idoneum efficere, omnibusq; ad id necessariis donis abunde instruere & dicare velis. Fac ut in tuo nomine cœptus hic labor non inanis, sed publice utilis, tibi vero gloriosus existat. Nullus sum si non tecum præsto eris. Adesto ergo te inuocanti, & tuum consilium & auxilium imploranti. Tuere interim ab omni malo me, v-

xorem,

xorem
nedicit
salutar
rum vt
esse sol
am har
hoc tot
pera D
quem a
uatorer

I N

O in
tur ber
nostri n
iustum
gratia
imis rec
human
glorian
mens co
culas: ta
& boni
cum ab
fieri nec
titudine
consiste
Deo, q
indissol
nis cum
ceptem
gnoscar
dissima
humili

xorem, liberos & cætera: & animo corporiq; benedicito. Largire in actionibus omnibus euentus salutare: Defende me ab aduersis omnibus, quorum vt in loco excelso copia maior & periculosior esse solet. Tuum est scio hoc negocium. Tibi viam hanc commendo: tibi confido; tu transiges hoc totum. Non moriar, sed viuam, & narrabo opera Domini. Spem habe in Domino anima mea, quem adhuc habiturus sum meum præsentem seruatorem atq; Deum. Amen. Amen. Amen.

Pf. 118. 17.

Psal. 34. 5.

*I N N A T A L E M S E R V A -
toris & felicitis anni auspiciam.*

O gratissimæ temporum vices, quibus veluti in orbem circumagitur & quotidie renouatur beneficiorum misericordissimi Patris & Dei nostri memoria. Nunc enim cælum aperitur, & iustum demittit æther. Venit ad nos peccatores, & gratiæ & veritatis plenissimus est. Hodie summa imis reconciliantur: & qui Angelorum cibus erat, humanâ carnem induit. O insignem humanitatis gloriam, & diuinitatis humilitatem! Obstupescit mens cogitando huius mysterii tenuissimas particulas: tantû abest vt mare illud & abyssû sapiëntiæ & bonitatis diuinæ exhaurire cogitâdo queamus, cum absq; violatione naturæ & infirmitatis nostræ fieri nequeat, vt ad tantarum considerationum altitudinem ascendamus, & vix in primis gradibus consistere reperiatur. Sed gratia sit ter Opt. Max. Deo, qui sua nos bonitate tam arcte complecti, & indissolubili hoc vinculo vnionis Personalis, carnis cum diuinitate, nos sibi colligare voluit. Acceptemus hoc tantum munus, & gratis animis agnoscamus. Impuræ nostræ origini per hanc mundissimam medeamur natiuitatem. Intueamur humiliatam, à qua cursum suum Gigas & Heroas

hic

hic noster voluit inchoare. Imitemur exemplum Regis & capitis nostri, ne nos offendat species abiecta Ecclesiae: cum iam olim regnum suum ita inchoauerit Rex gloriae. Accedamus ad cunas huius gloriosi pueruli. Osculemur hunc à Patre nobis datum Filium: tribuamus cum sanctis Angelis Deo gloriam: colamus pacem & benevolentiam mutuam. Monstratum ab Angelis praesepe non fastidiamus: sed in precio magno habeamus.

Et quia in huius anni exordio nobis Saluator noster largitur, non tantum quae per Circumcisionem, & in ea emissum sanguinem denotabantur: sed & nomen suum I E S V S liberalissime communicat, agite, hoc tantum donum obuiis vlnis & animis acceperimus: credamus in hoc Salvatore nobis omnem beatitatem offerri & plenissime exhiberi. Esse I E S V M nostrum vnicum Seruatorem statuamus; quando non aliud sub caelo nomen sit, in quo vlla caro saluari possit. Hunc I E S V M agnoscamus, inuocemus & laudemus per omnem aeternitatem. Largiatur nobis hic noster I E S V S, quae vel corpori vel vitae sunt salutaria. Nihil enim ex nobismetipsis efficere possumus, nisi diuina & caelesti virtute robaremur. Ex illius plenitudine omnes gratiam gratis absque vilo merito nostro accepimus, & hucusque Spiritum trahimus.

Velis ergo benignissime & dulcissime I E S V, deinceps noster esse Seruator, nostra spes & fiducia sola. Ad te suspirat & anhelat anima nostra. Corona nos benignitate tua. Da veniam peccatis anni superioris, & hunc ineuntem annum vxori, liberis, familiae, & mihi sic benedicere perge, vt quemadmodum antehac in omni vita tuam sumus

mus e
gratia
corpo
ut in t
amus
quicq
pervig
stemu
ut in t
bratio
tibi, &
impor
animo
moru
nitatis
um & S
tis mu
simus

AV

QV
fe
vat tam
stra, co
ratione
cem in
nostri
respon
iisdem
genera
strorum

mus experti benignitatem : ita & deinceps in tuæ gratiæ & clementiæ sinu foveamur; ne nos, quæ corpori aut animæ nocere possunt, attingant: sed ut in tuæ tutelæ præsidio securi quiescamus, faciamus integris viribus vocationis officia, & nequicquam a tuis mandatis discedentes, custodia pervigili castissimorum Angelorum muniti perstemus, adversus imminetia mala omnia. Datur in tuo metu & nominis vera agnitione & celebratione iugiter crescamus & duremus, & cum tibi, ô Deus, visum erit cursui nostro clausulam imponere, largire, ut sana mente & tranquillo animo hinc ad te migremus, & ductu sanctissimorum Angelorum ad te translati, annos æternitatis & gloriæ tecum vivere, teq; Patrem, Filium & Spiritum sanctum, ob omnia tuæ benignitatis munera in æternum laudare & celebrare possimus Amen. Amen. Amen.

AVSPICIIS NOVI ANNI
SALVTARIBVS.

Luc. 2. vers. 21.

QVamvis cum Ecclesia Christiana ante dies septem novum annum ingressi fuerimus: iuvat tamen & huius diei memoriam in politia nostra, eodem nomine hæctenus celebratam, meditatione præsentis complecti. Etenim uti duplicem in nobis nativitatem agnoscimus, & ortus nostri principium partim mundo partim cælo respondet, quatenus in peccatis nascimur & ab iisdem sacro lavacro abluti ad cœlestem vitam regeneramur: Ita duplicis exordii annorum nostrorum meminisse, haud præter rem erit. Nemi-

C

peiu-

pe iubemur non tantum carnalis natiuitatis nostræ, sed & eius, quæ hoc die in Salvatore nostro per circumcisionis ministerium adumbrata est, regenerationis memoriam seruare incorruptam: & vtramq; quidem coniunctam habere. Quando quidem & nasci nobis Christum nihil profuisset, nisi idem & nostræ natiuitati benedixisset. Nati eramus in Adamo, vt Deo nostro viueremus: sed ab hac felicitate delapsi, & in regnum peccati & mortis translati, maledictam sortiti sumus natiuitatem. Hanc rursus hoc die sanctificare primogenitus fratrum suorum voluit: & non tantum carnalis natiuitatis suæ consortes nos facere: sed & nostram immundam originem ab omnibus fecibus repurgare.

Psal. 102.

2. Cor. 3. 5.

Proinde sic regenerati & sanctificati rectissime Quasi modogeniti nouum iam annū cum omnibus electis in stolis albis, depositis coccineis peccatiq; cruore respersis vestimentis, exordimur. Ab eo, inquam, qui longitudo est dierum nostrorum, & cuius anni non deficiunt, initium anni merito facimus. Inidonei antea eramus vel ad cogitandū saltem quicquam Deo dignum. Nunc mutata nostra conditio est. Mutatum quinimo nomen nostrum est: & in librum vitæ tale nomen inscriptū, quod diuina Triade & omnibus Angelis presentibus in sacro Baptismate nobis inditum memoria repetimus. Neq; tantum nomen huic politiæ feruens: sed & à Christo Salvatore Christiani nominari cœpimus. Quidni ergo grata mente & voce hunc diem celebremus: Ita enim fit, vt cum nomine I E S V annum incipientes, felicissime deminceps in eo progrediamur.

Gratias vero magnas Deo Opt. Max. ago, quod is præteritum annum mihi meisq; Ecclesia & Reipubl.

publ.
rōgo
mnib
corpe
vt cir
reput
mus
nostra
sv no
niēs r
ctissim
ri, libe
nostra
mniū
Im
fante
nome
us bla
tuam
pram
maior
nis iac
ghus c
non la
am tu
tenten
tuum
stes ma
leonis
possim
quicqu
mente
lum ho
ne tan
Amen.

publ. nostræ, prosperum esse voluerit, eundemque
 rogo, vt hunc instantem etiam annum nobis o-
 mnibus similiter felicem & salutarem animæ &
 corporibus nostris esse velit. FAXIT IESVS CHRISTVS
 vt circumcisio corde & ore, puris labiis & mente
 repurgata, relictis veteris mundi sordibus, facia-
 mus & cogitemus quæ regno cœlesti & natiuitate
 nostra Christiana sunt digna. Muta dulcissime IESVS
 nomen meum in nomen dulce, & tuo conue-
 niens regno, vt te IESVM semper cogitem, tuiq; san-
 ctissimi meriti nunquam obliuiscar. Benedic vxori,
 liberis, œconomix, Ecclesiæ & Reip. Scholæq;
 nostræ. Tu alpha & ω nostrū, principiū & finis om-
 niū. In te nostra oriatur & perpetuetur laudatio.

Gen. 32. 27
 28.

Imminetia Ecclesiæ mala & præsertim gras-
 santem rabiem Turcicam potenter depelle: noli
 nomen tuum sanctum ab impuris canibus vteri-
 us blasphemari, ne glorientur gentes se aduersus
 tuam hanc plantatam & sanguine Filii tui redem-
 ptam vineam præualuisse. Nos quidem & his &
 maioribus pœnis non indigni sumus: at tui nomi-
 nis iactura maior quam nostra futura erit. Tu di-
 gnus qui ameris, lauderis in æternum. At illi te
 non laudabunt: & nos mortui in peccatis glori-
 am tuam nō prædicabimus. Exfere ergo tuam po-
 tentem dexteram, & ora blasphemantium nome-
 tuum comprime. Fer nobis auxilium contra ho-
 stes magis tuos quam nostros, vt erepti ex faucibus
 leonis te & hic & in omni æternitate celebrare
 possimus. Corona annum hunc benignitate tua &
 quicquid animæ aut corpori nocere potest cle-
 menter auerte. Facito nominis tui causa: quod so-
 lum honore & gloria dignum est, & ex liberatio-
 ne tam illustri fiet clarius magisq; conspicuum.
 Amen.

Psal. 65. 12.

D O M I N I C A, Q V A
memoria Baptismatis Christi cele-
bratur. Matth. 3. 13.

Bene est quod Circumcisionem Baptismus ex-
 cipit. Ita enim conveniebat, ut novum hoc
 ministerium & sacerdotium novo quodam sym-
 bolo ob oculos nobis poneretur: cum quibus, ut
 infantibus & lactentibus, nequedum solido cibo
 aptis, & rei ipsius seu coelestis gloriae non satis ca-
 pacibus, signis etiam agendum fuit, quibus tan-
 quam manu quadam ad ipsum archetypum de-
 duceremur. Intueamur & nos signa haec nostra
 sic, quemadmodum Iohannes Baptistes fieri
 mandat, ut per aquam hanc Spiritu sancto nos
 baptizari credamus. Non parvi faciamus signa,
 ne eadem rursus amissa frustra aliquando requi-
 ramus. Viam qui quaerit, quae ducat ad mare,
 cum oportet amnem quaerere comitem sibi: Ita
 & nos in praesepio & stabulo dominico, in Gali-
 laea, in his quae Patris sunt, Regem nostrum que-
 ramus. Hic Domino placui quiescere; haec sunt
 convivia sive *συνεβδη*, quae tibi placent o Patris
 Sapientia.

Ergo a circumciso Sacerdote nostro Melchise-
 deco ad Baptisatum transeamus. Paedagogus enim
 fuit Lex circumcisionis in Christum ipsum. Hoc
 nato & revelato, cessant vetera: cum nova facta
 sint omnia. Coelum igitur dehinc novum, & no-
 vam terram factam intelligere debemus. Etenim
 in Christo Iesu neque circumcisio quicquam va-
 let, neque preputium; sed fides per charitatem
 agens. Dehinc rupto intermedii parietis septo,
 per unum spiritum nos omnes in unum corpus
 bapti-

1. Cor. 3. 1. 2.

Heb. 5. 12.

Matth. 3. 11

Psal. 74. 9

Heb. 7. 15.

16.

Gal. 3. 24.

1. Cor. 5. 17.

Apoc. 21. 1.

Esa. 65. 17.

Esa. 66. 22.

Gal. 5. 6.

Eph. 2. 14.

1. Cor. 12. 13.

bap
fide
cilia
ami
con
ut n
tem
hic p
ro su
felic
nobi
Po
fmo
ptism
ter h
inqu
Dei
stare
prim
tum
Bapti
mus
hanc
mus
lio se
lumb
se der
viam,
dulce
solati
lio De
cande
milit
under
Spi

A baptizati sumus. Vnus est noster Dominus, una fides, unum Baptisma. Bene factum, quod conciliator Dei & hominum, vetera & nova, tamq; amicè invicem sese contuentes Cherubes duos coniunxit tandem & velum templi discidit, nihil ut nunc gentibus obstat, quo minus & ipsi civitatem hanc Dei novam ingrediantur. Bonus est hic pater familias, qui & vetera & nova ex thesauro suo promit. Agnoscamus igitur hanc nostram felicitatem. Osculemur filium, neque oblata nobis munera negligamus.

Porro Regem & Ducem vitæ nostræ in Baptismo sequi nos convenit. Si enim Christum in Baptismo induimus, vestem hanc nostram reverenter habeamus, neque carnis nostræ sordibus eam inquinemus. Hæc enim tutos nos adversus iræ Dei fervorem, & ab omni malo securos, sola præstare potest: eandem in vestibus pelliceis, quas primi parentes nostri gestarunt adumbratam certum est. Ambulemus igitur in novitate vitæ, & Baptismum nostrum maximi faciamus. Videmus Sacerdotem nostrum suo corpore aquam hanc sanctificasse, ut nobis salutaris existat. Audimus Patrem de cælo pronunciantem, in hoc Filio se tantum acquiescere. Spiritus sanctus in columbæ specie, super hunc surculum radicis Isaicæ, se demittit. Quam bonus Rex noster, qui primus viam, quam sequi debemus, ingreditur! Quam dulce periculum Ducem hunc sequi! Quam consolationis plenissima vox illa, quæ in hoc solo Filio Dei gratiam & favorem reperiri testatur: quam eandem æternus Pater in secunda revelatione similiter de cælo sonuit, & ita honore & gloria eandem volvit coronare.

Spiritus Sancti testimonium, ut divinum, veneremur.

Epb. 4. 5.

Heb. 10. 19.

20.

Heb. 8. 8. 13.

Cap. 9. 5.

Cap. 12. 24.

Matth. 13.

52.

Psal. 2. 12.

Gal. 3. 27.

Gen. 3. 21.

Esa. 11. 1. 2.

Iohan. 1. 10.

Matth. 17. 5.

Psal. 2. 7.

Esa. 42. 1.

2. Pet. 1. 17.

- Pfal.* 8. 7. neremur. Recordemur columbæ, quæ Noacho oliuæ folium præferens placati Dei signum attulit,
Heb. 2. 7. post aquarum eluionem. Hæc columba præsentem esse nostrum Saluatorem ostendit: eum nempe, quem Noachus & Iacobus expectarunt, coram habemus. Iam aquæ nihil nobis nocent: imo salutare effectæ sunt, & quæ antea iram Dei exercebantur, iam salutari munere defunguntur.
Mar. 7. 37. Bonus Dominus noster, bene omnia fecit. Benedictum sit nomen Domini, ex hoc nunc & usque in æternum. Amen.
Pfal. 113. 2.

IN DIE MAGORVM.

Matth. 2. 1.

- Ies.* 9. 6. **R**Ecte Propheta Esaias puerum Iesum Nobis Natum, & Filium Nobis datum scripserat. Igitur & natiuitas illius primum Iudæis pastoribus Angelorum voce, deinde & gentibus Magis per stellam in Oriente nunciatur: vt & ad nos lapetanos, Semi tabernaculorum inquilinos futuros, salutem pertinere credamus: & omni populo gaudium in eodem paratum existimemus. Certe etiã in Gentium scriptis visam esse hoc tempore Stellam miraculosam reperimus: neq; omnino ignotum fuit, quod Magis solis reuelabatur. Recte Gentilis Vates Balaamus stellam ex Iacobo orituram prædixit, cuius hæc stella prænuncia existit.
Mal. 4. 2. Præcedit hic Lucifer verum iustitiæ solem: vt
Luc. 1. 78. & in ministerio prædicationis Regem hunc nostrum præcursor Iohannes antecessit. Hoc nempe tempus illud est, quo Deus signum populis elaturus erat, vt ad ipsum suos natos afferrent, quo Reges educatores & principes nutrices Sionis forent, quiq; demisso in terram vultu eam venerarentur.
Esa. 49. 22.
 23.

rentur Venerunt enim ex longinquis terris ignoti
 antea Israelitico populo, & aurum & thus attule-
 runt, vti scriptum erat iamdudum de Tarsensibus
 & sabæis, Occidentalibus & Meridionalibus, &
 de Orientalibus idem nunc apparet impletum
 esse. Et aurum quidem vt Regi excellenti omni-
 um Regum fastigium obtulerunt: vtpote cuius ca-
 put auro obrizo simile est, qui & speciosissimus est
 inter filios hominum. Thus Sacerdoti & interces-
 sori nostro inter Deum & hominem conuenit:
 qui solus sancta sanctorum ingressus pacem no-
 bis æternam peperit. Myrrham sepulturæ & pas-
 sionis eiusdem indicium fuisse certum est: cui iam
 dudum cum impio & diuine sepulchrum tribuen-
 dum vates prædixerat. Elucet igitur in hoc Imma-
 nuele nostro, regni eiusdem & maiestas & humili-
 tas. Iacet amor noster, à ceteris contemptus, ab
 externis agnitus & maximi habitus. Videte suffi-
 tum myrrhæ & thuris.

Accedamus ad odores istos, & ex plenitudine
 nostri Sacerdotis nos quoque decerpamus, quod
 pertinet ad nostrum usum. Fasciculus myrrhæ fit
 nobis dilectus noster. Attingamus & fimbriam
 Iesu, ut salui simus. Veneremur eius pedum sca-
 mnum. Offeramus eidem quæ habemus præstan-
 tissima & nos etiam studeamus bonæ fragrantie
 odorem Deo nostro exhibere: sic particeps do-
 norum ipsius erimus, & maximo cum fœnore re-
 cipiemus, quæ in parua quantitate & qualitate
 dedimus. Amen.

*Esa. 55. 5.
 Cap. 60. 6.
 Zach. 8. 7.
 8. 22.
 Psal. 68. 32.
 Psal. 72. 10.
 Cant. 5. 11.
 Heb. 5. 1.
 Heb. 9. 4.
 Psal. 45. 1. 2.
 7. 8. 11.
 Esa. 53. 9.*

*Cant. 1. 13.
 3. 6. 7.
 Cap. 5. 1. 13.
 Ioan. 1. 16.
 Heb. 13. 15.
 2. Cor. 4. 14.
 15.*

**DOMINICA AMISSA MA-
 tre Filij Iesu Christi, & in templo rursus
 inventi. Luc. 2. 41.**

G 4 Quam

no o-
 tulit,
 præ-
 eum
 runt,
 cent:
 n Dei
 ntur.
 Bene-
 usque

 A.

 Tobis
 ferat.
 orib.
 s per
 peta-
 os, fa-
 gau-
 e etiã
 Stel-
 gno-
 Gen-
 iram

 n: vt
 e no-
 nem-
 s ela-
 quo
 is fo-
 nera-
 ntur.

Psal. 84. 1. 4.
Psal. 42. 4.
Psal. 42. 3.
Psal. 11. 1.

QVam pulchra sunt tabernacula tua Domine Beati qui in iis habitant, qui ad ea cum reliqua festiua turba in voce exultationis & cōfessionis contendunt. Da igitur vt semper, & præsertim cum animæ nostræ dicitur: vbi est Deus tuus? ad sanctuarium tuum, montem Sion confugiamus & cultum tibi debitum cum Ecclesia præstemus. Reçte Hillel Iudæus. Ne te segregeas ab Ecclesia, neq; credas tibi ipsi vsque ad diem mortis tuæ. Et Nazianzenus: Extra arcam Noe non est salus. Præstat vnus dies in atriis Domini, mille aliis. *Matt. 23. 13.* Io in Domini mei domo ad limen esse, quam in aliorum tabernaculis habitator.

Sed quæ fieri potest, vt & hic interdum subducatur se Dominus, & conuertantibus secum subtrahatur? Certe placet sapientiæ nostræ hoc modo amoris in nobis diuini maiores flammæ excitare. Absesse se simulat, vt præsentiam in nobis spiritualem stabiliat: & hoc ipso se nobis quam maxime fauere ostendat. Semper in absentes felicior æstus amantis. Et certe fieri fere solet, vt quo longius a nobis Christum remotum putamus, eo præsentiozem habeamus. Sed inquirendi rationem tenere oportet, vt inuenire possimus. Non inter notos in vicis & foro reperiemus: sed hosce mundi huius custodes prætereuntes, in domo Patris. Imo, idem interdum non quærentibus se offert, & cum non putamus, ecce post nostrum astans parietem aspicit per fenestellas, per cancellos eminens, & surge anima fidelis inquiens, adest.

Cant. 3. 1. 2.

3. 4. & 2.

9. 10.

Esa. 65. 1.

Esa. 55. 6.

Psal. 40. 9.

Quæramus Iesum dum inuenitur, eum inuocantes, dum adest. Adest enim Saluator noster secum scriptum libri volumen ferens. Facit ille voluntatem Patris sui. Faciamus & nos quæ sunt Patris cœlestis, in libris sacris scripta. Distinguamus cœlum

cœlum a terra. cœlum cœli Domino, terram au- *Psal. 115. 15.*
 tem dedit hominibus. Discat & iuventus nostra à *2. Tim. 3. 15*
 teneris pietatem & bonas literas, quæ ipsam pos-
 sint erudire ad salutem. Nos quoque qui aliquo-
 usque progressi sumus per elementa, & lacticiniis
 pasti sumus, ad solidum cibum nos paremus: &
 cum puero Iesu crescamus sapientia, intelligentia *1. Cor. 14.*
 & gratia, coram Deo & hominibus. Malitia qui- *20.*
 dem pueri, at intelligentia adulti simus. Feramur *Eph. 4. 12.*
 & nos ad perfectionem, ad coagmentationem *13. 14.*
 sanctorum, ad ædificationem corporis Christi, *Heb. 5. 12. 13*
 donec euadamus omnes in vnitatem fidei & agni- *14.*
 tionis filii Dei, in virum perfectum, ad mensuram *Etc. 6. 1. 2.*
 staturæ adulti Christi. Conserua inter nos Domi-
 ne Scholas & Academias, & hisce nostris collegi-
 is præsens adesto. Ita te nunquam velut absentem
 requiremus: sed tanquam de præsentem nostro Sal-
 uatore gaudebimus & lætabimur. Amen.

DOMINICA NVPTIA-
 rum, à Christo honoratarum,
Iohan. 2. 1.

NON abs re putemus hoc primum esse signo-
 rum, quod Christus post Baptismum & in- *Psal. 19. 6.*
 gressum ministerii sui edidit. Ille enim, vt anima- *Cant. 1.*
 rum nostrarum Sponsus, mysterium illustre in
 coniunctione maris & fœminæ, & suæ cum Ec-
 clesia consociationis indicium, hoc modo coho-
 nestare volens, à nuptiis initium miraculorû suo- *Ephes. 5. 32.*
 rum facere conuenientissimum esse duxit. Magnû *23.*
 quippe mysterium est, fideles perinde Christo vt *2. Cor. 11. 2.*
 vxores marito coniunctos & copulatos esse. Eius
 enim corporis membra nos sumus, ex eius carne

C 5 atq;

atq; ossibus. Proinde hunc sponsum nos quoque reuereamur, omnem illi cultum exhibeamus, eiusdemq; aduentum secundum cum prudentibus virginibus sedulo expectemus.

Commédemus & nostras hasce mundanas nuptias Christo, & hunc conuiuiam & socium œconomix nostræ habere studeamus: vt cum vinum deficere cœperit, ex eius abundantia, quod opus est, accipiamus. Potest enim solitudinem aqua stagnantem, aridumq; solum lymphis scatens efficere: neq; dubitemus ipsum & fidum consiliarium & opportunum auxiliatorem fore. Nouit enim suos ex tentationibus & malis omnibus suo tempore eripere. Oremus saltem nos, laboremus & speremus, cura pia & segura. Ita nihil nobis deerit. Scit optimus paterfamilias nobis his externis bonis ad vitam præsentem opus esse: proinde dabit ea suo tempore. Momenta enim temporum ipsemet optime perspecta habet.

Assuescamus etiam nos ad cognitionem consuetudinis patrisfamilias nostri. Etenim vbi exactissimam nostri curam gerit, alienissimus a nobis esse apparet. Verum opportune, post aquam tribulationis, vinum consolationis infundit: & prima quidem vtut sint, vltima nihilominus vt sint suauissima efficit. Habet in manu calicem rubente vino plenum turbido, vnde fundit ille quidem, sed ita vt eius expressam fecem bibant impii. Mundus quidem ex luce funum dans, gaudia primum, postea vero mœrores exhibet. At noster Dux bene omnia facit, primum amara, deinde dulcissima proponit. Primo crucem, deinde lucem exhibens. Ergo, o bone, deinceps quoque post amaras has mundi sordes, nobis quoq; bonum vinum in hac vita interdum infunde, vt in altera meliore
vita

vita nouum vinum & dulce Nectar tecum bibere
in regno tuo possimus. Amen.

D O M I N I C A S A N A T I
*Leprosi, & celebrata fidei Centu-
rionis, Matth. 8. 1.*

NOs quoq;, dulcissime Iesu, immundiciem &
lepram naturæ nostræ agnoscentes ad te v-
nicum animarum & corporum Medicum accedi-
mus, & tuam opem imploramus. Et lepræ quidem
spiritualis medelam ex concione in mōte habita,
tuōq; benignissimo ore pronuntiata petentes, &
sine exceptione eandem rogantes, corporales de-
inde molestias in tuum clemētissimum sinum ef-
fundimus ita, vt tuæ tamen optimæ voluntati per-
mittamus, an à nobis calicem infusum tollere cō-
sultum existimes. Nam si secus accidat, poculum
salutis accipiendo nihilominus nomen tuum in-
uocabimus. Liberati autem ad templum, ad lau-
des & gloriam tuam prædicandam, properare fas
est. Ibi, & orandi & laudandi te, locus est.

Psal. 116. 13

Psal. 42. 5.

Imitemur & exemplum pii Centurionis, qui
humilitatem & indignitatem suam non tantum,
sed & fidem nobis monstrat clarissime. Humili-
tatem quidem sub potenti manu Dei; at illum
rursus Dominus extollit, fidemq; eius toti mundo
prædicat. Sunt in Centurione gentium quædam
primitiæ: & qui de Iapheti sunt stirpe, similem
cum Centurione sortem, si fideles quoq; sint & Se-
meis tabernaculis asciti, experientur. Ergo age
optime Iesu, nostram quoq; imbecillem fidem be-
nignus respice: & absens etsi videaris corpore, Spi-
ritus tui præsentiam in nobis confirma. Fac vt
de

Gen. 9. 26.

27.

Ier. 5.

de omnipotentia & præsentia tua, in voluntate tua reuelata, nunquam dubitemus: sed tibi soli semper & ubiq; laudem omnipotentia, philanthropia & veritatis tribuamus. Amen.

*DOMINICA PERICLITANTIS NAUICULÆ CHRISTIANÆ,
Matth. 8. 23.*

ITa cōparatum est cum nauicula Ecclesiæ tuæ, dulcissime Iesu, vt in eam huius mundi fluctus magno impetu ferantur. Et qui arcam Noanam tecum ingrediuntur, similem fortunam experiuntur. Sed dulce periculum est, te Ducem sequi. Et quamuis cessare & conuiuere, imo altum dormire, videaris: tamen præsens omnia felicissime gubernas. Delectaris nostris anxietatibus & querimoniis, etiam cum in tantam aquæ profunditatem venire nos putamus, vt fluctibus obruamur.

Psal. 83. 1.

Psa. 44. 23.

Psal. 69. 1. 2

Thre. 3. 22.

55.

Psal. 108. 12

Psal. 78. 65

Psal. 65. 8.

Psal. 107. 22.

Fac vt semper vocem hanc, *Domine serua nos, perimus*, sonemus: ac vt, excitato veluti è somno Archigubernio classis nostræ, liberationem eisdem sentiamus. Tu pelagi murmur coercere potes, murmur eius vndarum, tumultumq; populorum. Oremus subinde in angustiis nostris, vt hæc tempestates tranquillare digneris, & vt ex fluctibus emersi tandem in optatum portum proueamur, & tibi laudem & gloriam perpetuo dicamus. Amen.

IN FESTO PURIFICATIONIS BEATÆ VIRGINIS, & oblationis pueri Iesu in templo, Luc. 2. 22.

Tu

TV quidem, optima Mater, ob puerum ut sanctum natum purificatione non indigebas; sed peccata nostra in tuum, O dulcis puer, humerum suscepta expiationem merebantur. In te rursus nostra sanctificatur & purgatur natiuitas: simul per te rursus Patri tuo ut hostia sancta & pura sistimur; dignique efficimur, qui ex atrio templi aliquando sanctum sanctorum ingredi possimus. Tu præsta ut puris oculis cum sancto Simeone (illo scilicet tam valde inter ipsos Iudæos ob sanctimoniam laudato, & in quo magnæ synagogæ Spiritus desuit) te intueri queamus: & quod in te optimum maximum est, cum reliqua mundi parte, surda aure & caligantibus oculis non transmittamus. Agnoscamus te esse salutem iam dudum nobis promissam, & à patribus tam valde expetitam: in te nos habere pacem & relaxationem ab omnibus miseriarum vinculis, quibus in hac seruitute tenebrarum eramus constricti: iam vero per te liberati, tibi rursus deuoti, & liberalem seruitutem seruientes, imo amici tui appellati.

Aperi & oculos nostros, ut te videant; mentem instrue, quæ te intelligat; pedes nostros in viam pacis dirige: ut te gentium omnium liberatorem & Seruatorem cõstitutum præsentem semper habeamus. Da nobis ex tuo lumine scintillam aliquam veræ fidei, quæ te quoque amet, & per quam obscura cordis nostri penetralia illustrentur. Sis & gloria nostra, Israelitarum scilicet novorum; ut qui de tuo etiam nomine nuncupari sumus, in te nostro Seruatore iure gloriari possimus. Amen.

Matth. 1. 2.
Luc. 1. 35.
Esa. 53. 4. 5.
9.
Heb. 10. 10.
14. 19.
Morna. de
verit. rel.
Christ. c. 30.
p. 670.
Galatin. de
arcan. l. 2.
c. 2.
Neand. in
in testimo.
vet. Heb.
p. 246. 335.
Gen. 49. 18.
Esa. 64. 1.
Luc. 1. 74.
102. 14. 27.
15. 8. 14.
Psal. 19. 18.
29. 36. 37.
66. 105. 66.
Psal. 43.
Psal. 36. 10.
Psal. 22. 4.
Eph. 2. 12. 13.
19.
1er. 9. 13.
1. Cor. 1. 30.

DOMI-

31

untate
 bi soli
 hilan-

L I

e tuz.
 ductus
 anam
 erium-
 ni. Et
 ormi-
 ne gu-
 pueri-
 ndita-
 amur.
 nos,
 omno
 eiuf-
 re po-
 pulo-
 hasce
 ducti-
 ueha-
 mus.

A-
 ri

Tu

DOMINICA BONI SEMI-
nis & zizaniorum, Matth. 13. 24.

Hic status est Ecclesie tuæ in hac vita, Pater optime: ut in eadem semper mali bonis mixti reperiantur. Tu bonum quidem semen feminas, & in creatione mundi totius omnia admodum bene fecisti. Verum mox a malo spiritu zizanias cælesti agro & paradiso, dormientibus parentibus nostris & oblitis mandatorum tuorum iniecta sunt. Et abiit quidem ille relictis deceptis parentibus nostris: cum quibus & nos æternum derelicti mansissemus, nisi *ὁ λόγος* bonum semen, verbum benedictionis, rursus ex sinu patris protulisset.

Gen. 3. 15. Cumq; ab eo tempore usq; huc non desierit inimicus odio capitali semen benedictum etiam in membris hostiliter insectari, præsta quæsumus
Esa. 32. 12. 15. 20. optime Pater, cum Filio & Sancto Spiritu, ut &
Ier. 12. 13. nos bonum semen reperiamur, renati non ex semine mortali, sed ex immortali per sermonem tuum, & ut conservati ab eodem, non tangamur a malo illo. Non offendat nos tristis Ecclesie &
1. Ioan. 5. 18. mundi totius facies, non peccemus Zelo aliquo
Luc. 9. 34. intempestivo: sed tuam opem constanter imploremus tibiq; iudicium per mittamus. Fac ut in hac
Heb. 10. 25. 27. 29. 130. vita inter triticum bonum reperti, & ubi tibi visam fuerit in communem matris terræ agrum in pace reconditi, requiescamus quoad post istam
Ose. 10. 12. sementem ignominiosam, cum gloria in hora messis excitemur, & per tuos bonos angelos in cæleste horreum cum omnibus electis tuis colligamur. Amen.

DO-

DOMINICA VINEAE DOMINI & OPERARIORUM. Matth. 20.

vers. 1.

VERÈ Domine tu Pater es noster & vindex, nomine præditus antiquo. Tu ab initio mundi egressus, non contentus gloria & beatitate, quam ab æterno habuisti, voluisti etiam humanum genus particeps facere bonorum tuorum, delicens & cooptans illud habitaturum in tuis porricibus, satiandum tuæ domus, tuæ sanctæ aulae bonis. Delegisti igitur tibi vineam, in quodam pingui dorso, quam sepivisti, elapidasti & generosa stirpe consevisti. Vocasti ad eam excolendam Prophetas & Doctores, qui non ex suo ingenio aut arbitrio, sed tuo missu & instinctu docerent. Verum, contra quam fieri debuisset, accidit, ut in vinea hac tua sentes vepresque crescerent, & pro vuis labruscæ reperirentur. Quinimo ab apris sylvestribus eadem deuastata, & a feris depasta est. Quapropter iterum & denuo exiens alios etiam sub ultimam diem horam conduxisti operarios, in illâque vineam nos miseros Iaphetanos transportasti.

Agnoscamus naturæ nostræ infirmitatem, quæ vere omni succo consolationis destituta est, nisi in tua vinea generosæ viti Filio tuo inserta, more palmitum naturalium fructum ferre incipiat. Largire & nobis pios Pastores & Doctores, qui hanc tua manu plantatam vineam diligenter curent; attendant lectioni & doctrinæ: neque suam ea in re vilitatem aut laudem, sed tui nominis gloriam, contenti tua benignitate, querant. Da ut & nos, voci piorum ministrorum parentes, assuescamus piis moribus & ex tua

beni-

Esa. 63. 16

Psal. 65. 5

Esa. 5. 1. & c.

Ier. 2. 21.

Ose. 10. 1.

Psal. 74. 96

Ier. 14. 14

& 29. 9.

Ephes. 4. 15

Esa. 5. 4.

& 32. 12.

Ioan. 15. 1.

& c.

1. Tim. 4. 13

MI-
4.

ater o-
is im-
nen fe-
admo-
u ziza-
paren-
am in-
ceptis
ernum
emen,
s pro-

erit i-
etiam
umus
, ut &
ex se-
m tu-
mur à
iæ &
liquo
plo-
n hac
bi vi-
um in
istam
hora
os in
colli-

DO-

benigna manu, quæ sunt nobis salutaria, speremus. Non inuideamus aliis hanc felicitatem: neque meritis nostris nimium confidamus: cum tu omnes filios tuos per fidem in Christo Iesu esse, eodemque in baptismo Christum induere volueris, quos & in vnam spem vocationis vocasti, ut sis vnus Deus & Pater omnium per & inper omnia, & in omnibus nobis. Ne ambiamus esse primi, dummodo in tua domo locum reperiamus, in cuius etiam qui sunt limine beati sunt. Et quoniam vltima nunc pene hora instat, fac quæsumus vt constanter sub intemperie aeris turbulenti duremus, quoad tu per angelos tuos sanctos vocabis palmites, & coges electos, vt deinceps tecum in omnem æternitatem viuamus, & te ob hæc tua præclara & gratuita munera laudemus & celebremus. Amen.

Recte D. Paulus se & collegas suos ministros Dei: Ecclesiam Dei aruum, Dei ædificationem vocat: vbi & plantantium & rigantium laboribus Dominus benedicat: Denarium operariis solutum quem alium interpretabimur, nisi illum ipsum, qui olim dixit se mercedem copiosam Patriarchæ esse, qui pandochæo donarium pro nobis exoluit? Merces hereditatis immarcescibilis, cuius sanguine velut precio redempti sumus. Et boni sunt operarii, qui hoc denario contenti sunt, neque alia admiscunt de suo: qui nihil se profitentur scire, præter Iesum Christum eumque crucifixum, & nulla alia in re gloriantur, nisi in cruce Saluatoris. In nullo enim alio est salus, recteque aibi dicitur: Iesum Christum esse heri, hodie & in secula.

DOMI-

DOMINICA BONI SEMINIS

sparsi in dissimiles agri partes. Luc. 8. 4.

REcte abs te dulcissime Iesu iamdudum pronunciatum est, Patrem tuum esse agricolam. Stillant ex suavissimis labiis tuis parabola, res coelestes, facili stylo describentes. Tu in humano genere, quod pro aruo iucundissimo semper deligisti, non tantum semen optimum tui verbi spargere voluisti: sed & te, λόγον ipsum, germen longe præstantissimum, ex alto ad nos demisisti, ut sub isto furculo, ex caudice Isai prodeunte, semen aliud pacis æternæ tibi suscitares. Ex animo dolemus tantam esse glebæ nostræ duriciem, ut licet ferreo legis stylo & adamantina cuspide contundatur: tamen vix sentiat se ægrotare. Tantam præterea rabiem esse Diaboli, ut boni seminis fructum, in agro etiam bene præparato, excitatis vepribus & sentibus suffocet.

Quocirca ad te optime agricola confugimus, qui corda scrutaris & renes, exempto de corporibus nostris lapideo corde, da nobis cor carneum, Spiritumq; nouum in nostro pectore renoua. Non li committere, ut semen sanctum tuum ad te sine fructu redeat, aut in tam eleganti agro, in tui populi terra sentes vepresq; crescant. Fae ut serio cogitemus de futura messe, ut relictis spinis, ad frugem nos meliorem comparemus. Relicta ariditate naturæ nostræ, ad te optimum riuum radices porrigamus, ut æstus aduentum non sentiamus, & secuti siccitatis annorum fructum edere non intermittamus: & vt ut cum lachrymis interdum semē

D sanctum

Ioan. 15. 4.
Mat. 15. 13.
Psal. 45. 2.
Eccl. 78. 2.
1. Cor. 3. 9.
Mat. 13. 35.
Zach. 3. 8.
Luc. 1. 78.
Esa. 11. 1.
Zach. 8. 12.
Esa. 17. 1.
Ier. 17. 10.
Ier. 36. 26.
Psal. 51. 11.
Esa. 55. 10.
Esa. 32. 12.
Ier. 4. 3.
Esa. 28. 23.
Esa. 56. 3.
Ier. 17. 8.
Psal. 13.
Ier. 37. 4. 5.
Psal. 126. 6.
Iac. 5. 7. 8.

spere-
neq;
tu o-
col-
ueris,
t sis v-
ia, &
dum-
us et-
n vlti-
con-
emus,
alini-
nnem
lara &
emus.
istros
onem
ribus
olurū
m, qui
h e ef-
oluit?
angui-
t ope-
ia ad-
e, præ-
alla a-
s. In
citur:
a.
MI-

Esa. 32. 20. sanctum excipiamus, deinceps cum exultatione &
Ioel. 2. 23. cantu die magnæ messis metere possimus. Ne
Ose. 6. 3. 11. venti, sementis studiosi, tempestatem metamus:
Cap. 8. 7. sed pietatem seminantes, & primore serioreque
Cap. 10. 12. pluuia cœlitus demissa irrigati, fructum pro men-
Luc. 8. 9. 10. sura gratiæ tuæ feramus. Scrutemur cum discipu-
 16. 17. 18. lis tuis mysteria regni tui: neque nostra culpa
Ioan. 5. 39. ea nobis occulta maneant. Utamur auribus, oculo-
 43. bus & instrumentis abs te benigne concessis. Studeamus emendare naturæ nostræ prauitatem: Ita enim & nobis dabitur, & semel Christo induti ex cœlo superinduemur: & qui more granorū terrestrium in terram hanc condimur, aliquādo cum gloria excitabimur & te sepe laudabimus. Amen.

DOMINICA CHRISTI,
Prædicentis suam mortem & Resurrectionem discipulis, & restituentis cæco visum. Luc. 18. 31.

Luc. 17. 20. **T**V quidem, Fili Dei, infirmis discipulis, regni tui externam formam fideliter secundū scripturas exposuisti: verum imbecillior ipsorum & angustior intellectus fuit, quam ut assequi & capere modum veritatis tuæ potuerit. Verissimum est non venire regnum tuum cum obseruatione: & crediderunt pii discipuli, Regem te omnium maximum esse: sed modum illum regni & maiestatis ex cruce & afflictionibus tuis appariturum, id vero erat, in quo semper hæserunt: & in quem *Luc.* 2. 34. lapidem pars hominum maxima semper offendit. *Esa.* 28. 14. Hæc illa spiritalis cæcitas est, quæ ad cœlestium *1. Cor.* 1. 23. cognitionem nos pertingere vetat: cuius & memoria-

memorable exemplum in corporali Bartimæi cecitate depictum habemus. Scilicet hoc nos offendit, quod qui regnare debet, subditus est, omnibus, imo vermis non homo putatur, iustus, peccator, liber servus existimatur: imo cum reis & damnatis pari loco habetur: in cruce gloria, in pœna præmium, in morte vita quæritur.

Psal. 22. 7.
Esa 53. 2. 3.

Sed bene quod discipuli nihilominus suo Doctori adherent, neque quia non satis verba Doctoris intelligunt, ideo eum deserunt. Optime autem factum, quod qui etiam oculis corporalibus orbatus erat, tam acute Christum Salvatorem fide intuetur: & ubi vel ex fama præsentiam Domini agnoscit, abiecto pallio ad lumen revelationis gentium festinando contendit: & eundem qui à gentibus misere affligendus erat, illorum nihilominus lumen fore confirmat.

Ioan. 6. 66.

Luc. 2. 32.

Fac bone Iesu, ut & nos abiectis impedimentis omnibus, quæ viam nobis ad te præcludunt, sine cunctatione ad te anhelemus; abs te lucem petamus, & cum pio Bartimæo te nostrum magistrum, Lumen & Salvatorem, Davidi iam dudum promissum, à Patriarcha Iacobo exoptatum, & ab omnibus piis Veteris Testamenti incredibili desiderio expectatum, appellemus, & in omnibus nostris corporalibus & spiritualibus angustiis firmiter agnoscamus & retineamus, ac à te suscepti & liberati, te deinceps indefinenter sequamur & laudemus. Amen.

Mar. 10. 51.

Psal. 9. 20.

Psal. 18. 28.

Psal. 112. 14.

Esa. 9. 1. 2.

Et 60. 1. & c.

Gen. 49. 18.
Esa. 64. 1.

DOMINICA CHRISTI
tentati à Diabolo, & triumphantis
de eodem superato. Matth. 4. v. 1.

D 2 Hæc

HÆc tua post Baptismum, optime Iesu, conditio & mens fuit, vt statim, a spiritu in desertum expulsus & a Diabolo tentatus, doceres, Christianos omnes tibi per baptismum insertos, in deserto huius mundi & exilio à paradiso cœlesti vagantes, inimicitias statim experiri hostis generis humani, & membra suo capiti conformia fieri oportere. Et felices quidem nos, si huius tui documentum tyrocinium conuenienter edere queamus: & non tantum lucte, sed & victoriæ tuæ participes vocemur.

Pungit nos quoq; Diabolus aculeis diffidentia, superbia & auaritia, & in multis magnisque ingeniis, ex diffidentia diuini auxilii, cupiditate honorum & pecuniæ, tristia mala in Rempub. Christianam redundantia orta sunt: quibus quidem ictibus & primos parentes hostis iste aggressus est & decepit. Verum in posteriore hac pugna dissimilem exitum res habuit. Primus enim Adam animal viuens: posterior autem Spiritus viuificus. Et vt ille terrenus homo: ita hic homo & Dominus è cœlo. Proinde & nos, qui imaginem gestamus terreni, cœlestis quoque imaginem gestamus. Non pigeat nos stare cum Christo sub cruce; cum prius ille nostra causa etiam cruce affixus sit. Tentatus est ille prior, perpeffusque fuit durissima, quare & sensu afflictionum nostrarum ducitur, & misericordia afficitur, vt & nos ex tentationibus mature eripiat.

Certe qui nomina Christo in Baptismo dedimus, & tesseram militiae huius accepimus, nil aliud cogitare decet, quam habere nos aduersarium Diabolum, tanquam leonem rugientem, cui etiam resistere oporteat per fidem. Imo si salui esse volumus, vniuersam nos Dei armaturam, armaque

Rom. 8. 17.

2. Cor. 8. 9.

Philip. 2. 5.

1. Cor. 15. 45.

Hebr. 2. 17.

18.

1. Pet. 5. 8. 9.

2. Cor. 6. 7.

maq; dextra & sinistra assumere necesse est, cingi
videlicet veritate, indui thorace iustitiæ, calceari *Eph. 6. 13.*
pedibus præparatione Euangelii pacis. Ita namq;
instructi, assumpto fidei scuto, galea salutari &
gladio spirituali, hoc est, verbo Dei acceptis, non
frustra pugnabimus aerem feriendo, sed facile o- *1. Cor. 9. 26*
mnia Mali illius ignita tela extinguemus, & ex-
emplo Saluatoris & Ducis nostri victores ex cer-
tamine redibimus. Illud vnice studentes, vt in tota
hac militia fidem retineamus & bonam conscien- *1. Tim. 1. 19*
tiam. Ne putemus meliorem conditionem no-
stram fore, quam Christi, exemplaris scilicet atq;
archetypi: & si regnare cum ipso volumus, affligi
patienter sustineamus.

Miremur diuinæ voluntatis dispensationem,
qui etiam Diabolo permisit se contrectandum &
portandum extra ordinem communem. Vere vt *Esa. 53. 7.*
ouis ante tonsorem istum malum obmutuisti,
non rapiens vsus diuinitatis: sed idem opportune
ouicularum tuarum memor, non passus es perpe- *Amos. 3. 12.*
tuo dominio infernalis leonis subiectas esse: neq;
semper altum dormisti. Itaque mature excitatus,
velut heros à vino vociferans, hostis huius tergum *Psal. 78. 65*
cecidisti, & gloriosissimam de deuicto Diabolo
victoriam reportasti. Da optime athleta & Gigas
prestantissime, vt huius tuæ quoque victoriæ in *Apoc. 2. 10.*
omni vita & morte ipsa participes simus, & in af- *11. cap. 21.*
flictionibus nostris comites sanctos tuos angelos *7.*
habeamus. Amen.

DOMINICA INSIGNIS

*Fidei prædicata in muliere Chana-
nea, & sanata eiusdem filia, Matth.*

15. 21. Mar. 7. 24.

D 3

Ergone

ERgōne optime Saluator ita discedere paulif-
per & ab edendis miraculis quiescere tibi cō-
stitutum, vt statim nouam insignis rei gerendæ
Ier. 31. 25. materiam captes? Tu nempe ad id a somno ex-
26. pergefactus es, vt lassas animas conspergas. Sece-
Ose. 1. 9. 10. dis a furoribus Pharisæorum, & ecce alienus po-
Esa. 55. 5. pulus te quærit, & illustriore fide tua beneficia
Esa. 56. 3. 4. complectitur, quam illi ipsi, quibus primum pro-
Matt. 8. 10. missio facta erat. Id in Centurione & in hac Ca-
Eph. 2. 12. nanæa liquet clarissime. Hæc enim, quanquam a-
13. Ec. liena a Repub. Israelis, misericordiam tuam, ô Mi-
Ioh. 10. 16. sericordissime Iesu, aduersus Diaboli rabiem im-
plorat. Et quamuis nullo donata responso, & di-
scipulorum intercessione nihil subleuata: imo a-
cerbissima appellatione impuræ caniculæ explo-
sa esset: tamen in oratione indefinenter perdu-
rat, & deniq; cum insigni elogio præcellentis fi-
dei exauditur.

Psal. 77. 7. Agnoscimus, te interdum non respondere pre-
Psal. 22. 1. cibus & votis nostris; sed ad interpellationes re-
Psal. 102. 1. petitas quasi obsurduisse videri. Pungit nos indi-
Matt. 7. 6. gnitas nostra. Scimus nos immundos canes esse,
Phil. 3. 2. iamdudum ex cœlesti atrio deiectos, & indignos
1. Reg. 25. 11 porcos, quibus margaritæ tuæ gratiæ communi-
Psal. 22. 16. centur. Ipsemet quinimo ab eiusmodi canibus om-
20. 29. 30. nia durissima perpeffus es: ac licet redemptionis
Psal. 55. 17. tuæ precium ad omnes pertineat: noluisti ta-
Psal. 59. 6. men statim id omnibus annunciari, sed Israeli
Matt. 10. 5. primum: ac deinceps nobis etiam fugitiuis & ex-
6. tremæ fortis seruis, qui iure filiorum iamdudum
Luc. 15. 19. excideramus, temet reuelasti, & nō tantum Israe-
Luc. 2. 32. lis gloriam, sed & nostrum lumen te esse declara-
sti. Discipuli tui obtundi se repetitis interpellatio-
Luc. 11. 8. nibus ægre ferunt: quanto magis tu misericordiæ
affectu ardebas, qui iniquo iudice viduæ interpel-
lario-

lationibus tandē cedente, longe æquior iustior es.
 Ecce autem quo tu telo a te abigere mulierem
 conaberis: eodem te superari apparet. Sic enim di-
 cta & cogitata formabas eius, vt vnde necessitas
 allata erat, illic remedium statim extaret. Bene ve-
 ro si hoc modo in pugna in spe contra spem nos
 gesserimus, & sermonem fidei ad finem vsq; con-
 stanter tenuerimus: neq; vt canis ad vomitum
 redierimus: sed indefinenter oremus & in omni-
 bus gratias tibi agamus, qui cum Patre & Spiritu
 sancto viuis in secula. Amen.

Rom. 4. 18.
 Ebr. 10. 36.
 Et cap. 11.
 Iacob. 1. 6.
 2. Pet. 2. 22.
 1. Thes. 5.
 17. 18.

DOMINICA CHRISTI EII-
 cientis Diabolum, & sanantis cecum & mu-
 tum. Matth. 12. 22. Luc. 11. 14.

Vere tu fili Dei, noster Siloh & Gigas, Iacobo Gen. 49. 19.
 & Dauidi promissus, ideo in carne apparuisti, Psal. 19. 6.
 vt destruas opera Diaboli, & modo mirabili per Psal. 78. 66
 mortem eum, qui mortis habet imperiū, aboleas. Psal. 24. 8.
 Agnoscimus captiuos teneri etiā omnes sensus no 1. Ioan. 3. 8.
 stros, nisi tu solutis vinculis captiuam duxeris ca- Heb. 2. 14.
 ptiuitatē nostrā. Cœcutimus ad tuos, ô Sol iusti- Psal. 68. 19
 tiæ, radios. Obsurduimus & muti facti sumus, sur- Esa. 42. 7.
 dis auribus diuina mandata prætergressi, nihilq; Eph. 4. 8.
 præter vanitates seculi & dæmonis placita loquē- Ose. 11. 2.
 tes. Venisti igitur, vt seruares ea q̄ perierant. Colli- Mala 4. 2.
 gis subinde dispersum & errantē inter lupos gregē Matt. 18. 11
 tuū. Et ô felices nos, si beneuolis tuis & sermonib. Ioan. 10. 11.
 & actionibus aures & animos fideliter præbentes, Exec. 34. 11
 grata mēte tua dicta factaq; custodierimus. Mire-
 mur, q̄ rimari nō possumus: nec si ea nos fugiēt ca- Matt. 10. 25
 lūniemur, aut manifesta veritati aduersātes inter Et c. 11. 19.
 blasphemos repiamur. Cōtēti simus tuo verbo sa-
 tis manifesto, neq; aliūde qd noui nostra causa ad
 illud addi postulemus. Sermo tuus veritas est, licet Ioan. 17. 17.

- Joan. 12. 31.* vniuersus mundus inficietur. Sunt in hoc mundo
Et c. 14. 30. duo imperia contraria: sed tua signa præferimus
Psal. 60. 5. libentissime omnibus mundi immundi fallacib.
Mar. 1. 27. triumphis. Nemo siquidem est, qui pro ea pote-
Luc. 4. 36. state imperet impuris spiritibus, vt tu; quiq; tam
Mat. 16. 18. fideliter, aduersus omnes inferorum portas, Ec-
 clesiam & in ea gregem suum defendat.
- 1. Tim. 1. 18.* Fac vt semper in tuis castris militantes tesseram
 vocationis nostræ diligenter custodiamus: ne lo-
Eph. 4. 27. cum Diabolo demus. Sed victum illum iam olim
 cogitantes, & Christi promissionum memores,
1. Ioa. 5. 18. sic nos geramus, ne leo iste rugiens & musca su-
 furrans tangere nos possit. Stemus constanter à
1. Pet. 5. 8. partibus tuis, vt sub gloriosæ crucis tuæ signo, in
Rom. 1. 30. oratione & ieiunio Malum istum vincamus: &
Mat. 17. 21. post huius miseræ luctæ insultus, deinceps in te
Rom. 8. 17. veram pacem & quietem nanciscamur. Amen.
1. Ioan. 2. 13.

DIE ANNUNCIATIONIS
Angelica, & concepti in aluo beatæ
virginis IESV CHRISTI.

Luc. 1. 26.

1. Cor. 15.
45. 47.

MERITO dies hæc vt heroica à Christianis o-
 mnibus prædicatur, multisque aliis excel-
 lentior habetur. Hæc enim illa est, quæ primum
 Adamum ex terra produxit: & eodem statim la-
 pso secundi venturi cœlestis Adami spem certam
 non tantum mœstissimis parentibus nostris præ-
 buit: sed in Abeli cæde, Noana ex aquis eiuctatio-
 ne, Isaaci ad supplicium in Moria monte destina-
 tione, Lothi ex Sodoma excessu, Iacobi cum an-
 gelo mirabili lucta, Iosephi à fratribus crudelibus
 abalienatione, Ionæ in ventre Ceti marini excepti
 casu

casu, memoriam futuri immaculati agni in mentibus piorum subinde renouauit. Eadem lux facta ideo: quia operante sanctissimo Spiritu tunc uerterus castissimæ virginis fecundatus, Saluatorem & Siloha nostrum concepit, & post nouem menses perfectum hominem Deumque in vna persona productum videre & tangere licuit. Eadem lux, post expletum hoc terrenum curriculum, morti quoque eum, qui vitæ est fons & origo, subiecit. Hanc igitur diem Iehoua fecit, qua lætemur & exultemus. *Psa. 118. 24.*

Benignissimus Pater in filio hoc incarnato, nos quoque extorres & exules cœlesti patriæ per adoptionem reddere gessit. Filius non horruit virginis subire uerum, & infirmam humanæ nostræ naturæ pelliculam assumere. Spiritus sanctus, qui initio creationis vniuersæ incubando aquis fecundabat omnia: in hac omnium *παλιγγενεσία* *Gen. 1. 2.*

massæ terreae & infirmæ rursus incubando, præstantius quiddam operatur: quale nulla vnquam secula protulerunt, & quo cogitando mēs humana expleri nequit, sed tuendo & considerando pie magis magisque ardescit. Equidem ut à ligno olim dulcis facta est aqua in deserto, quam propter amaritudinem Israelitæ bibere non poterant: Ita in Maria naturæ nostræ exemplo, ut quæ nil, relicto fonte uiuo, nisi amaror & error est, euidentissimo, lignum hoc vitæ repertum dulcedinem excitat mirabilem: ut vere dicere liceat Deum noua omnia fecisse: & regnare ipsum à ligno. *Exod. 15. 23.*
25.

Canticum igitur nouum cum veteris testamenti Maria, & virgines & pueri, canere debebunt, & orientem ex alto altissimi filium osculabuntur. *Ier. 17. 13.*
Esa. 43. 19.
Psal. 96. 10.
Exod. 15. 20.
Psal. 148.
12.

Credant voci angelicæ, & in hac conceptione se quoque

Psal. 56. 2. quoq; cum Maria benedictionem & gratiam habere statuant; cumque Dauide maximi faciant,
Luc. 1. 78. quod in forma hominis Deus inuisibilis mundo
Psal. 2. 12. apparere voluit. Quanta quæso hæc est *φιλαν-*
Joan. 1. 18. *θρωπία* omnes omnium amores complexa, quæ
2. Tim. 1. 7. non angelos, sed semen Abrahamæ assumpsit. Pona-
1. Tim. 3. 16. mus cum Maria timorem, & Spiritum roboris,
Tit. 3. 4. charitatis & sanitatis, virtute ex alto demissa in-
Heb. 2. 16. duti accipientes, seruiamus huic nostro Emanueli
Luc. 1. 30. omnibus diebus vitæ nostræ, Amen.

74. 75.

D O M I N I C A C H R I S T I
Pascentis abundantissime gregem suum
quing. millium, quing. panib. & duo-
bus piscibus, Ioan. 6. v. 1.

Luc. 8. 42. **T**alis Ecclesiæ sanctæ & gregis à tuo ore pen-
Phil. 4. 6. dentis ratio est, Iesu Christe: vt qui te solum
quærit, & de nulla re præterquam te ipso, quo vno
tantum nobis opus est, laborat; is etiam in medi-
is angustiis tua copia abundanter satietur. Sint
impiorum ventres tuis repleti bonis, penariaque
alte referta: at beati nos, si te Deum & Patrem
saluatoremque nostrum laudauerimus. Quæra-
mus & nos primum regnum tuum: ita enim re-
liqua *λείψανα* adiicientur nobis. Satiabimur san-
ctæ & diuitis tuæ aulæ bonis: & in aliorū inopia,
leonum & diuitum huius seculi, nulla re necessa-
ria indigebimus.
Psal. 4. 7. Tu ò benignissime Iesu propheta es patribus
Psal. 77. 14. promissus, qui solus noua & admiranda in con-
Exod. 17. 6. spectu omnium facis opera. In inopia copiam, in
Psal. 84. 7. fame saturitatem, in ariditate stagnantes aquas,
Heb. 13. 5. 6. in fletu risum, & pro huius mundi temporalibus
arua-

ærumnis æterna gaudia reponis. Fac ut & mores nostri alieni sint ab auaritia. Putemus quæstum esse magnum pietatem cum animo sua sorte contento. Meliorem esse gratiam cœlestem, quam cibum terrestrem. Boni consulamus præsentia, starumq; victum: medium iter inter paupertatem & diuitias incedentes: ac Deum oremus, ut quæ ex manu eiusdem accepimus: ille idem nobis copiose ad fruendum præbere velit, ne cum ad multum spectamus, neglecta æde tua sacra, parum id esse deprehendamus. Ne ad hunc caducum cibum, sed verbum tui oris animum aduertamus: illud vitam & summum gaudium nostrum statuentes. Ita enim etiam inter geminarum lacrymarum cibo, potuq; melle dulciorem panem aquamq;, etiam vsq; ad senectam & apud posteritatem nostram abundantiam habebimus.

Porro, & cum cibo satiati fuerimus, gratias agere Deo nostro & verbo & opere debemus: qui nos tam liberaliter pauerit: eundem nostrum pastorem & boni omnis auctorem laudantes: & quæ ad satietatem accepimus in cophinos colligamus, ut ad alios quoque tuæ liberalitatis fructus pertingat, & hi æquales nobis efficiantur.

Cogitemus Regni tui & mundani discrimen: & contenti præsentis tuæ Ecclesiæ forma, expectemus beatam lucem, qua exuris centonibus, absterfis lacrymis, eam æterna pulchritudine & gaudio locupletissime amicies, & eiusdem membra similiter gloriæ tui æterni regni, abolitis huius mundi regnis & magnis latrociniis, consortes efficies.

Amen.

DOMI-

1. Tim. 6. 6.
Etc.

Rom. 14. 17
1. Cor. 8. 8.
Pro. 30. 8.
Phi. 4. 11. 12
1. Tim. 6. 17

Hag. 1. 9.
Deut. 8. 3.

Psal. 80. 6.
Esa. 30. 20.
Psal. 37. 25.
Prou. 30. 9.

Deut. 8. 10.
Psal. 23. 1.
Etc.

Esa. 40. 11.
Heb. 13. 20.
2. Cor. 8. 14
Etc. 9. 8.
Etc.

n ha-
iant,
undo
lav-
que
ona-
oris,
a in-
nueli

T I
UM
0-

pen-
um
vno
edi-
Sint
aque
rem
ara-
n re-
fan-
pia,
effa-

ibus
con-
n, in
uas,
ibus
eru-

D O M I N I C A C H R I S T I
*adferentis veritatem cœlestem, de per-
 sona & officio suo, contra obsti-
 natos aduersarios. Ioh. 8.*
vers. 46.

Ioh. 6. 68. **A** Cerrima tibi, Dux & auctor optime, con-
 ratio cum Iudæis hostibus tuis fuit, fortissi-
 me a te excepta & absoluta. Scimus certò te esse
 Christum illum filium Dei viventis, habentem
 verba vitæ æternæ, & potenter defendere posse
 velleque tibi confidentem gregem; ita quidem,
 ut non verbis tantùm refellantur impiorum illo-
 rum cogitata & effata: sed & nefaria reprimantur
 opera, & ii ipsi, qui primùm tibi contradicere ausi
 sunt & in arenam te provocare, deinceps cum ig-
 nominiâ exinde discedere cogantur.

Ioh. 8. 9.

Fac quæsumus dulcissime Iesu, ut tuo verbo li-
 bentissimè aures & animum præbeamus: & amo-
 ris tui occasionem in sedula verbi tui auditione
 & meditatione quaramus: studeamus & hanc di-
 gnitatem ambire, ut ex verbi auditu fidem in te
 nacti, filii Patris tui effici mereamur. Fugiamus
 impiorum latibulorum commercium, & tuam
 Ecclesiam frequenter visitemus. Separemus nos
 ab omni prava congregatione, & hos præsertim,
 qui obstinatè veritati aduersantur, & tuam no-
 men blasphemare non horrent, missos faciamus,
 tuoque iudicio relinquamus. Neque pigeat nos
 pericula fortunarum aut vitæ discrimen subire, si
 tui nominis causa pro gloriæ tuæ amplificatione
 id facere opus sit: putemus satius esse, relicto hoc
 templo carnali & carnis depositis exuviis, in cœ-
 lestem

Ioh. 1. 12.

Rom. 10. 17

2. Thes. 3. 6.

2. Tim. 3. 5.

1. Cor. 5. 9.

10.

Apoc. 18. 4.

lestem Hierosolymam exire: quam in impiorum
tabernaculis diu habitare. Amemus verbum tu- *Ioan. 5. 36*
um: & scripturas sacras scrutemur, certo statuen-
tes, nos in illis vitam æternam habere, ita ut quã-
vis temporalem mortem gustare nobis necesse sit,
tamen in æternum non moriamur, nec à morte
secunda absorbeamur, sed ex prima te duce elucta- *Apoc. 20. 6.*
ti, in æternæ vitæ gaudia denique cum omnibus
electis transferamur. Amen.

*DOMINICA CHRISTI IN-
gredientis Hierosolymam, & Regnum
Sionium in hoc mundo occu-
pantis. Ioan. 12. 12.*

VErè dictum est abs te Iesu Christe, Regnum
tuum non esse ex hoc mundo. Itaque domi- *Ioan. 18. 36*
naris tu quidem in medio inimicorū tuorum; sed
armis non mundanis aut terrestribus. Neglecta est
tui regni forma, & alia à mundanorum regnorum
splendore & forma externa. Regnum autem quod
hic inchoasti & stabiliisti, pacis est firmamentum:
eoque tantum in humilitate & infirmitate ista ex- *Ioan. 14. 27*
terna effecisti, ut imperiorum omnium & infero- *Rom. 14. 17.*
rum etiam potestatem superaveris.

Da benignissime Iesu, ut huius tui regni nos
quoque participes efficiamur: & ingredienti tibi *Psal. 65. 118*
occurentes, lætum quoq; Osianna canamus. Præ- *25. 26.*
paremus adveniēti tibi viam in cordibus nostris: *Esa. 62. 10.*
æquantēs curva, elapidantes noxia. Aperiamus
portas mentis, Rex ut gloriosus intret. Osculemur *Psal. 24. 7.*
filium: & felicem hanc ἐμβολὴν, nostro bono fa- *Psal. 2. 12.*
ctam credamus. Eramus ἀπόλιδες & extorres ci-
vitatis Dei Patris. In hanc rursus præeunte Rege
nostro

TI
er-

ncer-
rtissi-
e esse
ntem
posse
dem,
illo-
antur
e aufi
m ig-

bo li-
amo-
tione
nc di-
n in te
amus
tuam
is nos
rtim,
n no-
amus,
at nos
ire, si
tione
o hoc
n cæ-
lestem

Ioan. 1. 12. nostro introducimur: & non tantum ius ciuitatis, sed & delictorum omnium indulgentiam, & ius filiorum Dei nanciscimur. Tantum bonum ne contempserimus.

Meminerimus nostri rursus muneris esse, hunc ad nos venientem Regem nostrum lubentissimo animo & corpore suscipere: eidem obedientiam absq; exceptione promittere: & vasallos nos ligios præstare: cui homagium in baptismi lauacro promissum, deinceps in omni vita constanter seruare oporteat. Credamus hunc nostrum esse Seruatorem: & quod corde credimus, ore quoq; semper lætis & angustis rebus nostris proficemur, opere ipso in tribulationibus contestemur, vt si necessitas urgeat, ne pudeat nos exuias huius carnis deponere, & Christo substernere: aut pauperibus Christi q; membris necessaria suppeditare. Ne pigeat nos aliquando stare sub Christi cruce, qui gloriosi eius regni ciues esse cupimus.

Fugiamus procul illorum detestandam inconstantiam, qui lætis regni tui initiis delectati, tristiora tempora auersantur: & cum vulgi Scribarumq; multitudine à regni tui simplicitate deficient. Maneamus perpetuo membra eius cœtus, qui semper sequitur, & comitatur agnum quocunque ierit: qui sui pastoris vocem audit, & luporum consuetudinem diligentissime vitare studet. Attollamus caput & vocem nostram, bene precemur ei, qui venit in nomine Domini: amemus bonū nuncium aduentus Regis nostri: Spectemus cum voluptate pedes nunciantium pacem. Præparemus nos ita iā huius primi aduentus celebritate, vt in secundo aduentu, cum venerit sponsus animarum fidelium, nos quoq; bene parati & instructi inueniamur. Nam vt est in Hebræorum paræneticis

senten-

sententiis: Qui nihil parat in vespera Sabbati: nihil comedet in ipso Sabbaro.

Neand.

Gra. Heb.

DOMINICA CHRISTIANI pag. 372.

PASCHATIS. Mar. 16. 1. & seq.

Redit iterū ad nos lux nouo olim & Christiano Paschati destinata, qua pulsus nebulis & fœculis veteris fœderis surrexit Dominus, & se agnū immaculatū, pro peccatis nostris cœsum, vitæ reditum morte deuicta clarissime ostendit. Abierat nox, & iam sol iterum diem reducere festinabat, cum ecce Sol iustitiæ, Stella ex Iacobo, tanquam Sponsus ex lecto suo geniali exultās, progreditur & pacem omnibus suis fidelibus adesse nunciat.

Psal. 68. 1. 2.

Mal. 4. 2.

Nu. 24. 17.

Can. 8. 6. 7.

Fortis est, ô Sponse, vt mors, amor tuus: neque vel aquis exingui, vel oreo retineri potuisti, quin ruptis omnibus vinculis emergeres, & verissimus Simson non tātum portas inferorum refringeres, sed & imperia expoliata & potestates traduceres palam triumphator maximus. Rem miram autem mortem ipsam per mortem superatam: & in morte vitam nobis reparatam: cum nos quidem ex vita in mortem incidissemus. Quis nunc contēdet ex nihilo nihil fieri? vbi, quo loquente creata sunt omnia, eodē patiente recreantur cuncta. Mirabilis Dominus noster, & magni cōsiliū angelus. Etenim hoc est q̄ antiquus ille Simson enigmatis loco ponebat. Ex edace cibū, ex feroce exiisse dulcedinē. Quis soluet? Apollo? Non certe, sed dilecta vxor, sed Ecclesia, cuius amor in mortem Sponsum sanguinum deduxit: quæ dormiē te secundo Adamo ex latere eiusdē creata est. Certe idem secundus Simson, vt olim primus, anigmatis sensum amicæ suæ credidit, in Ecclesia mulieribus primū omnium fidem fecit se resurrexisse: & vt in Psal. 68. v. 12.

Psal. 16. 10.

Iudic. 16. 3.

17.

Col. 2. 15.

Psa. 68. 19.

Osc. 13. 14.

Hebr. 2. 14.

Esa. 9. 6.

Iud. 14. 14.

Cant. 1. 14.

Apoc. 19. 12.

Exod. 4. 25.

quidam

quidam vertunt, dedit Dominus carnem mulieribus annunciatricibus exercitus multi. Prædicauit & nomen suum aliis fratribus, amicissime illos compellando, & per dies 40. cum illis conversando.

Psal. 22. 21.

Heb. 2. 11.

Psal. 84. 3.

1. Thef. 4.

14.

Rom. 4. 25.

Gal. 6. 14.

1. Cor. 2. 2.

Luc. 20. 36.

Heb. 2. 15.

Col. 1. 20. 22.

2. Cor. 5. 18.

Cur non igitur cor meum & caro mea exultent in Deo viuo? quando quidem hinc spem certam de meæ mortis victoria & vita futura concipio. Dominus enim noster propter peccata nostra in mortem traditus, propter iustificationem nostram resurrexit. Agamus igitur & huic tam fidelissimo & benignissimo amatori nostro gratiam, & crucis ipsius sortem non reformidemus. Absit a nobis ut in alia re gloriemur: aut quicquam præter Iesum Christum crucifixum scire aveamus. Ponamus timorem servilem: & filialem induamus: scientes Patrem nunc nos habere in cælis, cui per unigenitum filium sumus reconciliati, cui laus & gloria in æternum. Amen.

FERIIS PASCHALIBVS

VENIT lata fausta que dies, qua resurgentis ex mortuis Salvatoris nostri Iesu Christi memoriam Ecclesia celebrat. Ergo agite lætemur & animo & corpore, in Deo nostro viuo. Mortuus erat Dominus propter peccata: sed idem propter iustitiam nostram revixit. Vbi nunc o mors tua sunt spicula? Ceddò, quid habes nunc iuris in sortem fidelium? Mors Christi mortem omnem superavit, ne Christianis nocere amplius possit. Agnus ille Dei, & peccatum & mortem sustulit. Sequamur igitur hunc agnum Ducem per Crucem, quocunque ierit. Dulce periculum, talem sequi principem.

Te roga-

MEDITATIONES SACRÆ. 49

Te rogamus Saluator optime, vt huius tuæ resurrectionis fructus ad nos etiam pertingat, eiusdemque & in vita & in morte participes simus & maneamus: quò per mortis huius atram vallem, te duce & auctore, per angustam portam æternam vitam ingrediamur: & cum omnibus Angelis electis te, cum Patre & Spiritu sancto, iugiter laudemus & celebremus. Amen.

DIE SECUNDO IN PASCHATE, Luc. 24. vers. 13. &c.

TVæ, ò verissima Patris Sapientia, sunt deliciae esse cum filiis hominum. Ideòq; & mœstifimorum discipulorū sermonibus te miscuisti: & quòd olim dixeras; vbi duo aut tres in nomine tuo congregati erunt, in medio eorum te futurum, verum esse comprobasti.

Pro. 8. 31
Luc. 24. 13.

Mat. 18. 20.

Excita & in nobis sanctos motus, quibus de beneficiis, tua passione & morte partis, assidue cogitemus: & inter nos colloquamur. Credamus te virum dolorū, ob peccata nostra mortuum, & propter iustificationem nostram viuificatum esse secundum scripturam. Da, vt non tantum loquentem te in Ministerio libenter audiamus: sed & ipsimet scrutemur scripturas cum omni alacritate. Scientes ita quoque in nobis arsurum & victurum cor nostrum, si vitam & viam æternitatis in illis quæserimus. Feramus patienter argui stultitiam carnis nostræ: & ei, qui factus est nobis sapientia, iustificatio & sanctificatio, soli auscultemus, illique gloriam omnem demus.

Esa. 53. 3. 5.
1. Cor. 18. 3.
4.
Ioan. 5. 39.
Act. 17. 11.
Psa. 69. 33.

1. Cor. 1. 27.
29. 30.
Phil. 4. 5

Scimus ò dulcissime Iesu te prope esse, sed fac tamen vt præsentiam tuam subinde agnoscamus.

E Mane

ulieri-
licauit
e illos
onuer-
ulrent
tam de
o. Do-
n mor
am re-
mo &
rucis i-
obis vt
Iesum
mus ti-
cientes
unige-
gloria
VS
ntis ex
memo-
ar & a-
ortuus
propter
ors tua
s in for-
nem su-
ollat. A-
sustulit.
er Cru-
talem
e roga-

Mane etiam nobiscum, quia aduesperascit. Fac ut
Iohn. 12. 35 in tua luce ambulemus, ne nos tenebrae apprehē-
 36. dant: & ut nostri quoque aperiantur oculi, ut te
Zach. 14. 7 videant, & vespertino etiam tempore sit lux: &
Psal. 23. 4. quando per atram lethi feramq; vallem hinc no-
 bis transeundum est, te quoque viam & vitam
 nostram incedentes, ad optatæ patriæ cœlestia
 gaudia prouehamur. Amen.

DIE TERTIO IN PASCHATE

Luc. 24. vers. 36. &c.

Quanto amore tuum cor, benignissime Iesu,
 erga mœstos discipulos & pubescentem Ec-
Ioh. 14. 18. clesiam tuam flagrauerit, docent frequentes eodē
Esa. 49. 14 die resurrectionis factæ apparitiones. Certum est,
 15. non deserere te nos orphanos: ac maiore erga nos
 quàm matris alicuius indulgentissimæ, affectu
Ezech. 44. duci. Itaque venisti ad discipulos per ianuas etiam
 2. clausas. Nam qui per portā nulli hominum per-
 viam ingressus es, quomodo non per hanc ma-
 nufactam ingredereris? Neq; enim naturæ regu-
 la tuæ omnipotentiae dominatur. Tu optime
παράκλητος, deinde & Paulo Apostolo in carcere
Act. 18. 9. 10 ἀπὸ μηχανῆς astitisti: & piis omnibus te inuo-
Psa. 145. 18 cantibus presentem fore confirmasti.

Adesto & nostris infirmis tuguriis, eademq; tua
 praesentia in tempore illustrato. Fac ut semper me-
 mores simus tuæ resurrectionis: & vulnerum tuo-
 rum in omnibus aduersitatibus nostris recorde-
2. Tim. 2. 8 mur: & si corpore non possumus, saltem in animo
Gal. 6. 17. stigmata tuæ gloriosæ passionis circumferamus.
Et Ca. 4. 1. Attendamus tibi monstranti nobis vulnera tua:
Heb. 6. 6. & credamus nostro bono tantum te onus pertu-
Matt. 16. 1. lisse. Ne denuò te crucifigamus, & dolores abun-
 dantissi-

stantissimè perpeffos rursus renonemus. Contenti sumus prædicatione verbi: neque speciales apparitiones postulemus. Præcipuè verò aperire nobis Domine digneris cor nostrum, ut te videamus, & loquentem in verbo intelligamus: ut perfecto gaudio lætemur & exultemus, & lætis vocibus & animis ad te, nostras delicias, perueniamus. Amē.

Luc. 24. 48

Act. 16. 14.

Ioh. 16. 22.

Psal. 126. 1.

2.

Gen. 45. 26

Act. 12. 14

DOMINICA PRIMA A' PASCHATE, quam in Albis pia vetustas appellavit, Ioh. 20. vers. 19. &c.

EA est *φιλανθρωπία* tua, Iesu Christe, ut meos discipulos tuos subinde consoleres, & nequicquam obstantibus foribus & portis mundi aut inferorum, te iis listas: Pacis dulcissimum nomen primum omnium vsu præsum. Tu certè pax es nostra, qui abolitis per crucem inimicitias Patri irato nos reconciliasti, pacem reduxisti, & nobis reliquisti testamento tuo. Ecce quod ante mortem nobis reliqueras, post eam abundè persolvit.

Tit. 3. 4.

Eph. 2. 13.

14. 15.

Rom. 5. 1.

Fac quæsumus, ut & nos pacifici simus, ut & filij Dei vocari mereamur: atque ut in miseriis nostris, memores almæ huius pacis, gaudeamus, te Spiritu intuentes nostrum decus & delicias. Dignitatem Ministerij maximi faciamus: & auræ salutaris ductum non inuiti sequamur: scientes te ipsum per Angelos pacis nobis loqui, in templo tuo sancto: & te in persona istorum honorari.

Ioh. 14. 27.

Matt. 5. 9.

Ioh. 1. 12.

Psal. 60. 6.

Psal. 108. 7

Psal 40. 9.

Mat. 10. 20.

40.

Quâvis verò, o Domine, neq; cum Iohâne, neq; cū Thoma dicere possimus, te nos oculis vidisse, aut manibus cōtrectasse: & nos etiam interdū dubitatio

1. Ioh. 1. 1.

bitatio afficiat, ex carnis infirmitate profecta: tamen facito vt omissis omnibus dubitationibus certissimè statuamus, te nostra caussa à mortuis resurrexisse; imitemur paruulos & simplices, quos & Catechumenos hodie Ecclesia vetus, alba stola indutos & baptizatos, lacte & melle pastos, Ecclesie nomina dare voluit. Contenti simus lacticiis presentibus, & ex diuite illa Apostolorum mensa superstiribus reliquis, donec solido aliquando cibo idonei, clarissimè te, optime Iesu, intueri cum electis omnibus & Angelis possimus. Interea tua vulnera diligenter cogitemus, & animis nostris infigamus: neque alibi, quam in istis canis te vagientem aliquando, nunc autem gloriosissimè triumphantem, Deum & Dominum nostrum reperiri posse credamus. Amen.

DOMINICA BONI ET
Fidi illius pastoris, Iohan. 10. vers. 11.

TV, ó optimè IESV, magnus ille es pastor ouium, & curator animarum errantium in huius mundi deserto. Ab initio enim mundi statim, vbi à Paradiso exulare merueramus, symbolum & tesseram professionis nostra, pelliceas tunicas, nobis aptasti, aurei videlicet velleris, cuius tu Princeps & Dux es, insigne: quod aliquando militia Gedeonis tesseram esse voluisti. Agnosci- mas, ó bone, errores nostros, vt ouium pastore suo carentium & indigentium. Sed & te pastore percusso factum est, vt sæpè dispergerentur oues tuæ: vbi mirabilem tuam bonitatem licuit cernere Te immaculatum agnum nostra caussa ad mortem raptum meminimus: & ex morte resuscitatum, disper-

*Matte. 2. 6.**Heb. 13. 20.**2. Pet. 2. 25.**Psal. 77. 20.**Psal. 80. 1.**Gen. 3. 21.**Iudic. 6.**Psal. 72. 6.**Psal. 119.**176.**Esa. 53. 6.**Mar. 4.**27.**Zach. 13. 17.**Esa. 53. 7.*

disperfas ouiculas collegisse scimus. Nullus amor *Ezech. 34.*
cum isto conferendus. Nosti etiam ouiculas tuas, *11.*
& ab hædis distinguis. *Amos. 3. 12.*

Fac quesumus, vt te pastorem nostrum & vocẽ *Ioan. 15. 13.*
tuam certò agnoscamus: & ab vlularibus luporu *Psal. 23. 1.*
au: hiænarum simulationibus secernamus: vt & *Mat. 25. 32*
tu coram cœlesti Patre tuo aliquando nos pro *Zach. 11. 3.*
tuis agnoscas. Da & nob s in hac vita, in Ecclesia *Zach. 11. 7.*
& Republica idoneos & fideles pastores. Misse- *Psal. 44. 1.*
rere ouium, laniene tyrannorum & hæreticorum *Psal. 74. 1.*
subiectarum. Fac, vt pastores nostri exemplaria *1. Pet. 5. 3.*
sint gregis suæ fidei commissi. Tu optime & fidi- *Esa. 44. 28*
sime pastor, qui ab initio mundi vsque huc grege *Ezech. 34.*
tuum fidelissimè curasti, deinceps ad senectutem
quoque eundem portare, ferre, perferre, & in sinu *Ej. 46. 3 4.*
tuo fouere digneris, mentemque nostram infle- *Esa. 40. 11.*
ctere, vt te Deum & pastorem nostrum semper *Eze. 34. 31.*
agnoscamus, & in mente memoriaque perpetuò
habeamus. Amen.

D O M I N I C A C H R I S T I
modicum se occultantis Iohan. 16.
vers. 16.

Quemadmodum magni huius mundi Sol suã
faciem hominibus subtrahit, & interdum
per eclipfin maiorum luminarium caligines &
tenebræ accedunt: Ita & per tuum a nobis, ô Sol
iustitiæ, abitum, & nubium procellarumque mo-
tum & fremitum, in electis tuis sæpè tristes cali-
gines & mœrores oriuntur. Ac præmonuit istud
ipsum benignitas tua sic, vt remedium bonum
malo proximè adiungeret: videlicet, non fore
diuturnam illam lucis tuæ absentia, sed cui mox

E 3 præser-

præsentia tua sit successura: & q̄ ablatū erat, abundanter compensatura. Tu beatos pronunciaſti, qui flent & lugent: ac alibi luctus risui præſtare dicitur: quia videlicet hæc vera ad gaudiū perfectum via eſt, vbi cōpoſitis affectibus carnis, mens Deo parere diſcit & veram conſolationem capit. Ac talis eſt Chriſtianorum militia, qui ignoti & tamen noti, dolentes & ſemper tamen gaudētes, habeantur. Sciunt enim ſe cum lacrymis ſerētes, cum cantū meſſuros, & ſuos manipulos laturos: ac momentaneam leuitatem oppreſſionis excellenter æternum pondus gloriæ ſibi conſecturam.

Tua Eccleſia ſape parturientis doloribus vexatur, atque talis eius facies nonnunquam apparet, vt fœtu iam in arctum progreſſo, non ſupperant ad pariendam vires. Hic igitur more parturientium clamant electi tui: & bene, ſi interim pauſiper latuerimus, dum tranſeat ſauiria, breuique ſpacio ſpecie derelictorum habiti, proluxa miſericordia ad te ruruſus colligamur, & pro modica tui vultus abſentia æternam tuam clementiam experiamur. Amen.

*Matth. 5. 4.**Luc. 6. 25.**Eccl. 7. 2. 3.**2. Cor. 6. 10.**Pſal. 126. 6.*

7.

*2. Cor. 4. 17.**Oſe. 13. 12.**Eſa. 26. 17.*

18. 21.

*4. Reg. 19. 3.**Eſa. 37. 3.**Eſa. 54. 7. 8.**Eſa. 65. 19.*

DOMINICA CHRISTI PRÆ-

dicentis ſuum à nobis abitum, & promittentis Spiritus ſancti

aduentum, Ioh. 16,

verſ. 5.

EXpedit, inquit Dominus noſter, vt à nobis diſcedat. Cur ita? Nempe non vt abſentem illū anxie quæramus: ſed fructum præſentiæ tantò magis experiamur. Traditur gentibus agnus innocens: ſed idem hæreditatem gentium iam dudum

dū ob
 ad Pa
 via &
 Spirit
 parra
 & qui
 aquas
 huma
 facit, o
 cens,
 iuſtitia
 ſi mur
 & per
 Fac
 monio
 temus
 neque
 profero
 lunt. T
 ctrina f

DO M
 pon

DVI
 & de ex
 mand
 mi requ
 aſſeuera
 cepimus

dū obrinuerat à Patre. Abit per crucē & mortem
 ad Patrem, vt remotis illis impedimentis nobis *Pfal. 2. 8.*
 via & transitus securus pateat ad Patrem: & vt *Heb. 2. 2.*
 Spiritus sancti virtute, bona per mortem Domini
 parata, in nobis stabiliantur. Venit Spiritus sacer, *Gen. 1. 2.*
 & qui in prima rerum creatione ferebatur super
 aquas, & omnia calore suo fouebat: idem in hac *1. Ioan. 1. 7.*
 humanæ naturæ restauratione denuò munus suū *Esa. 61. 10.*
 facit, de peccato, iustitia & iudicio nos omnes do- *Gal. 4. 5.*
 cens, neminem crimine vacuum, carere omnes
 iustitia, neque in iudicio Dei consistere posse: ni-
 si mundati sanguine Christi induti iustitia eius,
 & per eundem a legis reatu absoluti reperiamur.

Fac optime Iesu, vt huic tui S. Spiritus testi-
 monio & veritati attendamus: de via omnia vi-
 temus: quæ videlicet tibi gloriam non tribuunt:
 neque tecum faciunt: sed alia ex suis thesauris
 proferendo, te meliora & sapientiora videri vo-
 lunt. Tu nostra via ad Patrem, & veritas in do-
 ctrina sacra esto, maneto. Amen.

DOMINICA CHRISTI PRO-
ponentis mandatum de inuocatio-
ne, & promissionem de ex-
auditione, Iohan. 16,
vers. 23.

Dulcissima est promissio tua, Iesu Christe, quæ
 non tantum nos ad precandum inuitas: sed *Pfal. 27. 9.*
 & de exauditione facis certiores. Sic olim David *Rom. 8. 15.*
 mandato diuino fretus, faciē & conspectū altissi-
 mi requirebat. Cur non igitur & nos certissima
 asseueratione inuitati etiam credamus Deo? Ac-
 cepimus siquidem Spiritū adoptionis, per quem
 E 4 clama-

Joel. 2. 31. clamamus Abba, pater. De quo olim Propheta
Ioan. 16. 22. vaticinatus est, eo perfusus & inuocationi deditos
 23 saluos fore. Sanè, licet magnas aduersitates pij
Mat. 21. 31. experiantur: tamen iis omnibus Saluator preces
1. Theff. 5. solas opponit, & domum diuinam Orationis æ-
 26. 17 dem vocari voluit. Imò Apostolus & semper gau-
 dendum, & semper orandum esse præcepit.

Imitemur & nos exemplum nostri Pontificis
Heb. 5. 7. & Sacerdotis, qui & ante agonem, & in cruce cum
Psal. 91. 14. valido clamore & lacrymis pro Ecclesia sua ora-
 15. uit. Cogitemus iucundissimè & tempestiuè te sem-
Psa. 145. 18 per tuis opem tulisse: ac dilectionis modum à te
Ioan. 16. 27 descriptum teneamus: ita videlicet amari nos à
Col. 1. 20. Patre, si & Iesum Christum filium Patris amaue-
 rimus, utpote in quo omnia placuit Patri recon-
 ciliari. Itaque hunc solum fidei nostræ Ducem in-
 tueamur, in nullo præterea pacem aut salutem
 quærentes, nec alium victoriæ nostræ victorem
 contra mundum, Diabolum & carnem fore cre-
 damus. Amen.

IN DIE ASCENSIONIS

Christi, Marci 16. vers. 14.

Apoc. 5. 5. **N**olite flere, ò charissimi: ecce vicit Leo ille
Luc. 1. 71. ex tribu Iuda: & potētissimè deuicit omnes
Col. 1. 15. inimicos nostros, expoliataque imperia & pote-
 states traduxit palàm per triumphum. Nunc
 gaudendum, nunc pedè libero pulsanda tellus:
 dolor omnis abesto. Itaque hoc die ascendit is,
 qui nostra causa descenderat: & Iacobo Patriar-
Gen. 28. 12. chæ hunc suum descensum & ascensum per Ange-
Ioan. 1. 52. los descendentes & ascendentes iam ante deno-
Psal. 68. 19. tarat. Ascendit, inquam, in altum, captiuam du-
Psa. 78. 67 cens ipsam captiuitatem: qui iam ante moriendo
 destruxe-

destruxerat mortem. Quod fecerunt hostes nostri
id passi sunt: & æterna notati ignominia: imò
infamia perpetua iniusti, quam nobis infligere
tentarunt.

Ergo, bone Dux & Rex, te ad dexteram Patris
collocato, & pro capite Ecclesiæ constituto, sine
metu deinceps sub tuis alis degemus: tu omnia
nunc imples, curas & defendis tua potenti dexte-
ra. Largire etiam nobis dona, vt in corpore tuo
mystico impleamur omni cognitione, & euaden-
tes in virum perfectum laudes tibi æternas dica-
mus & cogitemus. Amen.

Ephes. 1.20.

*Ephes. 4.9.
10. 11. 12. 13.*

DOMINICA SPIRITVS CON-
solationis & veritatis, Iohan. 15.

26. 27. Et cap. 16. vers. 1.

Verè dictū est abs te, benignissime Iesu Chri-
ste, non esse te relicturum nos orphanos. Nā
pro eo, quòd præsentiam tui visibilem nobis sub-
trahis, Spiritum sanctum venturum promittis.
Spiritum consolatorem & veritatis à Patre & te
simul procedentem. Certè ita conueniebat fieri,
vt, quia filii thalami, absente spōso, & lugere & ie-
iunare cogerentur, simul haberent, vnde consola-
tionem sentirent. Neque verò consolationes Phi-
losophicas, & ficulnea folia à primis parentibus
adhibita, recipimus: quæ neque ipsis philosophis
suffecerunt, adeò vt saepe iis magis ad desperatio-
nem accēderentur: sed veritatis Spiritum agnos-
cimus consolationem habere veram & efficacem,
adversus omnia mala nostra. Sint licet foris pu-
gnæ, intus terrores: dummodo pacem cum Deo
Patre per Christum habeamus, nihil timere debe-

Ioan. 14. 18.

*Iohan. 15.
26.*

*Iohan. 14.
17. 26.*

Matt. 9. 15.

*2. Cor. 7. 5.
6.*

E s bimus

2. Cor. 1. 3. 5.
6. 7.
Luc. 1. 75.
bimus. Scimus Deum nostrum esse misericordiarum & omnis consolationis auctorem & Patrem: ac ut socii sumus afflictionum: ita & ad consolationis societatem nos peruenturos. Hæc firmiter credamus, & arrhabonem istum Spiritus sancti in cordibus nostris diligenter custodiamus: ut accepta consolatione & pace cum Deo, verè gaudere, & eidem omnibus diebus vitæ nostræ seruire possimus. Amen.

DOMINICA ET FERIA PRIMA

PENTECOSTES *Christiana, Iob. 14. 23.*

Act. 2. 11.
Psal. 113. 5.
Exod. 19. 16
Cap. 20. 19.
Psal. 68. 8.
Heb. 12. 18.
Joel. 2. 22.
Gaude, o anima fidelis, de huius diei diuinis muneribus. Prædica cum sanctis omnibus magnalia eius, qui omnium maximus & summus est. Primæ Pentecostes festiuitas incensum ignem, turbinem, caliginem & procellam, tubæ & vocis tremendæ sonitum præ se ferebat. Nunc autem pluuiam benignâ effundis, clementissime Deus, super hæreditatem tuam, & labore confectam recreas. Non montem illum terribilem Sinai, sed delectabilem Sionem & ciuitatem Dei viuentis, cœlestem Hierosolymam, & Angelorû legiones accedere necesse nunc habemus.

Johan. 14. 22. 23.
Gen. 28. 12.
Joan. 1. 52.
Joan. 5. 39.
Deut. 30. 12
14.
Rom. 10. 6.
1. Iob. 3. 18.
Iac. 2. 14.
Rom. 9. 10.
Psal. 116. 10
Ergo agite o boni, ne quæramus, cur mundum immundum omittens Deus discipulis suis se exhibeat. Amplectamur præsentem Dei benignitatem, & sermoni diuino attendamus. Hæc est illa Iacobi schala, qua ad Deum tutò ire & venire licet. Non per spinosas quæstiones, sed scripturarû scrutationem ad cœlum itur. Prope est verbum Dei, in ore & corde nostro. Non satis est dilectionem Dei ore nos profiteri; & sermonem illius in super habere. Facere iubet hæc sapientia, non dicere. Seruare debemus mandata Dei, & q̄ corde absconditû gerimus factò & opere in apertû proferre. Hæc bonæ arboris natura est, fructum edere

floribus

floribus conuenientem. Ita verè probabimus nos Deum diligere: ita Deus Pater cum filio, & Spiritu sancto nos amabit.

Vis igitur ut ameris, o Christiane? Ama Christum: & præceptis illius congruentè vitam ingredi. Sic Dei non tantùm amorem tibi firmiter conciliabis, sed & diuinæ Triados templum & habitatio eris. Ne dubita de Patris benignissima voluntate; qui filio vnico & dilectissimo nostra càm non pepercit. Filii amorè, natiuitas, vita & mors, tam docet præclare, ut nihil magis. Fortis enim in his omnibus ut mors dilectio illius fuit: neq; amor ipsius torrente irarum & furiarum infernalium extinguere potuit vnquam. Spiritus sancti propensæ benignitatis exemplum illustre in missione hodie facta visibiliter extat. Venit enim hodie promissus Spiritus: & ut olim per diuersitatè linguarum humanum genus iratus disperferat: ita per eandem idem nunc sibi reconciliatum colligit in eandem fidem, ut eorum sit cor vnum & anima vna. Spiritus est hic consolationis, veritatis, adoptionis, vitæ, libertatis, pmissionis, æternus, gratiæ, precum, & exorabiliùm quidem. Tantis elogiis moueri nos debebat, ut tantò procliuius amorè illum diuinum amaremus. Certè naturæ nostræ frigiditas huius ignis fomèta desiderat: atq; eò quidè magis, quòd Christi opera omnia nihil nobis profunt: nisi arcana Spiritus operatione in nobis obfignentur. Qui enim spiritum Christi non habet, neque partem in Christo habet, & hi demum filii sunt Dei, qui Dei Spiritu ducuntur. Hinc adoptionis nostræ Spiritus dicitur, per què clamamus Abba, Pater: qui verè testatur, nos filios esse Dei, & cohæredes Christi: quo tanquam sigillo & arrhabone obfignamur & certioramur de hæreditate

Ioan. 14. 23

Rom. 8. 32.

Cant. 8. 6.

Ioan. 14. 26

Eccl. 15. 26.

Act. 4. 32.

Rom. 8. 2. 6.

15. 2. Cor. 3.

6. 17. Gal. 3

14. Gal. 5.

18. Heb. 9.

14. Zach. 3.

10.

Rom. 8. 9.

14. 15. 16.

17.

Cant. 8. 8.

Esa. 49. 16.

Esa. 49. 16. reditate cœlorum. Per hoc denique Christum in
Eph. 1. 13. 14. nobis habitare nouimus, quod Spiritus in nobis
Cap. 4. 30. sancti motus & agitationes sacras deprehendi-
1. Ioh. 3. 24. mus.

Proinde hoc tantum bonum obuiis animis ac-
 ceptemus. Rogemus Dominum, vt promissum
 hunc Spiritum nobis diu largiatur: Ita enim per
 sanctificationem Spiritus sancti omnium, quæ ad
 salutem necessaria sunt, complementum habebi-
 mus. Ambiamus hunc honorem, vt templum san-
 cti Spiritus simus: vt Dei Patris & filii habitatio
 efficiamur. Vnus enim est Dominus Pater, Filius
 & Spiritus sanctus. Primùm omnipotens ille Spi-
 ritus nos creauit: idem & in secunda regeneratio-
 ne nos recreat, & quæ perdita in nobis erant cun-
 cta renouat. Petamus effundi etiam in nos dona
 huius Spiritus multiplicia: vnde & Spiritus sim-
 plex & multiplex dicitur. Septiformia munera sa-
 pientiæ, intellectus, consilii fortitudinis, scientiæ
 pietatis & timoris, nostram irrigent ariditatem.

Veni ergo (ut pie cecinit antiquitas)

Sancte Spiritus,

Et emitte cœlitus,

Lucis tuæ radium.

Veni, Pater pauperum,

Veni, dator munerum,

Veni, Lumen cordium.

Consolator optime,

Dulcis hospes animæ,

Dulce refrigerium.

In labore requies,

In aestu temperies,

In fletu solatium.

O Lux beatissima

Reple

MEDITATIONES SACRAE 61

Reple cordis intima,
 Tuorum fidelium,
 Sine tuo numine,
 Nihil est in homine,
 Nihil est innoxium.
 Lava, quod est sordidum.
 Riga, quod est aridum.
 Sana, quod est saucium.
 Flecte, quod est rigidum.
 Fove, quod est frigidum.
 Rege, quod est dentum.
 Da tuis fidelibus,
 In te confidentibus,
 Sacrum septenarium.
 Da virtutis meritum.
 Da salutis exitum,
 Da perenne gaudium

Concede quaesumus, o Deus, vt, renouatis cor-
 dibus nostris, Spiritus illius sancti primitias hic
 accipiamus: perque eiusdem suspiria ad te sem-
 per anhelemus, donec tibi placuerit, ad plenissi-
 mam messem gaudiorum caelestium nos vocare,
 vbi tu omnia eris in omnibus, & tui messorum ex
 tua benedictione manum, & manipulatores si-
 nus suos abundantissime implebunt, tibi que, b
 haec maxima tua dona, gratiam & laudem agent
 & habebunt sempiternam. Amen.

Ezech 11.
 15.
 Cap 36. 26.
 27
 Rom. 8. 23.
 26
 Cap. 12. 3.
 Iacob. 1. 18.
 Psa. 119. 7.
 1. Cor. 15. 28

DIE SECVNDO PENTE-
 costes Christianae, Iohan. 3.
 vers. 16.

REcte S. Bartholomaeus, referente Dionysio, *Lib. de*
 Euangelium dixit esse magnū siue longum, *Myst. The.*
 & breue ol. *Cap. 1.*

m in
 obis
 endi-
 s ac-
 sum
 n per
 e ad
 ebi-
 fan-
 atio
 ilius
 Spi-
 tio-
 un-
 ona
 sim-
 fa-
 ntia
 m.

reple

& breue seu cōpendiarium. Sunt verba hæc Cliristi ad Nicodemum pauca, vt apparet: sed si bene consideres, non verba saltē: verū verborum pōdera admiranda & magnifica Dei facta. Quōd summum illud bonum tantopere ad hanc suam creaturam, sibiq; infestum, & omnia mala meritū genus, relicto throno glorioso & Angelis, se demiserit & inclinauerit, ad eō, vt mundū illum immundum, cruentum, diligere, amare, viuificare, neq; vulgariter tantum voluerit: sed vnigenitum sibi filium hominibus donare, carnemq; humanā in consortium diuinitatis recipere, imō eundem filium in mortem turpissimam dare: & hæc quidem omnia propter nos homines, & propter nostram salutem: vt nos merito huius Saluatoris iustificati per fidem pacem apud Deum habeamus. Neq; enim est in alio quoquam salus: neq; aliud nomen in vniuersa natura rerum, per quod nos saluari oporteat. Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent, remissionem peccatorum accepturum quemcunque credentem.

Deo igitur sit gratia pro tanto munere. Nam utcunque auctum fuerit peccatum, superabundauit tamen gratia: si momenta, & pondera liberalitatis & largitionis diuinæ cum peccatorum turpitudine æqua lance libraueris. Deinceps ergo Christum hunc nostram sapientiam, iustitiam, sanctificationē & redemptionē statuamus: imō nihil scire nos delectet, præter Iesum Christum eumq; crucifixū. Credamus in ipsum, & ore confiteamur hunc esse nostram salutē. Ambulemus in hac luce: & omissis operibus tenebrarū: sancta cōsilia & recta opera, Deoq; placencia tractemus, vt ad gloriā æternam, à Patre luminū omnibus sanctis

*Rom. 8. 32.**Rom. 5. 1.**Act. 4. 12.**Act. 10. 43.**Rom. 5. 20.**1. Cor. 1. 30.**Cap. 2. 2.**Rom. 10. 9.*

10.

*Rom. 13. 12.**Joh. 3. 19. 20**Iacob. 1. 17.*Etis p
F B

A

tura

muni

propa

rum,

hoc e

tur, q

ostium

ingre

sanctu

catam

dia ob

ingre

lum S

na be

sa fuer

dem si

ptura

in coro

Reti

tibus n

tendan

compe

cohære

ae voca

pulus &

celestis

diligen

lenocin

quod n

Etis

etis preparatā, & nos quoq; venire possimus. Amē.

F E R I A T E R T I A P E N T E -
costes, Iohann. 10. vers. 1. &c.

A Mabilis certē est ouium & pastoris compa-
ratio: qua & supra dictum est sæpe uti scrip-
turam sacram: & pertinent hæc verba etiam ad
munus Sancti Spiritus, quo is in doctrinæ sanæ
propagatione utitur. Fac optime pastor anima-
rum, ut nullibi præterea salutem, nisi in tua aula,
hoc est Ecclesia, ubi oues tuæ tantum reperiu-
tur, quæramus: nec ad eam aliunde, quam per te
ostium sanctum, Alpha & O principium æternum
ingredi conemur. Ianitorem illum tuum Spiritū
sanctum nobis, largire, qui abdita nobis per pec-
catam, & vindicis angeli flammeiq; gladij custo-
dia obserata, arcana vitæ rursus aperiat: ut securè
ingredi & egredi possimus. Agnoscimus verè, so-
lum Spiritum tuum scrutari profunditatem diui-
næ benignitatis: & hunc solum aperire, quæ clau-
sa fuerant: neminem præterea, quæ clausa ab eo-
dem sunt, referare. Idem nobis intellectum scri-
pturæ aperit, & quæ accepimus mysteria & bona,
in cordibus nostris obsignat & claudit.

Retineamus hæc signa & sigilla etiam in fron-
tibus nostris: ne à malis Angelis percutiamur. At-
tendamus voci pastoris illius magni, qui nos
compellat nominationem: & filius Dei, fratres &
coheredes suos, amicosque dulcissima affectio-
ne vocat: alieni eramus olim, at nunc Dei po-
pulus & hæreditas. Proinde & nos, ut decet filios
celestis Patris, geramus. Nomina illa præclara
diligenter tueamur: neque aliis nos verborum
lenociniis abduci à vero patiamur. Gaudeamus
quod nomina nostra scripta sunt in libro vitæ,
pastoremq;

Psal. 23. 1.

Psal. 65. 4.

Act. 4. 12.

Act. 22. 13.

Psal. 51. 10.

15.

Gen. 3. 23.

1. Cor. 2. 10.

11.

Esa. 22. 9.

Apoc. 3. 7.

Eph. 1. 13.

Apoc. 7. 3.

Psal. 22. 21.

Ioan. 1. 12.

Rom. 8. 14.

17

1. Ioan. 3. 2.

Heb. 2. 12.

Ioh. 15. 14.

15.

Ose. 1. 9.

Rom. 9. 25.

Eph. 2. 12.

19.

Phil. 4.3. pastoremque magnum illum rogemus, ut nūti-
Heb. 13.20. quam gratia illa nobis collata excidamus: sed no-
Col. 1.23. men Patris cœlestis, non bestię aut alius hominis,
Apoc. 13.8. in frontibus scriptum retinentes, & semper in li-
 16. 17. bro vitę scripti reperti: denique cum pio & ele-
Cap. 14.1. cto grege ouium benedictionis æternę participes
Cap. 22. 4. efficiamur: vbi agnus æternus nos pascet, & dedu-
Apoc. 7.17. cet ad viuos aquarum fontes, omnemque ex ocu-
 lis nostris lacrymam absterget. Amen.

*DŌMINICA SANCTÆ ET
 indiuiduę Trinitatis, Iohan. 3.
 vers. 1.*

Eph. 4.5.6. **O** adoranda Trinitas: ô veneranda Vnitas:
Rom. 11.36 Deus pater, Fili & Spiritus sancte. Tu solus
Act. 17.28. Deus, & Dominus es noster. Ex te, per te, & in te
Deut. 10.20 sunt omnia. Tu super, & per omnia, & in omni-
Matt. 4.10. bus es. Te solum adoramus, veneramur: tibi soli
Eph. 2. 4. solidam ex tota anima & viribus nostris seruitu-
 tem & cultum debemus. Agnoscimus diuitias
Rom. 11.13. misericordię tuę, qua nos semper es complexus:
Esa. 40.13. miramurque, quę rimari non licet, in profundi-
 tate sapientię & cognitionis tuę. Veneramur in-
 scrutabilia iudicia tua, & vias imperuestigabiles,
 in quibus, vt in mari magno, oues tuę peditant, e-
Exo. 3.2.4. lephantes natant; sobria scientia seruatur: &
Deu. 4.24. mundi sapientia submergitur. Quis enim Rubum
Heb. 12. 2. illum, igne ardenti æstuantem, absque vitę dis-
Rom. 11.34 pendio accedat? Quis nouit mentem Domini,
Esa. 40. 13. aut quis ei fuit a consilio? Quis vidit Dominum,
Exo. 33. 20. & viuus superstitit? Nemo præter vnigenitum il-
Ioan. 1. 18. lum Patris æterni Filium. Is ex sinu Patris ad nos
 attulit tantum, quantum scire nostra interest. Vt

MEDITATIONES SAERA. 65

Ut igitur non omnia sciamus, sufficiat nobis hoc, quod sensum illum Christi Iesu tenemus. *1. Cor. 2.16.*
 Hic nos à considerationibus nudæ & absolutæ diuinitatis facessere volens, iussit se tantum intueri: ut in quo sunt absconditi omnes thesauri sapientiae & cognitionis diuinæ, & habitat omnis plenitudo Deitatis corporaliter. Ita enim & Pater se hunc tantum Filium suum intueri ait, in eoq; solo acquiescere. Hic via & veritas est, in qua ambulare debemus, ut tenebras æternas effugiamus. Hic Agnus est, digito Ioannis, secundi illius Eliæ, demonstratus: ab Esaia prædictus, qui iniquitatem nostram expiauit. Impleuit serpentis Mosaici figuram, & per crucem exaltatus, caput constitutus est Ecclesiæ. Idem arcanam voluntatem Dei circa opus Regenerationis nostræ nobis aperuit. Hoc enim consilium Dei λόγος & consilij magni Angelus è cælo attulit, ut sciamus de nasci nos oportere in nobis, ut in ipso renati vitam æternam habeamus: nõ quidem ex semine mortali sed immortalis per verbum Dei viuentis. Ac quo certior esset fiducia nostra, Deus optimus maximus, & cælestibus & terrenis testibus, hoc ingens Salutis mysterium tanquam sigillis munire voluit: videlicet testificantur de hoc in cælo, Pater, verbũ & Spiritus sanctus: in terra, Spiritus, aqua & sanguis. Vere enim Salutem nostram Deus operatur, & signis confirmandæ tantæ rei destinationis præsentiam suam impertitur: & quamuis abdita Dei ignoremus, & thesauros vnde venti naturales & spirituales motus cordium spirent nesciamus: tamen ad hæc nobis ob oculos posita, in præsepio & ouili nostro, signacula Spiritum nostrum applicare debemus.

Col 1.19.
Cap. 2.3.
Matth. 3.
17.
Ioan. 12.
46.
Ioan. 1.29.
Esa. 53.7.
Eph. 1.22.
Rom. 6. 4.
Tit. 3.5.
Esa. 9.6.
1. Pet. 1.23.
Ioan. 1.13.
1. Ioan. 5.
7. 8.
Matth. 3.
16.
Psal. 135. 7.
Ezech. 10.
13.
Ioan 3. 8.

Intueamur Aquam & sanguinem. Lauacrum
 E regene

regenerationis: & effusi pro nobis sanguinis, & traditi corporis, filii Dei *μνημόσυρον*, sacrae cœnæ institutionem: quia vtrumque hoc nobis pro testimonio gratiæ Dei à Salvatore nostro relictum est. Ne detrectemus Spiritus sancti imperium, vt quod signa monstrant, & offertur, cum effectu capiamus. Nemo enim Iesum Christum Dominum dicere potest, nisi per Spiritum sanctum. Idem Spiritus vna cum nostro Spiritu testimonium nobis perhibet, nos esse filios Dei. Proinde vt summi Dei filii simus, & de salute nostra certiores: teneamus hunc ordinem, & tu, o sancta Trinitas, vni corda nostra, vt hanc tuam voluntatem, & abs te sancitam circa regenerationem nostram seriem, solícite sequamur: vt filii tui vere facti, nunquam ab accepta gratia deinceps excidamus: sed & hic & in omni aternitate opera illa sapientiæ, & gratiæ tuæ, pleno ore & corde, laudare & celebrare possimus, Amen.

DOMINICA LAZARI PAUPERIS, & ANONIMI DIUITIS

Luc. 16. 19.

REcte post doctrinam de sanctissima & indiuidua Trinitate, de diuitem & pauperum statu meditatio subiicitur. Etenim in cultu Dei Opt. Max. nihil æque vt auaritiã vitare debemus: quam ideo radicem omnis mali & idolatriam Apostolus dixit. Vtrumq; sane, & diuitem & pauperem, creauit Dominus: at plerumque vel insolescunt diuites ob copiam, vel ob inopiam pauperes contristantur.

Rogamus igitur Te Patrem cœlestem, largitorem omnium bonorum, vt quibus tua manus

diuitias

1. Tim. 6. 10

Col. 3. 5.

Pro. 17. 5.

Luc. 1. 9.

10. 11.

Pf. 62. 11.

diuitias benigne concessit, ne ad eas cor appo-
nant, contemnentes in pauperibus eorundē crea-
torem, & horum vociferationibus aures obdu-
rantes: cum certum sit, te causam inopum age-
re, & per latus illorum offendi, ac inexorabilem
te rursus insolescentibus diuitibus præbiturum.
Utantur diuites mundo hoc, sed non abutantur.
Dent perentibus & inopibus elemosynā liben-
ter & hilariter: & salutis causa parati sint abiicere
opes mundi, quo facilius per foramen acus, viam
scilicet angustam, sine impedimentis transire
possint. Ambient potius in Deo divites esse, &
thesaurum immarcescibilem cœlestium bonorū
sibi comparate. Ne delectentur magnis & illu-
stribus nominibus: quibus & terras & opera sua
impii insignire student. Nam & præterit species
huius mundi: & euanescent adeo illa tam solici-
te quæsitæ, vt post mortem statim pereant, & ne-
quidem nomina istorum diuitum amplius super-
sint: quemadmodum neque huius diuitis nomen
vllibi reperimus. Cogitent in epulis suis, ratio-
nem sibi potius pauperum quam amicorum ha-
bendam: ac te Deum semper orent: vt quæ car-
ni impossibilia sunt te dante superantes, cum aliis
electis regnum tuum introire possint.

Rursus autem & pauperes, ad Spiritus pauper-
tatem potius quam opum defectum respiciant.
Cogitantes thesaurum suum in cœlo esse, vbi
& cor ipsorum versari oporteat: credant ele-
ctos se esse, vti pauperes huius mundi, quo fiant
diuites fide, & herede sregni cœlestis: quippe
cum vt Eleazari veri Deum habeant adiutorem,
& nominatim illos ita compellantem: non
despondeant propter inopiam animum: sed
ea, vt idoneo instrumento recipiendæ gratiæ
divinæ

Pro. 17. 50

Iac. 2. 15. 16

Pro. 21. 13.

Pro. 22. 14.

Mat. 25. 40

1. Cor. 7. 31.

Mat. 5. 42.

Cap. 6. 1.

1. Cor. 9. 7.

Mat. 19. 24.

Luc. 12. 21.

Mat. 6. 20

Psal. 49. 12

1. Cor. 7. 31

Iac. 5. 1.

Psal. 37. 10

Psal. 49. 15

Luc. 14. 12.

13. 14.

Eccles. 4. 5.

6. 8.

Mat. 19. 26

Mat. 6. 19

Luc. 12. 34

Iacob. 2. 5.

his, &
sacræ
nobis
ro re
mpe-
cum
istum
a san-
tu te-
Dei.
te no-
& ru,
ne tu-
gene-
ur: vt
ia de-
rnita-
no ore
nen.
AV-
ndiui-
berum
tu Dei
debe-
olatri-
tem &
ue vel
opiam
largo-
manus
iuitias

Iac. 1. 9. diuinæ, vtantur: & abiectionem suam sublimi-
 Prou 10. 2. tatem reputent: vt qua pauperes quidem sint, at
 2. Cor. 6. 10 multos ditare possint, & nihil habentes cuncta
 Psal. 37. 25 obtinere inueniantur. Satis ducant se in Christo
 1. Cor. 1. 5. ditatos esse, eundemque tam in vita quam in
 Phil. 1. 21. morte pro lucro habeant. Cogitent quæstum
 1. Tim. 6. 7 esse magnum, pietatem cum animo sua sorte cõ-
 1. Tim. 6. tento, vt qui nihil intulerint in mundum, neque
 inde ablaturi sint aliquid.

Fac optime Pater, vt omnem spem nostram
 in te solo ponamus, qui nobis omnibus copio-
 sè ad fruendum præbere necessaria vis & potes: &
 vt hic audientes Legem & Euangelium funda-
 mentum ponamus, quo innixi, vitam æternam
 apprehendamus. Hærentes cælo, terram cal-
 cemus: & iugiter cogitemus, quomodo hinc
 Phil. 1. 23. beatè migrare, & ab Angelis sanctis in sinum Pa-
 tris cœlestis portari, & ibidem cum Iesu Chri-
 sto, & Spiritu sancto æternum esse & manere pos-
 simus. Amen.

*DOMINICA MAGNÆ COE-
 næ, à plurimis fastidita, paucis gra-
 te, Luc. 14. vers. 16.*

Ita est, quemadmodum erant verba eius qui
 cum Salvatore nostro in conuiuio colloqueba-
 tur: Beatum esse illum, qui comedit panem in
 regno Dei. Ac melius profectò cum illo actum
 1. Joh. 6. 48. esset, si & vim horum verborum tenuisset. Sed o-
 primè factum, quòd idem ille, qui panis est vitæ &
 regni cœlestis hæres vnicus, tam fideliter nobis o-
 mnia, quæ ad participationem salutaris illius cibi
 nos perducunt, exponit.

Verb

Verè enim Pater cœlestis hominibus, qui post priora bona, & omnium rerum abundantiam in summam venerant egestatem & penuriam, rursus mensam instruxit egregiam. Et quemadmodum initio mundi omnibus thesauros uberalitatis suæ aperuit: ita & sub vesperam mundi ad cœnam magnam, & magnos & paruos vocavit. Misit ergo ut seruum suum filium vnigenitum, qui forma serui accepta legationem hanc ad nos suscepit. Venit ad nos, & disruptis cœlis descendit: Inuitavit homines omnes: primum quidem Israëlitas, & parata esse omnia significavit. Venirent modo & hanc cœnæ horam ne negligenter. Clamavit Sapientia in foro, in templo, & ubiq; vocem suam benignissimam audiri voluit: totos sæpe dies manus suas expandit, humanis funibus & loris amatoriis illos attrahere studuit. Similiter & hi, qui in veteri & noui Testamenti primordiis gratiam Euangelicam adesse nunciarunt, legationis suæ munera strenuè obierunt.

Sed quàm malè proh dolor accidit, ut ingrata quàm plurimis hæc inuitatio esset: & illi omnes vno ore se excusarent: partim quòd agri inspicendi, & boum probandorum maior & utilitas & necessitas illis videretur: partim quòd vxoris tanta affectione tenerentur, ut animæ suæ salutarium remediorum obliuiscerentur. Malè inquam isti. Nam agricultura terrestris nobis tanti esse non debet, ut propter eam cœlestem negligamus. Seminare etiam nobis debemus, ad iustitiam messuri pro ratione pietatis: nouare nobis nouale, dum tempus est Iehouam quærendi: & cum tempus habeamus habitandi in nostris & cum tempus habeamus habitandi in nostris laqueatis ædibus, cur Dominicam ædem pariamur esse desertam, & mensam Iehouæ despectam

Esa. 42. 1.

Phil. 2. 7.

Esa. 64. 1.

Prov. 1. 20.

Cap. 8. 1.

Esa. 64. 2.

Osc. 11. 4.

Osc. 10. 12.

Hag. 1. 4. 9.

Mal. 1. 7.

Psal. 32.9. habeamus? Ne cum bobus & equis irrationalibus eorundem mores imitemur, humanæ excellentiæ immemores: multo minus ut opimi boves Bassanici Saluatori nostro insultemus: Neque coniugii delicias cœlestibus epulis & nuptiis agni præferamus: aut quæ adiumento nobis esse Deus voluit, in impedimenta vertamus. Omnia enim ista, huic vitæ necessaria, perinde à fidelibus haberi debent, quasi ea non haberent. Vti debemus mundo, sed non abuti.

1. Cor. 7.
27.30.

Matth. 11.
17.19.

Luc. 3.8.

Mat. 21.31.

Ephes. 2.12.
13.19.

2. Tim. 4.2

Pf. 95.8.9.

Heb. 3.7.8

1. Cor. 1.
23.26.

Esa. 55.1.

Ioan. 6.

Ap. 19.9.17

Cauebimus igitur peccata iudæorum, qui ad istos lapides tam insigniter offenderunt. Et cum ipsam coram intuerentur sapientiam, & canentem & lamentantem, tamen neque saltarunt, neque plâxerunt, sed illam potius iustificare conati sunt. Enimvero misericors Pater nihilominus alios sibi conuiuas quæri mandauit: cum idem etiam ex lapidibus sibi Abrahamitas possit excitare, igitur & manci, claudi, cœci, & qui ad sepes iacebant inuitati, & ingredi etiam compulsi sunt. Bene vero hi apti regno fuerunt cœlesti: qui bonis terrenis vacui liberius animum illis nobilioribus potuerunt applicare. Ita apparet publicanos & meretrices præire Phariseos in regno Dei: & alienos à Republica Israelis conciuies fieri sanctorum, & domesticos Dei: & recte faciunt Legati sancti, qui apud fideles auditores & tempestiue & intempestiue instant, arguunt & vrgent.

Nos vero quoque hodie, cum vocem salutarem vocationis ad cœnam magnam audierimus, corda nostra ne obduremus: sed cupide ei assentiamur: neque offendiculis vllis moueamur mundanæ stultitiæ, quo minus vocationi nostræ firmiter inhareamus: Veniamus ad aquam & panem vitalem, nobis indignis & immerentibus oblati:

vt gu-

ut gustatis huius magnæ cœnæ primitiis, tandem cum electis omnibus ad cœnam nuptiarum Agni, voce Angelorû & Iesu Christi Sponsi congregati, cum Abrahamo, Isaacco & Iacobo in regno cœlesti discumbere, & æternorum gaudiorum participes fieri possimus, Amen.

DOMINICA OVIS ET
Drachmæ perditæ. Luc. 15. v. 1.

Recte, ô benignissime Saluator Iesu Christe, de perversa secta Phariseorum & Scribarum olim dixisti: sepulchra esse illos dealbata, qui nec ipsi in regnum cœlorum intrent, neque alios sinant introire. Et recte vetus Ecclesia de Magdalena peccatricis historia cecinit: Murmurat Phariseus, ubi plorat fœmina criminis conscia. Peccator contemnit compeccantem: Sed tibi, ô dulcis hominum amator, qui nihil omnium quæ fecisti, odisti, voluptas summa est peccatores errantes & perditos reducere, & prodigum filium ad frugem meliorem renocare. Tu vere pastor noster, qui ouilla pelle iam statim ab initio mundi cœpisti nuditatem tegere primorum parentum, & in deserto huius vniuersitatis rerum degens humanum genus, subinde missis fidelibus doctoribus & Prophetis in viam reduxisti. Tu deniq; ipsemet tuas oues conquiriturus & vestigaturus cœlo descēdisti, & hinc inde vagantes in tuos humeros susceptos in tuum ouile reportasti.

*Matth. 23.
13. 27.*

*Sap. 11. 22.
23. 24.*

Luc. 15. 22.

Ebr. 13. 20.

Gen. 3. 21.

Zach. 14. 3.

Cap. 11. 7.

Ier. 34. 2. 11.

Matth. 10. 6.

Cap. 15. 24.

*Psal. 119.
v. 61.*

Erant aliquando tuum numisma, tuam imaginem referentes parentes nostri: sed eam incuria & ambitione inducti amittentes, & sibi & nobis informem imaginem fecerunt. Ignorant igitur Deo, noti mundo facti sumus. Hic bonus

Psal. 90. 8. ille pastor accensa verbi sui luce, lumen nobis in
Psal. 112. 4. tenebris rursus oriri fecit: purgavit domum pe-
Psal. 43. 3. ctoris nostri euerriculo legis promulgatæ: col-
2. Cor. 6. 9. lustravit mentes nostras radiis Euangelii sui, & in
 16. 18 cognitionem sui nos rursus adduxit. Impressit
 nobis rursus nominis sui memoriam. Signavit
Esa. 43. 1. & numisma, Domini portantes imaginem, ciues
 7. 19. nos agnoscit cœlestis curia. Gaudet omnis vicinia
Cap. 44. 5. fidelium, ipsimetque Angeli in mynisteria il-
 8. 9. la venerandi operis redemptionis nostræ intro-
Cant. 8. 6. spicere gestientes, congaudent nobiscum, Deoq;
Psal. 4. 7. & Domino nostro gratias agunt & perhibent in-
Ezech. 9. 4. gentes, qui nostra causa tantos labores suscipere
 6. dignatus, oues reduxit, drachmam inuenit: nec
2. Cor. 3. 18. reduxisse & inuenisse contentus, gaudium hoc
Psal. 53. 7. suum omnibus vicinis fidelibus & Angelis enar-
Psal. 126. 1. rans, cum Iubilo ascendit ad Patrem cœlestem,
Eph. 1. 13. & nunc de omnibus nostris & Spiritualibus &
 14. corporalibus hostibus gloriose triumphat: Cui
Eph. 2. 13. sit laus & benedictio in sempiterna secula. Amen.
 19.

1. *Pet.* 1. 12. **DOMINICA MISERICOR-**
Psal. 47. 6. **dia Patris à filio predicatæ, Luc. 6.**
Psal. 24. 7. **vers. 36.**
Col. 2. 15.

Cassiod. **Q**uid est, ô anima fidelis, quod tantopere
Sar. li. misericordiam paternam Filius Saluator
 ep 9. commendat, & ad imitandum proponit? An,
Scal. exerc. quia sola est misericordia, cui omnes virtutes ce-
 148. sec. 4. dere honorabiliter non recusant, nullaq; re pro-
 pius accedere ad Deum possumus, quam bonita-
 te? Bonitatis autem certissimum fundamentum
 in animi æquabilitate consistit, qua humana o-
 mania

omnia æquiq; boniq; consulere par est. Imo sola hæc est, vel Iustiniano teste, per quam Dei servatur imitatio. Verum ut hæc ita se habeant: tamen in Dei misericordia & charitate contemplanda augustius quiddam se offert, si quis penitius inspexerit. Cur enim Deus Opt. Max. a tergo se cōspiciendum præbens, solā misericordiam & gratiā pro penicillo usurpat? Nisi quia amor diuinus nos homines Deo copulat & iungit arctissime. Ideo toties misericordiā potius, quā sacrificium se postulate dicit. Et Saluator noster charitatē præcipue suis commendat: oratq; cum primis, ut charitas, qua Filium Pater dilexit, sit in nobis, & ipse in iisdem. Reuocat vero nos ad exemplum imō archetypum omnis charitatis, Patrem cœlestem: quē ex Tauleri sentētia nemo dulciori forma quam caritatis exprimet, & in quo non misericordia & caritas vulgaris, sed ipsa misericordiae viscera sese pādunt.

Misericordiam igitur & caritatem nostram declaremus, non tantū erga amicos, sed & inimicos: quia & Pater inimicos nos & peccatores dilexit: deponamus superciliū, quod in fratres sumere solemus, iudiciū & contemnationē ante tempus non sumamus. Est enim qui iudicet, cui quisq; velut proprio domino, stat vel cadit: & cui omnes ad tribunal aliquando sisti oportebit. Ne igitur alius de alio iudicemus: sed in hoc iudicium adhibeamus, ne fratrem offendamus. Diligamus nos mutuo, vere, non simulate. Non elate de nobis sentiamus, sed humilibus obsecundemus, ne in nobis illud competat Poetæ.

Cum tua pervideas oculis malè lippus inunctis,

Cur in amicorum vitis tam cernis acutum.

Quisque fratrem suum Præstantiorem se ducat,

F 5 ac

I. Vlt. C. de don.

*Gen. 33. 19
Et 34. 6.*

*Ose. 6. 6.
Zach. 7.*

*2. 9.
Esa. 58. 3. 6.*

*Matt. 9. 13.
Ioh. 13. 34.*

*Cap. 14. 12.
17.*

Cap. 17. 26.

*Luc. 1. 78.
Matt. 9. 36.*

*Cap. 15. 32.
Mar. 8. 2.*

*Rom. 5. 8.
Luc. 6. 35.*

*Rom. 14. 4.
10. 13.*

Rom. 12. 9.

Phil. 2. 3. 4.

Mat. 7. 12. ac ut breuissime dicam, quod nobis fieri nolumus, aliis non faciamus: quod volumus nemini negemus. Hæc pondera, has mensuras iustitiæ, & misericordiæ diuinæ, in humanis, etiam actionibus diligentissime seruemus & custodiamus, ac interim fonti omnis misericordiæ & bonitatis perpetuas laudes sonemus, dicamus & faciamus, Amen.

DOMINICA CAPTUS PISCIVM felicitioris. Luc. 5. v. 1.

Ps. 107. 22. **N**on in terra tantum, sed & aqua magna Dei nostri facta apparent. Itaq; & aqua sua prædicatione sanctificare, Saluator noster voluit, & ex nauigio in littore stantes auditores erudire. Secutior & tutior siquidem fere horum quam concionatorum conditio. Memorabile vero, quod in nomine Saluatoris Iesu Christi iactatum rete infinitam piscium multitudinem, licet locus & tempus aduersarentur, comprehendit, & nec quicquam frustratur laborantium industriam. Felices igitur, qui Christum in eadem naui secum habent, aut huius sequentes iussum, & nomen prædicantes, rete suum in mare huius mundi iactant. Dictitant alii,

Mundus hic est Pelagus, regina pecunia, nauis est.

Atq; illam ducant aurea vela nauem.

Sed quid ista ad animæ salutem proficiunt? Vere scimus & experimur aurea esse hæc secula: quibus nihil nisi auri causa fit: at intelligunt pii, nihil illa conditione esse miserius. Nam si diuina desit gratia, licet Spectetur ad multum: parum tamen esse inuenietur: & ædificata domus dilabatur: diffluentq; importata: & quamuis totum hanc

Reg. 1. 9.

noctem

noctem peccatorum in tenebris mundanis quis *Pf. 127. 2.*
 consumat laborando, nihil tamen capiet: ipse
 quinimo captor captum se, & velut coruum hi-
 antem delusum, postea deprehendet: & ubi ira *Ier. 16. 16.*
 cœlestis aduersus immania scelera efferbuerit, à
 piscatoribus & pœnarum diuinarum executori-
 bus, tandem comprehensus æternum peribit.

Quapropter omissis mundi vanitatibus, stu-
 deamus serio verbi diuini lectione & auditione
 tempus omne impendere: vt labores reliqui
 succedant felicius. Piscatoribus Euangelicis
 aures libenter præbeamus, & hamo gratiæ nos
 capi patiamur. Dextram manum ad sacras, sini-
 stram ad mundanas & profanas operas extendamus:
 & quamlibet horam, qua de Deo non cogitamus,
 perdidisse nos putemus. Quod si pi-
 scationis nostræ & diuinorum officiorum diuor-
 tium facere necesse sit; ne pigeat relicta navi-
 cula Iesum Christum sequi; quem pro via & veri-
 tate solum & optimum ducem hic & in omni æ-
 ternitate habere conuenit, laudatq; eidem, cum
 Patre & Spiritu sancto, tempore gloria & igno-
 minia dicere nunquam desituras, Amen.

DOMINICA IUSTITIAE CHRIS-
tiana & Pharisaica. Matt. 5. 20.

Vere dixit, qui veritas ipsa est, opus esse nobis
 alia iustitia, quam qua Pharisei Deo placere
 se putabant. Quæ illa & vnde quæso? Ne longus *Ier. 29. 5.*
 sim, Christiana: ab eo, qui Iehoua iustitia nostra
 est & dicitur. Hic vero iustus, & abundanter iustus
 est, vt ex plenitudine eius omnes accipere possi-
 mus. Quapropter ad hunc gratiæ fontem accedē- *Iohann. 1. 16.*
 tes iustitiam quæramus, non in nobis sed in Deo,
 qui nobis factus est iustitia, sanctificatio & re-
 demptio.

Æquum

1. Iob. 2. 29.
Cap. 3. 1.
1. Iob. 3. 15.
Rom. 5. 10.

Æquum porro est, ut iustificati gratis exerceamus opera iustitiæ: & tanquam filij Dei incedamus, caritatemq; cum primis sectemur, diligentes proximum nostrum, quemadmodum nos ipsos. Imo quemadmodum Deum scimus nos dilexisse. Ponamus similitates, odia & istorum Vitiatorum radices extirpemus: & homicidij crimine hæcenus etiam immunes nos præstemus, ut neq; gestu, dicto aut per conatum nocendi mandatum caritatis transgrediamur. Intueamur fidei nostre Ducem Iesum Christum, qui inimicos nos dilexit antequam reconciliati essemus: qui quanquã læsus & offensus primum omnium nos dilexit: cuius ministri adhuc orant nos, ut Deo reconciliemur.

2. Cor. 5. 20.
Rom. 12. 17.
18. 21.
1. Thes. 5. 15.

Ne igitur pigeat nos fratribus remittere etiam iustas offensiones. Ne malum pro malo reddamus: vincamus bonitate malitiam, & quantum in nobis est cum omnibus pacem habeamus.

Eph. 4. 32.
Gal. 6. 1.
Col. 3. 12 13.
2. Thes. 3. 15.
1. 1. 3. 9.

Condonemus nobis mutuo, sicut & Christus condonavit nobis: & cogitemus posse & nos alicubi offendere, & veniam sperare. Ne ut inimicũ aliquem ducamus, sed ut fratrem admoneamus. Benedicamus his, qui nobis maledicunt, scientes nos quoq; ad benedictionis hereditatem vocatos esse: ut in die magna non tortori tradamur, sed cũ alijs benedictis à Patre cœlesti, per Filium, ad eiusdem hereditatis plenissimam possessionem aliquando vocemur. Amen.

DOMINICA AUDITORVM
quater mille, saturatorum à Christo panibus
septem, & paucis piscibus, Mar-
ci 8. Vers. 1.

1. Sol. 23. 14. **P**astor noster Iesus Christus est, nil nobis neque ad corporis neque animæ salutem pertinens
decri:

deerit: etiam in atra Ieriferaq; valle & deserto Dal-
manutha mensam instruxit olim, & hodie sæpe so-
litudinē reddita qua stagnantem, aridumq; solū
lymphis scatens, vbi famelicos collocet, & ad op-
pidum condendum necessariis omnibus donet.
Felices ergo qui ab huius Prophetæ ore pendent,
huius dicta audiunt libenter. Quomodo his fa-
mes nocere potest? quorum causa ἀλλὰ γὰρ in
Christo misericorde commouentur, imo ipsemet
Christus è cælo descēdit: quem partibus à nostris
habentes, aduersa omnia nihil facere debemus.

Sequamur igitur hunc nostrum Ducem, & ma-
gnas opes & voluptates mundi relinquamus leo-
nibus, huius seculi filijs, quos in ista copia summa
vel hîc vel certè alibi premet penuria. Satis nobis
sit Deum propitium habere: & hoc scire, timentibus
Dominum non defore vllum bonum: sed o-
mni ætate illis præsto futura necessaria. Habet
pietas promissiones huius & futuræ vitæ. Simus
igitur contenti præsentibus: & quamvis nihil ha-
beamus: tamen omnia per Christum nos obten-
tuos speremus. Ambiamus diuitias spiritus: vt
mundanam paupertatem ferre facilius possimus.
Ita fiet vt comedentes non tantum, te ô Deus ma-
num præsertim aperiente, saturemur bonis: sed &
fragmentorum septem sportas colligamus, Do-
miniq; Dei nostri benignitatē, semel aperto fon-
te misericordiæ, deinceps in omni vita constanter
sentiamus. Amen.

DOMINICA PRAEDICTORVM A

Christo verorum & falsorum Prophetarum.

Matt. 7. Ver. 12.

Deut. 12. 10.

Vtrumque voce tua, Iesu Christe, prædictum
fuit, fore in populo tuo omni tempore falsos
vates, hæreses & offendicula plurima, quæ anni-
tente

Ier. 5. 13. 31.

cap. 8. 10.

Ca. 23. 1. 9.

21. 25.

Psal. 107.

34. 35.

Num. 11. 5.

23.

Exod. 16. 13.

Ex. 17. 8. 6.

Mar. 8. 2.

Luc. 1. 78.

Rom. 8. 31.

32. 35.

Psal. 34. 11.

Psal. 37. 25.

1. Tim. 4. 8.

cap. 5. 6.

2. Cor. 6. 10.

Phil. 4. 12.

Apoc. 2. 8.

Psal. 104.

26.

2. Cor. 9. 10.

3. Reg. 7. 13.

4. Reg. 4. 48.

44.

erceda-
ceda-
ligen-
nos i-
os di-
m Vi-
imine
neq;
atum
ostre
dile-
nquã
it:cu-
emur.
etiam
edda-
ntum
istus
os ali-
micũ
imus.
entes
catos
ed cũ
ad e-
n ali-
V M
106
eque
nens
ceris

Ex. 22.28. tente Spiritu mendace Ecclesie tuæ pacem &
Act. 20.29. tranquillitatem turbare conabuntur. Etsi vero
1. Cor. 11.19. cauendos etiam illos, & vitandos, & agnoscen-
2. Theff. 2. dos ex fructibus monuisti: tamen nature nostræ
9.10. tarditatem & imbecillitatem, cum multiplici
1. Tim. 4.12 fraude & impostura Diaboli, qui in veritate, cu-
Rom. 16. ius sermo simplex est, non perstitit, confereu-
17.18. tes, eiusdem membrorum peruersos mores animo
2. Tim. 3.1. aduertentes, rogamus te optime Pater & Pro-
1. Ti. 6.3.4. phetarum maxime, velis animos nostros ad ve-
2. Theff. 3.6 ram tui agnitionem inflectere, vt oues tuorum
Ioan. 8.44. pascuorum maneamus: attendamus tuæ genuinæ
2. Cor. 11.3. voci, vlulatus impiorum laporum & hiænarum
Deut. 18.15. caueamus; discernamus vestes iustitiæ, ab asciti-
Luc. 7.16. tiis coloribus Satanæ. Angelos lucis, ab ange-
Ioan. 1.46. list tenebrarum: non credamus etiam miraculis
Ezech. 34. & religiosis ritibus & moribus, cum tua veritate
1. 11. 16. in fundamento pugnantibus. Retineamus vnum
22. 31. illud & necessarium, vt voluntatem Patris coele-
Zach. 11.7. stis faciamus: nec tantum ore & labiis, sed magis
Zach. 11.3. corde ad te appropinquemus: sit eadem oris &
Act. 20.29 cordis nostri harmonia, & quod ore profiteamur,
Pf. 132.9.16 opere exprimamus: vt in tuo grege semper reper-
Zach. 3.4.5 ti, & fructum ferentes bonum, in te vera vite in-
2. Cor. 11. venti in die magna ceterorum quoque electo-
13. 14. rum tuorum numero mereamur aggregati, Amen.
Deut. 13. 1.
2. Theff. 2.9 **DOMINICA REPREHENSI INIV-**
1. Tim. 4.1. **sti æconomi, & callaudate tamen prudentiæ filio-**
Luc. 10.42. **rum seculi, ad excitandum in filiis lucis vi-**
Cap. 11. 28. **gilantiam. Lucæ 16.9. 1.**
Esa. 29.30. **I**N magna domo tua, Domine, agnoscimus &
Luc. 6.46. **I**nos operis familiaribus destinatos talentum ac-
Ose. 10. 1. cepisse, non vt prodigamus aut abscondamus, sed
Mat. 25, 15. vt cum eodem negociantes prudenter, rationem
 villi-

villicationis nostræ reddere aliquando integre, aut alio modo damnis futuris in tempore prospicere possimus. Verum est etiam nos bona cum Spiritualia tum corporalia turpiter prodigisse: neque id te, ô optime Pater familias, latet, ad cuius Sanctas aures non solum ista prauitas per nubes ascendit: sed & de qua nos conscientia accusat. Prudenter igitur in tempore rationem inire oportebat, qua iram tuam declinare aliquando possimus.

Gen. 18. 20.
Psal. 94. 2.
Rom. 2.
15. 16.
Psal. 2. 12.

Et ecce non solum, optime Medice, morbum nobis nostrum, sed & Medicinam doces. Iubemur bona corporalia amicis elargiri, ut in illorum tabernacula tunc, cum nobis foro & bonis cedendum erit, recipiamur. Quantulum autem illud est, ô homo, ut carnalia terentes Spiritualia metamus? Faciunt certe illud filii seculi, & quibus modis possunt opes ambiunt perituras. Cur non igitur nos opibus, diuine munere concessis, ita uteremur, ut iis indigentium necessitatem suleuemus, ut horum testimonio beneficentiæ laudem habeamus, qui propriæ conscientie iudicio malæ administrationis rei fueramus? Hoc enim modo beati iam dudum pronunciati sunt, qui egentium habent rationem, ac in die mala liberandos fore est scriptum, & talis quidem beneficentiâ à morte liberare dicitur.

1. Cor. 9. 12.
Gal. 6. 8.

Psal. 41. 10.
Tob. 13. 5.

Apprehendamus igitur has nouas tabulas, & qui solidum soluere nequimus, culpam apud Dominum deprecantes, pro fructu fidei aliquid proximo egeno impendamus: fietque ita ne in plus deinceps conueniamur: sed cum egenis in parata iam dudum electis & benedictis omnibus tabernacula recipiamur,

Mat. 25. 40.
Prov. 19. 17.

Amca,

DOMI.

em &
si vero
scen-
nostræ
plici
e, cu-
eren-
anim
Pro-
ad ve-
orum
uine
arum
asciti-
ange-
aculis
ritate
num
ceele-
magis
oris &
emur,
reper-
ite in-
ecto-
men.
VIV-
e filio-
i-
nus &
cū ac-
us, sed
onem
villi-

*DOMINICA PRAEDICTAE
à Salvatore vastationis Hierosolymita-
nae, & excidij iudaici.*

Luc. 19. 41.

Psal. 5. 4.

Ezech. 33.

11.

Sap. 11. 22.

Ose. 14. 5.

Psal. 78.

40. 41.

Iere. 15. 6.

Esa. 27. 3.

Iesa. 1. 14.

Esa. 55. 6.

Psal. 95. 8. 9.

Ier. 8. 7.

Esa. 63. 10.

Psal. 18.

26. 43.

Esa. 56. 7.

Ier. 7. 11.

Psal. 26. 4.

5. 8. 9.

Certum est, benignissime amator hominum Deus, nolle te peccatum aut mortem hominum, sed ut conuertatur homo & vivat: & amare te tua Sponte homines, etiam cum eos paulisper puniendo oburgas, ira in eos tua coercita. Sed cauendum nobis, ne tua misericordia & patientia abutamur, ne te miserendo fessum reperiamus.

Proinde quæramus Dominum dum inventur, ne absentem frustra requiramus: vocanti pareamus, nec obduremus corda nostra. Pudeat nos ignorare visitationis paternæ tempora: cum ciconia, turtur, grus & hirundo sui aduentus tempus obseruent. Ne sancto Spiritui dolorem faciamus: ne versus nobis in hostem ipse nos eppugnet. Ille enim se puris purum, peruersis intractabilem præbet: & eos, qui sibi vocanti non parent, invocantes indefensos relinquit. Cum primis autem operam demus, ne sanctum eius templum profanemus. Domum orationis precibus occupemus: neque cum illis faciamus, qui eam pro spelunca grassatorum habent. Fugiamus omnia praua consortia, & in hisce extremis ruinis mundi, & furoribus grassantium hostium tuorum, orando ne defatigemur, sed tacendo, precando vitam transigamus; ut ingruente die magna, per te Dominum liberatorem colligamur iursum, teque in omnem æternitatem laeti celebremus, Amen.

DOMI

**DOMINICA PHARISAEI ET
Publicani dissimiliter precantium
in templo. Luca 18. v. 9.**

Iam ante fideliter tuam, ô benignissime Deus Iesu Christe, gregem admonueras, alia nobis iustitia quam Pharisaeica opus esse: & ne memoria excideret cantio fidelis, ecce denuo, quod verbo docueras, exemplo illustras. Breue iter per præcepta est; longum autem, sed idem utilissimum per exempla. Igitur iuuat tecum, ô optime Magister, nobile hoc par precantium & ad iustificationem pergantium intueri.

Sed quid oculos huc atque illuc vertere necessum est? Potius imo est cum publicano quoque, oculis in terram demissis, indignitatem nostram contemplari, confiteri, veniam peccatorum petere, & cor ad te vnicum nostrum Mediatorem pro consequenda venia attollere. Neque enim quicquam in nobis dignum præmio inueniamus: & licet omnia fecerimus, inutiles seruos nos profitemur: tantum abest, ut aliorum erroribus insultare debeamus. Stat & cadit quisque Domino suo: & qui etiam per fidem stant, non efferri animo, sed timere debent.

Submittamus nos potenti manui Dei, ut nos in tempore extollat: exaltationem nostram humiliatio præcedere debet. Ita caput nostrum Christus incessit: proinde & membra illi conuenienter ambulare decet. Priores sunt tribulationes: posteriores glorificationes. Ut iusti fiamus, peccatores nos esse necesse est: nihil finis oportet, ut aliquid coram Deo fiamus: cuius opera vere sunt manifesta & efficacissima in mediis

G

contra-

Matt. 5. 20

Dan. 9. 7.

Esa. 64. 6.

1. Cor. 13.

9. 10.

Cap. 1. 28.

29. 31.

Luc. 16. 10.

Rom. 11. 18.

1. Pet. 5. 6.

Luc. 1. 52.

Luc. 14. 11.

Luc. 24. 26.

Mat. 20. 28.

Luther.

contrariis. Fac optime Deus, Fili Dei, vt omiffa
 Ier. 23. 6. vana perfuafione Pharifaica, femper preces pu-
 1. Cor. 4. 30. blicani imitantes, te folum noftram iuftitiam &
 fapientiam inuocemus & laudemus in æter-
 num, Amen.

DOMINICA SVRDI ET
 Muti, fanati à Domino

Mar. 7. 31.

Vere bonus eft Deus nofter, qui opus fuum,
 quod initio bene facerat, à Diabolo turpis-
 Mat. 19. 17 sine deformatum rurfus fic inftaurat, vt prifti-
 Gen. 1. 31. nam referat bonitatem. Natura noftra initio
 bona condita, poftca ad omne bonum inidonea.
 2. Cor. 3. 5. 6 & ne ad cogitandū quicquam bene habilis reper-
 ta eft: lingua ad Dei laudem muta, aures furdæ in-
 uentæ. Et qui tantæ calamitati recte medere-
 tur, ab initio Mundi vſque viſus eft nemo. So-
 lus Iefus Chriftus, optimus medicus omnium ve-
 Exo. 15. 26. rorum Ifraelitarum, opificii fui miſertus, vincu-
 lum impeditæ linguæ & obſtructarum aurium
 1. Ioan. 3. 8. ſoluit. Venit enim in hoc, vt deſtrueret opera
 Diaboli. Abſtulit impedimenta, quæ viam nobis
 ad cœleſte regnum intercludebant.

Proinde & nos digitum huius noſtri Ducis
 ſequentes, & Spiritui ſancto per verbum efficaci
 parentes, tantorum bonorum participes fieri
 ſtudeamus. Ne præputio cordis & aurium de-
 lectemur: ſed abiicientes veteris hominis indo-
 lem, vt noua Dei noſtri creatura, nouum Deo
 Pſal. 95. 8. canticum ſonemus. Auertamus oculos, ne vide-
 Pſ. 119. 18. ant vanitatem; aures ne turpitudinem audi-
 37. 48. 105. ant; contineamus à malo manus & pedes no-
 108. ſtros, In rebus autem bonis, & audiendo verbo
 Pſal. 40. 6. Dei

Dei, aperiamus oculos, aures, & expeditis gressibus inoffenso pede incedamus: & nunquam non bonitatem Iesu Christi ore & opere soneamus & prædicemus, Amen.

Osc. 14. 3.
Heb. 13. 15.
16.

DOMINICA PRAEDICATAE
Dilectionis Dei & proximi, representata in beneficio Samaritano.

Luce 10. vers. 23.

GRatiam tibi agimus & habemus, ô benignissime Deus, quod nostros oculos & aures ita beare volueris, ut beneficio sancti tui ministerii liceat nobis te videre & audire, promissum iam olim patribus, & ab iisdem summa voluptate & cupiditate expeditum. Tu es illud, ô Fili Dei Iesu Christe, benedictum semen, in quo omnes gentes rursus benedici, & à maledictione legis liberari oportet. Bona est lex & sancta: sed quæ tanquam in speculo nobis immundiciem & inopiam nostram refert; & quæ regnum cælorum, non nisi omnia eius præcepta facientibus, largitur. At cum hoc modo in perpetuum exulare à cælesti Hierosolyma cogeremur, & in via Hierichuntina faucii perire, nec quicquam nos curante Sacerdote aut Levita; tandem tibi, ô optime Samaritane, placuit misericordia erga nos uti, & spoliatos spiritualibus bonis, vulneratos in naturalibus, sublatos tandem semimortuos in peccatis & sanguinolentos, vi verbi tui vitæ & sanitati restituere: & impositos iumento humanis funibus & loris amatoriiis, ad Ecclesiæ sanctæ tuæ & diuitis aulae societatem perducere:

Esa. 64. 1.
Gal. 3. 16.

Rom. 7. 12.
23.

Ioh. 4. 20.

Ez. 16. 4.
5. 6.
Osc. 11. 3.

G a Bx

Gal. 3. 18. Ex quo apparet cœlestis regni gloriam veluti hæ-
Rom. 8. 17. reditate nobis obtingere, vt sit res non parta la-
Eph. 2. 8. bore, sed relicta: & ex dono Dei, non merito
Rom. 6. 23. nostro.

Rom. 4. 14 Proinde tanto magis nuac Deum ex toto cor-
 16. de amare debemus, & amorem istum in proximo
 amando demonstrare. Charitas enim De, absq;

Mich. 6. 8. charitate proximi, perfecta esse nequit. Da igitur,
Rom. 13. 8. benefice Samaritane, vt pro ista tua immen-

10. sa misericordia, tibi perpetuo gratias agamus:
Eph. 2. 10. & gratitudinem amoremque nostrum, fidem et-

iam in te veram & solidam, bonis erga proximum operibus clarissime testemur, Amen.

*DOMINICA MVNDATO-
 rum Decem leproforum, & in his grati-
 unius Samaritani. Luca*

17. v. 21.

Mat. 9. 12. **A**gnosimus, ô benignissime Iesu fili Dei, nos
Exod. 15. 26 quoque pessime affectos, & primitiuae pa-
 rentum leprae subiectos, te indigere Medico.
 Proinde & nos, tuam imploramus opem & me-
 dicam manum. Tu enim Iehoua & Medicus es

Esa. 53. 47. Israelitarum & fidelium omnium optimus maxi-
Pf. 107. 19. mus. Tu solus & delicta nostra, & pœnas eorum,
Sap. 16. 12. vt agnus immaculatus tollis. Te loquente, ces-
Heb. 2. 17. sant morbi & ægri tudines. Neque enim herba
 18. aut malagma sanare ægrotos potest, sed sermo
 tuus Domine, qui sanat omnia. Tu λόγος æterni
 Patris sanas infirmitates nostras, dolorum ægri-
 tudinisque nostrae probe gnarus.

Stant leprosi & tuam solite expectant cu-
 ram. Nec mora: annuis, & ad ministerium eos-
 dem

dem ablegas. In Ecclesia enim quæ nostræ natura immundities & puritas sit docemur: ad eam *Psal. 26.7.*
 & congregationem fidelium nos quoque aggere *Psal. 42.5.*
 debemus: & præsertim, liberati a malis, *Psal. 50.15*
 Domino liberatori canticum nouum cantare. Con- *Phil. 2.27.*
 uenit præcipue ægrotis sanatis ut Deo gratias a- *Psal. 116.*
 gant: quemadmodum Rex pius Ezechias fecisse *Psal. 91.14.*
 legitur. Imitemur gratum istum Samaritanum, *15.*
 ne cum nouem ingratis pereamus. Virum est *Psal. 107.30.*
 ingratitudo omnium pessimum, fontem exhau- *Esa. 38.16.*
 riens benignitatis & misericordiae: ac fructum
 diuinæ benignitatis ipsimet ingrato interuer-
 tens. Sunt quidem sanati nouem isti: sed hunc
 gratum Samaritanum fides non falsa per opera e-
 lucens, etiam saluum fecit. Da optime Iesu, ut
 non tantum opem tuam in omnibus aduersis
 experiamur: sed & liberati ex malis, tuum no-
 men grati celebremus & prædicemus in secula,
 Amen.

DOMINICA CURÆ CHRISTIA-
 na, & Vana sollicitudinis. *Matt. 6. 24.*

REcte monuit summi Patris familias vnige-
 nitus filius, Regni & cœlestis domus ciues
 & ministros toto corde Deum & Regem omnium
 venerari & colere debere: sic ut huius tantum
 sanctificetur nomen, regnum propagetur, & vo-
 luntas perficiatur. Extra illum quicquid est,
 perinde habeamus, atque si ijs peregrinantes in *Psal. 62.11.*
 diuersorio vteremur. Proinde opes si affluant, ad *Iob. 35. 24.*
 eas cor apponere minime debemus, neque in *1. Tim. 6. 10*
 auro spem, aut in obrizo fiduciam nostram col- *Col. 3. 5.*
 locare: quandoquidem radix omnium malorum
 est auaritia, imo ipsamet idolatria: & nemo si-
 mul Domino & Mammonæ seruire potest: Do-
 minum

3. Reg. 18. 21. minimum igitur & patrem nostrum sequamur. Mammonam & Baalem omittamus, & puro corde & opere illi soli seruiamus, qui nos creauit, aluit, educauit, & perditos nostra culpa, rursus dato proprio filio sibi sanguine precioso mercatus est.

Esa. 1. 2. Ne nos fatiget tristis de victu mundano sollicitudo: sed ea in Dominum & Patrem familias reiecta, non periturum cibum procuremus. Ne 1. Cor. 6. 19. 20. putemus Regnum Dei esse cibum & potum: sed Cap. 7. 23. Iustitiam, pacem & gaudium per Spiritum sanctum. Ioan. 6. 27. Ne cibi causa destruamus opus Dei. 1. Pet. 5. 7. Cogitemus nos excellentioris boni causa in hoc Rom. 14. 17. 20. mundo viuere, neq; propter hanc vitam, sed illam quæ futura est post mortem, viuere, siue verius paulatim mori. Consideremus diuinam erga res cæteras creatas beneficentiam: neque minore erga nos cura & pietate affici cœlestem patrem credamus. Nam qui proprium filium dedit, cur Rom. 8. 32. non & cætera *λεῖψανα* nobis gratificabitur? Ne tam parum creduli simus.

Ambiamus omni conatu regnum Dei, & vel Psal. 127. 2. dormientibus nobis cætera pro auctorio adiicientur, vt iis copiose frui possimus. Satis nobis sit 1. Tim. 6. 7. 8. pasci stato victu & demenso: habentes alimenta & tegumenta contenti simus: de crastino non Pro. 30. 8. laboremus, *εἰς ἀνεῖον* non congeramus adeo sollicitè opes nostras, incerti quis eas aliquando sit Psal. 49. 7. 11. 18. habiturus. Viuamus vt *ἡμερόβιοι*, panem quotidianum ex benignissima Domini manu sperantes. Ita rursus ipse quoque plenam nostri curam geret: & nihil plane tam quoad animam quam corpus nobis deesse Psal. 23. 1. patietur.

**DIE FESTO SANCTISSIMO-
rum Angelorum, & Archangeli Mi-
chaelis. Apocal. 12. vers.**

7. & seq.

O Vere nobilissima filiorum Dei familia, quæ ab initio mundi nõ tantum Deo creatori letum iubilum personasti, & seruiisti subiectissime: sed & hominibus infirmis, multoq; te ignobilioribus, ministrare non dedignaris. Scilicet hæc est tantopere à Salvatore commendata humilitas: qua non seruata Lucifer cælo delapsus est; quam à pueris desumpto exemplo descriptam legimus. Recte vero & puerorum & adultorum sunt angeli tanquam sancti vigiles additi. Excubias etiam agunt pro imperiorum magnorum tranquillo statu, pro pace Ecclesiastica & œconomica: ita vt quasi castra circa pios omnes metata cernere liceret, si modo apertis oculis in sanctam illam custodiam, vt Prophetæ famulus clarissime possemus intueri. Hi sunt Spiritus fidelissimi, Deo & nobis amicissimi, qui tam desuper mandata à Domino accepta hic exequuntur, & nos defendunt: quam preces & lachrymas nostras ad Deum altissimum perducunt & in scala Iacobæ ascendunt & descendunt: Sunt igitur exercitus & copiæ cœlestes, miliriam continuã aduersus impuros Spiritus exercentes: ne ab his qui tanq; rugientes leones nos circumeunt, devoremur.

Beati vero sumus, si huius sanctæ militiæ & cœlestis custodiæ fructum seruamus: imo securi aduersus omnia mala sumus: plures enim sunt à nobis quam contra nos. Certe non Angelus vnus, sed plures, neque saltem Archangelus Michael: sed Angelorum omnium caput,

*Iob. 38. 7.
Psal. 104. 4.
Heb. 1. 14.
Mat. 18. 4.
Esa 14. 22.
Iuda Ep.
v. 6.
Aug. de ci-
uit. Dei
lib. 11. c. 15.
Mat. 18. 10.
Dan. 4. 13.
Cap. 10. 13.
Psal. 34. 8.
4. Reg. 6.
16. 17.
Psal. 91. 21.
Psal. 103. 20.
Apoc 8. 3. 4.
Gen. 28. 12.
Psal. 103. 21.
Gen. 2. 1.
1. Pet. 5. 8.*

¶ 4 verus

mur.
puro
crea-
tur-
cioso
foli-
niliis
Ne
sed
fan-
Co-
hoc
illam
pau-
ga res
inore
trem
it, cur
? Ne
& vel
adiici-
bis sit
menta
o non
leo fo-
ndo sit
n quo
peran-
stri cu-
ani-
DIE

Psal. 91. 11. verus ille Michael & splendor gloriæ diuinæ, &
Dan. 10. 13. expressissimus character Patris, militiæ illi præ-
 20. 21. est: & iam dudum in semet inimicos nostros &
Cap. 12. 1. malos Spiritus deuicit: sed & quotidie in mem-
Apoc. 12. 7. bris suis, licet imbecillibus, vim & potentiam
Heb. 1. 3. Satanae frangit: & in infirmitate nostra virtutem
Psal. 113. 5. suam perficit. Felices, qui hæc beneficia sum-
1. Ioh. 2. 13. mi Dei prædicant, & pro parta nobis victoria
 14. gloriam vero Michaeli, cum Patre & Spiritu san-
2. Cor. 12. 9. cto, tribuunt: Sanctum, Sanctum, Sanctum
Esa. 6. 3. Deum Sebaoth, semper cum castissimis Angelis
Apoc. 4. 8. prædicantes.
Cap. 12. 10. Quocirca agite, amplectamur gratis animis
2. Pet. 2. 4. diuinæ beneficentiæ munera: caueamus pecca-
 ta, quæ etiam in ipsis Angelis Deus impunita esse
 noluit. Gratis animis recolamus castissimo-
 rum Angelorum erga nos beneuolentiam: neq;
 fumo impuritatis nostræ eosdem à nobis abiga-
Luc. 16. 22 mus. Magni ducamus eorundem familiarita-
Num. 14. 3 tem, ut cum aliquando hinc discesserimus, ab il-
4. Esd. 1. 19. lis in sinum Dei patris transferamur, & cum ipsis
Luc. 20. 36. & electis omnibus in omnem æternitatem pa-
 nem Angelorum, veram Ambrosiam, comedere
 possimus, Amen.

DOMINICA MOESTÆ VI-
dua in oppido Nain, & resuscitati
filij eiusdem. Luc. 7. v. 11.

Rom. 5. 12. **D**E morte recte Ecclesia Christiana docet,
Cap. 3. 10. quod per vnus hominis transgressionem in
Cap. 6. 23. in mundum venit: & quia eadem labe in omnes
Psal. 14. 3. eiusdem posteris propagata est, idem omnibus
1. Cor. 15. & æquale stipendium persolvere congruit. Qua-
 36. propter

propter omnibus hanc legem inevitabilem impositam esse credimus, ut semel moriantur. Verum infirmior haec aduersus mortem consolatio est: cum & gentiles necessitati istius parere non recusarint. Igitur apertis oculis non in lapides in nos coniectos, morbos & aegritudines, & mortem ipsam tantum, sed iactorem, in peccatum nostrum: post in peccati & mortis victorem intueamur. Illum inquam, qui dixit se vitam nostram & salutem esse: qui moriendo mortem destruxit, & vitam perennem omnibus in se credentibus reddidit: qui primitias eorum qui obdormierunt factus, spem nobis attulit certissimam alterius vitae.

Syr. 41: 5.
Eccle. 7. 2.
Heb. 9. 27.
Ioan. 11. 25.
26.
1. Cor. 15. 54
55. 20.

Ingens certe est luctus inestissimae matris Ecclesiae, quae toties liberis a se educatis per mortem spoliatur, & viduitatem suam deplorat, neque consolationem ullam efficacem inter homines reperit. Periret ergo nisi *Ἰησοῦς Χριστός* Iesus Christus Sponsus Ecclesiae morti obviam iret. Intrauit mors in urbem & aulam a Deo peculiariter conditam & ornatam: & effecit, ut ex ea primi parentes nostri expellerentur: & iam vrbe efferendus erat filius huius viduae, cum ecce extra vrbis moenia & castra apparet Propheta ille magnus, de quo iam dudum Moses dixerat, & quem populus tum quoque auide expectabat, & gestatores funeris quiescere, mortuum surgere iubet. Parent gestatores: mors abit, vita redit: & loquitur qui mortuus putabatur.

4. Esd. 9. 38.
Cap. 10. 1. 7.
Ose. 11. 9.
Heb. 13. 12.
13.
Deut. 18. 15.
104. 1. 21. 45

O benignissime Iesu: magnum illud tuum beneficium nos quoque gratissimis animis praedicamus: illud vnice orantes, ut & nos huius muneris participes facere non dedigneris. Agnoscimus te esse Dominum & Deum nostram, qui a morte

Psal. 68. 11.
Heb. 13. 13.
14.
2. Cor. 5. 2.
6. 8.

Phil. 3. 14. liberare suos potest. Scimus & nos hic exulare, & opus habere ut ad te per mortem extra castra exeamus, & municipales cœlestis Patriæ efficiamur. Proinde hoc unum agamus, ut ea quidem, quæ à tergo sunt obliuiscamur, ad ea vero quæ à fronte sunt contendamus. Optemus subinde hinc migrare, & esse cum Christo: eundem pro lucro nostro in vita & morte ducamus: & siue vigilemus siue dormiamus, aut etiam moriamur Domini nos esse, & huic tam mori quam vivere nos debere existimemus: ut deinceps in resurrectione prima partem habere, & à morte secunda immunes, imo & sacerdotes Dei & Christi in omnem æternitatem esse possimus, Amen.

DOMINICA SANATI A DOMINO hydropici die Sabbati.

Lucæ 14. v. 1.

Luc. 13. 24. *Iob. 15. 16.* *Jer. 17. 13.* **H**Ydropicus non ille tantum fuit, quem in hac historia contemplamur: sed nos omnes; qui peccatū ut aquam pariter imbibimus: qui relicta aqua viua ad cisternas impuras defleximus, & cum vitio pomo succum vitiosissimum hausimus. Tanto igitur morbo & siti perpetua correpti, Medico cum primis insigni opus habebamus: & ecce adest optimus Maximus animarum & corporum nostrorū Medicus, toties iam superioribus egregiis operibus demonstratus. Is enim vita est nostra: in hunc qui credit, ex eius ventre fluent flumina aquæ viuæ. Habet aquam à nobis bibendam, ex qua fons in vitam æternam fluit: hac hausta sanatur hydropisis nostra, nec quisquam in perpetuam siet. O bonum

num Medicum & salutarem medicinam. Felices, qui ab hoc fonte aquam petunt, & cisternas mundanas omittunt.

Verum enimvero peregit salutare hoc opus Dominus die Sabbati: Recte. Nunquam enim Sabbato opera charitatis repugnant: cum ex-
 pleris Legis sit charitas: & eandem affectionem quandoque aliis rebus minoribus impendamus: turpissimum foret, externam Sabbati obseruationem tenere, & quæ grauiora sunt legis opera omittere: & per traditiones patrum irritum facere mandatum Domini. Multo vero minus, qui Dominus est Sabbati, opus in nobis suum ipso Sabbato agere perhibendus est, cum huius ipsius rei gratia Sabbatum institutum fuerit. Ne igitur attendamus peruersis Pharisaorum traditionibus. Sed tu Domine Iesu, ipso Sabbato & omnibus diebus vitæ nostræ opus tuum Sanationis nostræ in nobis iugiter exerce: purga immundiciam omnem naturæ, & fac ut ex te vero vitæ fonte aquam viuam hauriamus: ut tu in nobis quiescas, & in die magni Sabbati cum omnibus electis ob illa tua dona te laudare possimus.

Interea dum hic peregrinamur, largire nobis animum humiliter de te sentientem, neque se ultra quam par est efferentem. Discamus potius quomodo humiles, quàm quomodo magni esse possimus. Certior enim ab humilitate ascensus, quam in magnitudine perseuerentia. Amat Deus humiles, neque quicquam magnis odit quam superbos. Humilitatem igitur veram petimus, & ne nos cura tentet magnitudinis aut superbiæ perpetuo oramus, per eum qui vbique verum circumtulit humilitatis exemplum: & cui laus & gloria in æternum, Amen.

DOMI-

Mat. 22. 11.

12.

Luc. 13. 15.

Rom. 13. 10.

Col. 2. 16.

Mat. 23. 23

24.

Mat. 15. 3. 6

Mat. 12. 7. 8

Ier. 17. 8

Luc. 1. 52.

Iob. 5. 11.

Psal. 43. 5.

Prov. 25. 7.

1. Pet. 5. 5. 6.

Phil. 2. 3.

Et c.

DOMINICA COLLATAE
Legalis & Evangelicæ doctrinae, ab ipso
Messia filio & Domino Davidis.

Matth. 22.34.

Mar 12.30.

Luc. 10. 27

Rom. 13.8.9

Gal 5.14.

Vere abs te, filii Dei Iesu Christe, ad captiosam interrogationem Pharisaeorum responsum est, duobus mandatis de dilectione Dei & proximi totam legem comprehendere: quemadmodum scientia omnis in cognitione Dei & nostri perficitur & absolvitur. Et quidem primum & præcipuum mandatum est, ut supra res omnes omnibus viribus Deum diligamus. Cur non enim summum bonum summo amore prosequamur? Cur non totum figamus in corde, qui pro nobis totus fixus est in cruce? Quidni illi, qui primogenitum & unicum suum filium in mortem pro nobis dedit, rursus etiam cor nostrum, quod primum omnium in nobis generatum primogeniti nomen sortitur, consecremus? Impendendus profecto totus homo est, Deus esse ut possit in ipso.

Prov 19.17

Matth. 25.

40. 45.

Ioan. 13. 12.

A Deo rursus in secundo mandato ad proximum descendimus, cumque non minus atque nosmet ipsos diligere iubemur: & pronunciat vox veritatis, hunc cultum & amorem, illi cultui, quem Deo præstamus, non dissimilem esse. Mirabilis certe exæquatio, & cui congruit quod a libi dicitur, scenerari eum Domino, qui pauperi commodat aut mutuatur: & quod in pauperibus, famelicis & nudis se pasci & vestiri Christus profiteretur. Vult Dominus perinde nosmet invicem diligere debere, prout & ipsemet nos dilexit. Quinimo ut fides Deo Opt. Max. deberetur: ita dilectio proximo

ximo sine exceptione : & mortua censetur fides, *Jacob. 2. 8.*
 quæ non per opera charitatis in proximum ef- *14. 17.*
 funditur & inclarescit. Denique totius legis ex- *Rom. 13. 8.*
 pletio est charitas ex corde puro, conscientia bo- *1. Tim. 1. 5.*
 na, & fide non simulata profecta. Huic igitur præ- *1. Ioan. 3. 10*
 cepto Dilectionis toti nos tradamus, & tam Deo *Gal. 3. 15.*
 quam proximo amorem nostrum, quantum po-
 terimus, probemus.

Verum enimvero, quia imperfecta sunt opera *Cap. 5. 7.*
 nostra, à mandatis Moïsis ad Messiam progredi-
 mur: eundemque non filium tantum, sed & Do-
 minum Davidis, & Prophetarum legalisque to- *Psal. 110. 2.*
 tius cultus supremum Moderatorem, agnosci- *Heb. 1. 13.*
 mus. Hunc Dominus, non etiam Angelorum
 quenquam, à dextris suis sedere iussit. Fac ergo
 æternæ Deus, ut & deinceps in Ecclesia sancta be-
 neficia illa tua, quibus nos à maledictione legis
 absoluiſti, grati prædicemus: & nihilominus pro
 viribus charitatem & amorem nostrum, tam er-
 ga te Deum Patrem, Filium & Spiritum sancto-
 rum, quam proximum verbo & opere declare-
 mus, Amen.

DOMINICA SANATI A
 Christoparalytici. *Matt. 9. v. 1.*

VERUS est phrasis ista cognita, etiam patribus *Exod. 15. 26*
 antiqui fœderis, & in nouo repetita, te Iesu *Esa. 53. 4. 5*
 Christo filii Dei & hominis Medicum esse & cor- *Matt. 9. 12.*
 porum & animarum nostrarum. Agnosimus do- *Cap. 8. 17.*
 lentes non tantum corporales calamitates, sed
 & interiores animæ infirmitates: paralyſim con-
 tactu vetiti pomi contractam. qui ad omne o- *2. Cor. 3. 5.*
 pus bonum inidonei facti, non magis quicquam *Phil. 2. 13.*
 bene dicere, facere aut cogitare sine diuina gra-
 tia possumus: quam nō potest paralyticus mem-
 bra

TAE
 b ipso
 is.

caprio-
 elpon-
 Dei &
 emad-
 & no-
 rimum
 omnes
 n enim
 amur?
 o nobis
 primo-
 m pro
 od pri-
 ogenii
 dendus
 possit

proxi-
 s atquo
 unciat
 cultui,
 e. Mi-
 uod a-
 pauperi
 eribus,
 s profi-
 cē dili-
 gissimo
 io pro-
 ximo

Rom. 7. 19. bra syderata extendere. Non enim facimus bonum, quod volumus: sed malum agimus, quod nolumus. *Ioan. 5. 14.* Atque hæc quidem ob peccata nostra nobis acciderunt: quibus etiam non sublatis, impossibile est nobis restitui pristinam Sanitatem.

Proinde attendamus voci Domini nostri Iesu Christi, & in illum credentes, primum remissionem peccatorum impetremus, utpote cui omnes Prophetæ de hoc perhibeant testimonium, Sanationis & corporalis & Spiritualis per remissionem peccatorum. Agnoscamus paralytin nostram, ne simus *cavei dntos*, mortificemus membra nostra, & renunciantes carni, Spiritui seruiamus. Tu

Act. 10. 38.
43.
Col. 3. 5.
Iul. Scalig.
Epidor. li. 6

fili Dei Iesu Christe dic: tolle grabatum tuum, & ambula: simulq; dic: me sequere: ô qui via, veritasque, vitaque es, Patris Iesu soboles omnipotentis. Tum torpor iners ex animo abscedet inani: Tum te sequat. In his tenebris nisi manû des, quis monstret iter? quis latus alleuet grauatam? Si vsu veniat, miserum quis leuet cadentem? Sequamur igitur sapientiæ vocem, & eandem non iustificemus cum calumniatoribus, cum satis iustificetur in sermonibus. Laudemus Deum Patrem, quod in hoc filio hominis sibi placuerit omnia reconciliare: quod deniq; interea per homines sibi colligit Ecclesiam, & in magna die per filium hominis mundum iudicabit.

Mat. 11. 19.
Cap. 13. 45.
Psal. 51. 4.
Col. 1. 20. 28
Ioan. 5. 27.

DOMINICA NVPTIARVM COELESTI-
um, & Vestis nuptialis inuitatorum. *Mat. 22. 1.*

Pf. 45. v. 2.
Pf. 49. 4.
Psal. 19. 6.
Esa. 54. 5.
Qvam suauiter, ô fili Dei & speciosissime inter filios hominum Iesu Christe, orationibus tuis parabolicis homines ad cœlestia gaudia inuitare voluisti. Regem Opt. Max. Patrem tuum & Patrem Deumq; nostrum agnoscimus, &

te Ec-

te Ecclesie tuæ dilectæ Sponsum vnicum, cuius
 amorem illa ab incunte ætate eius vsque huc sen-
 sit flagrantissimum, & tales quidem amoris flam-
 mas, vt nullis aquis, ac ne morte quidem ipsa ex-
 tingui potuerint. Tam constantem amorem, vt
 neque Iudaici populi contumacia, neque gen-
 tium maximæ partis ingratitude destiteris a-
 mare ad finem, quos ab initio tibi mirando for-
 dere copulaueras.

Fac quæsumus fili Dei, Iesu Christe, vt hoc
 magnum mysterium copulationis tuæ & com-
 mercii sacri, animis nostris quoque infigamus,
 vocanti tibi ad nuptias libenter pareamus, orne-
 mus nos, vt obuiam veniente Sponso, pulchre se-
 cundum interiorem hominem vestiti, & innocen-
 tia induti reperiamur. Scindamus corda nostra,
 non vestes: Cogitemus ornatum filie Sponsi ef-
 se ab intus: & nos hic in vespera Sabbati operam
 dare debere, vt in ipso Sabbato induti non nudi
 reperiamur. Interea quoque præparatum à te in
 distributione corporis & sanguinis tui conuiuium,
κυνήσιον, præsentia tuæ, reuerenter habea-
 mus: vt aliquando nouum vinum in Regno Pa-
 tris tui tecum & omnibus electis bibere, veramq;
 Ambrosiam edere possimus, Amen.

DOMINICA REGII MINISTRI,
 Impetrantis à Christo sanationem filii. Io-
 han. 4. v. 46.

SECUNDUM est hoc tuorum signorum, benigni-
 sime Iesu, quod magno cum fructu fidelium
 tuorum editum legimus: atq; ita quidem compara-
 tum, vt cum maxime negares te signum editurum;
 tamen mirandam omnino rem in oculis tuorum præ-
 stares. Negas infidelibus & incredulis Iudæis aliud
 signum

Ose. 12. 1.
 Cap. 2. 19.
 Cant. 8. 6.
 Matt. 9. 15.
 Mar. 2. 19.
 Ioan. 3. 29.
 Ioan. 13. 1.

Eph. 5. 23.
 32.
 Psal. 95. 8.
 Heb. 3. 7.
 Matt. 25. 1.

Ioel. 2. 13.
 Psal. 51. 11.
 Psal. 54. 53.
 2. Cor. 5. 3.
 Eph. 4. 22.

Luc. 22. 29.

us bo-
 quod
 nostra
 tis, im-
 atem.
 stri Iesu
 missio-
 omnes
 m, Sa-
 missio-
 nostra,
 bra no-
 nus. Tu
 um, &
 via, ve-
 mni po-
 der ina-
 nū des,
 uatum?
 m? Se-
 em non
 satis iu-
 um Pa-
 uerit o-
 per ho-
 die per
 ESTI.
 22. 1.
 time in-
 rationi-
 a gau-
 Patrem
 imus, &
 te Ec-

Mat. 12. 29 signum te daturum, præter Ionæ signum: at
Cap. 16. 4. rursus fidelium tuorum exactissimam rationem
Mar. 8. 12. habens, sic eos tractas, ut ex imbecilibus fortes
1. Cor. 1. 22. athletas efficias, & in infirmitate humana po-
Ex. 34. 16 tentiam tuam efficaciter demonstras, Non re-
Esa. 63. 1. pellis regii huius infirmam & languidam fidem:
2. Cor. 12. 9. sed ut quassatam arundinem & fumigans linum
 10. foues: & voluntatem timentium te facis.

Esa. 42. 3. Tu clementissime Seruator hominum, adau-
Mar. 9. 24 ge etiam nobis fidem. Da nobis plenissimam
Pf. 145. 19. fiduciam credendi tuis promissionibus, ut omni-
2. Cor. 1. 20. no persuasum habeamus, omnes promissiones
Rom. 4. 18. in te esse Amen: & licet ad illam *πληροφορία*
Mat. 23. 23. sanctorum, montes magnos & obstantia quæq;

Matth. 8. 8 transferentiū, non assurgamus: tamen nobis locū
Pf. 147. 15. inter illos relinque, qui qualicumq; instructi ar-
Psal. 104. matura fidei, à tua superna virtute cupiunt ro-
 37. 28. borari. Scimus omnia tibi subiecta, ut quæ-
 cunque vis facias, etiamsi externa media defici-
 ant. Paret ad nutum tuum natura tota: & te iu-
 bente abeunt morbi, redit sanitas. Proinde nos

quoque tibi optimo & potentissimo Seruatori
 generis humani gratias agimus, quod huius hi-
 storix fructum ad nos etiam volueris peruenire.
2. Cor. 1. 22. Largire & nobis, ut te in periculis animæ & cor-
 poris oculis fidei clarissime intuentes auxilium
 tuum sentiamus, & in imbecillitate naturæ Spi-
 ritus tui robur experiamur, Amen.

DOMINICA CLEMENTIÆ REGIÆ,
 & seruilis ingrattitudinis. *Matt. 18. 21.*

VT fratribus nostris offensiones remittamus.
 non deterrere nos grauitas aut multitudo
Pro 24. 16. iniuriarum debet: nam & sæpius quam septies
Luce. 17. 4. quotidie iustus cadere potest: imo non tantum
 in singula

in singula septem, & ad proximum pertinentia, præcepta septuagies septies peccare possumus: sed in decem illas Dei Opt. Max. tabulas, si diligenter inspexerimus, comperiemus decies mille talentorum summam reliquam à nobis deberi: & si vere iudicare voluerimus, multo plus etiam. Delicta enim quis intelligit? ut quæ caput nostrum supergressa, à deo capitis nostri capillos superant, ut propterea animum despondeamus. Si vitiorum & debitorum instituere computationem conabimur, ne ad millesimam quidem partem responsuri. Quid igitur hic consilii capiemus? Certe licet omnia vendere nos velle profiteamur, & satis facere: & in hoc omnes nervos intendamus, tamen inutiles seruos nos agnoscimus: & qui ex nobis ipsis nequicquam boni vel cogitare possumus. Cur ergo culpam ante peccando contractam, inani satisfactionis & operum obtentu augeamus?

Proinde vere regia est beneficentia tua, ô celestis Pater, quod nobis peccatoribus remittis debita nostra, neque imputas nobis culpam, liberos nos plane pronuncians. Vere enim affigeris nostris miseris, & onus nostrum in abyssum maris demergis. Hic autem conuenit, ut iniusti pronuntiati opera faciamus iustitiæ: & in fratres etiam nostros benignitatem mutuo exerceamus. Neque enim aliter in nobis firma erit charitas Dei, si non erit etiam in nobis charitas fratris: & qui non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non vidit, quomodo diliget? Quod si in proximum duri sumus, etiam Deum rigidum iudicem experientur. Is enim benignis benignum, & peruersis intractabilem se præbet, & fratrum contemptum acerrime vindicat: ita ut

H damna-

Psal. 19. 14.
Psal. 38. 5.
Psal. 40. 14.
Iob. 9. 2.
Psal. 130. 3.
Esa. 43. 26.
Cap. 59. 2. 12.
Cap. 58. 2.
Luc. 17. 10.
Matt. 15. 9.
Phil. 2. 13.
2. Cor. 3. 5.
1. Cor. 4. 2. 7.
Cap. 12. 3.
Esa. 64. 6.

Pf. 32. 1. 2.
Esa. 43. 25.
Cap. 44. 22.
Ose. 11. 8. 9.
Cap. 14. 5.
Rom. 14. 4.
10. 12.
1. Ioan. 3. 17.
Cap. 4. 20.

Pf. 18. 25. 26.

n: at
 onem
 fortes
 a po-
 on re-
 idem:
 linum

 adau-
 imam
 omni-
 siones
 poeiaz
 quæq;
 is locu
 acti ar-
 nt ro-
 qua-
 defici-
 te iu-
 de nos
 uatori
 ius hi-
 uenire.
 & cor-
 xiliu
 æ Spi-

 GLÆ,
 1.
 tamus.
 titudo
 septies
 antum
 singula

Jacob. 2. 13. damnatio absque misericordia sequatur eum, qui misericordiam non præstat. Remittamus facile offensas : cum & nobis mutuo venia speranda sit à benignis: & iudicium de fratribus sumere interdictum. Maxime tamen cum hac lege quotidie à Deo remissionem petamus, dummodo & nos aliis remiserimus. Ne putemus ingratitude nostram Deum latere posse: quem nihil horum fugit. Astant certe & conservi nostri Angeli cœlestes, & qui sunt præterea ex grege Christi contristantur, gemitusque eorum Patris indignationem prouocant, vt & ipse vicissim iracunde agat neque parcat. Tu vero, ô benignissime Pater, mentes nostras ad veram gratitudinem inflecte, vt non solum te, sed & fratres nostros diligentes veros iustitiæ fructus feramus, & te semper laudemus, Amen.

Matt. 6. 12.

Pf. 50. 20. 21.

1. Cor. 11. 10.

Apoc. 22. 9.

Ez. 8. 18. 19.

Gal. 5. 19.

Galat. 5. 19.

DOMINICA CONFIRMATI ROMANI CASARIS à DOMINO. *Matth. 22. Vers. 15.*

NE quicquam nobis ad perfectam cognitionem Regni cœlestis deesset, etiam mundam regni rationem Saluator habere voluit: cum non Iudæi tantum, sed & alii veritatis cœlestis hostes, ad hunc fere lapidem impegisse videantur, vt quæ diuisa esse imperia debeant, ipsi fœde permiscerent. Et quemadmodum dominatum mundanum iidem contemnebant; sic & scripturæ obsequium accommodare renuerent. Denique in ciuitate Dei seditiosis consiliis se detrectarent. Fuerunt etiam qui cum terræ imperio etiam cœli dominatum ambiuerant: & libertatem Spiritus, in carnis licentiam transtulerunt.

2. Pet. 2. 10.

Iud. Epis. 8. 19.

2. Pet. 2. 19.

Gal. 5. 13.

N
Opt.
dicio
est; I
Deo.
Deur
rus: a
mem
tam
psem
mus c
mura
lum
etiam
cum e
mus p
cupan
quiere
verem
grauis
Q
sarian
potio
hunc e
nunt.
seruau
mittan
terrari
Dom
contra
consili
habere
mnis c
num e
nique

Ne vero ita deinceps erremus: sed huic nostro
 Opt. Max. arbitro in hoc finium regundorum iudicio pareamus. Reddamus cuique quod suum
 est; Diuinum amorem, honorem & timorem Deo. Mundanis in rebus obedientiam Cæsari.
 Deum timeamus: Regem honoremus. Alii cur-
 rus: alii equos: at nos Ichouæ Dei nostri nomen
 memoremus. Ne iugum Cæsaris excutere ni-
 tamur, quod semel induimus, quod Christus ipsemet per totam vitam non recusauit. Penda-
 mus de bonis nostris quod iubemur, absq; mur-
 muratione: & priusquam veniamus in pericu-
 lum seruemusue an perdamus, totum diuiduum
 etiam faciamus: & mergi aurum satius, quam
 eodem nos mergi, putemus. Ne obtrecte-
 mus potestatibus: & occasionem captemus au-
 cupandæ vanæ libertatis. In obedientia enim &
 quiete fortitudo est nostra: alioqui fiet, vt quod
 veremur nobis accidat, & dum vincula timemus
 grauissimæ seruituti subiiciamur.

Quod si eueniat, vt diuina imperia cum Cæ-
 sarianis aperte pugnent: Deū potius sequamur, &
 potiorem huius auctoritatem credamus. Per
 hunc enim Reges regnant, & iudices iusta decer-
 nunt. Hic terram hominibus dedit: Cælum sibi
 seruauit. Ne terram ita ambiamus: vt cælum a-
 mittamus. Sapiant & Reges ipsi, & corrigantur
 terrarum gubernatores. Osculentur filium, & se
 Dominum in cælis quoque habere cogitent. Ne
 contra Dominum, cum Phariseis coniuncti,
 consilium capiant: sed hunc in consilio semper
 habere laborent; ne frustraneus sit ipsorum o-
 mnis conatus. Nullus siquidem contra Domi-
 num est consilii, etiam exactissimi, effectus. De-
 nique, vt monetæ imago & inscriptio nos de-
 obedi-

Rom. 13. 1. 7
1. Pet. 2. 17.
Psal. 20. 8.
Luc. 2. 9.
Mat 17. 27
Cap. 20. 25 &
28.
Esa. 30. 15.
2. Pet. 2. 19.
Ioan. 11. 48
Esa. 30. 16.
Act. 4. 19.
Psal. 115. 15.
Prou. 8. 15.
Pf. 2. 10. 12.
Eph. 6. 9.
Pf. 2. 23. 4.
Prou. 1. 30.
Psal. 82. 1.
Esa 8. 10.
Psal. 127. 1.

reum,
 mus fa-
 speran-
 sumere
 ge quo-
 nodo &
 atitudi-
 nihil ho-
 Angeli
 Christi
 is indi-
 iracun-
 gnissime
 nem in-
 ros dili-
 te sem-
 RO-
 2.
 gnitio-
 n mun-
 ait: cum
 cælestis
 videan-
 ipsi fœ-
 a domi-
 nt; sic &
 auerent.
 is se de-
 versa de-
 imperio
 liberta-
 lerunt.
 Ne

obedientia in rebus externis Cæsari præstanda
Cant. 8. 6. monet: ita impressus in anima à creationis ini-
Esa. 49. 16. tio, & in baptismo renouatus character; & ima-
 go diuina, potioris officii diuini memoriam no-
Pf 85. 11. 12 bis conseruent. Ita fiet, vt pietas veritasque in-
 ter se occurrant: iustitia & pax deosculentur in-
 uicem: veritas ex terra germinet, & iustitia de
Eph. 2. 19. 12 cælo existat: sic dum fines vtriusque regni
Psa. 39. 12, studiose custodierimus: æterni & cœ-
 lestis imperii ciues fiamus
 & manebimus.
 Amen.

DOMI

**DOMINICA RESVSCITA-
te filie Archisynagogi, & Sana-
te hamorrhousæ. Matt. 9.**

vers. 18.

O Miseriam; Virgo, duodecim annorum pu-
ella, quæ vix quid vita humana esset cogno-
scere cœperat, vitam amittit, eamque sæua mors
tristi funere mergit. Verum, ut in mari fluctus
fluctum, ita in vita humana miseria miseriam
trudit. Alia enim fœmina, totidem annos con-
tinuos cum scedo morbi genere, muliebri sexui
peculiari, colluctata, omnem substantiam in
medicos erogat. Quid istuc vero, ô benignissi- *Psal. 84. 7.*
me sator hominum, quod nos in hac miseria *Psal. 80. 6.*
rum valle sic cibas pane lachrymarum, & potas
nos lachrymis copiose, cum tamen vita sit in vo- *Psal. 30. 6.*
luntate tua? Nimirum deficimus in ira tua, & in *Psal. 90. 8.*
furore tuo turbamur: quando iniquitates nostras
ponis in conspectu tuo: & abscondita nostra pec-
cata in illuminatione vultus tui.

Bone Deus, quam multis peccatis & lapsibus
inquinata est vita hæc nostra mortalis; Iniquita- *Psal. 51. 7.*
tibus & peccatis conspurcati ingredimur in hunc *Gen. 6. 5.*
mundum: Cor nostrum quamprimum ad con- *Gen. 8. 21.*
cipiendas cogitationes aptum est, tantum pro- *Ier. 17. 9.*
pendet ad malum, peruersum est illud & inscu-
tabile: quis cognoscet illud? Ex eo procedunt *Matt. 15. 19.*
cogitationes malæ, homicidia, adulteria, for-
nicationes, furta, falsa testimonia, blasphemia.
His coinquinatur tota vita hominum per omnes
ætates, quarum singulæ suis subiectæ sunt vitiis,
Pueritiæ annos consumimus vanitate. Ado-
lescentia obnoxia est luxuriæ. Virilis ætas sub-
iacet

H 3

iacet

1. Cor. 11. 32. iacet ambitioni. Senio infesta est auaritia. Quid
Prov. 3. 11. ergo mirum, optimum patrem coelestem, expe-
Heb. 12. 6. dire virgas & flagella, quibus filiorum suorum
 prauitatem coerceat & corripiat: ne cum mun-
 do immundo damnentur? Quos enim diligit hic
 Dominus, hos castigat.

1. Pet. 5. 6.

Da ergo o mitissime Pater Spiritum, da ut
 flagella tua agnoscamus, sub potenti tua manu
 humiliemur, & quascunque immittis aduersi-
 tates patienter feramus: licet vires & facultates
 omnem ad extremum teruncium vsque essent
 expendendæ. Tu nos hic seca, hic vre, tantum
 parce in æternitate. Non parcas nostræ iniquita-
 ti, in hac vita. Magna siquidem est ira, si pecca-
 toribus non irascaris. Si quoque nostros per
 temporalem mortem nobis eripias, largire, ut
 in beneplacito voluntatis tuæ acquiescamus,
 memori mente versantes illud, quod Spiritus
 ipse de pie defunctis in sacras tabulas referri vo-
 luit: Beati mortui, qui in Domino moriuntur:
 quia requiescunt à laboribus suis. Et licet chara-
 thori nostri pignora interdum morte præoccu-
 pentur: non tamen nimium animo turbemur.

*D. Bern-
bardus.*

*D. Hiero-
nymus.*

Apoc. 14. 13

Rapta sunt, ne malitia mutaret intellectum eo-
 rum, neue peccatorum consortium deciperet
 animas ipsorum. Quare non discruciemur ani-
 mo: nihil mali ipsis accidit: nec nos quicquam
 impatienter ferendo proficimus. Nunquid ea re-
 uocare poterimus? Quin imo nos ad ipsa abibi-
 mus, nec illa reuertentur ad nos.

Sap. 4. 11.

2. Sam. 12.

23.

Heb. 9. 27.

Iesa. 28. 15.

Cumque hoc statutum sit omnibus homini-
 bus semel mori, & postmodum iudicium: Ca-
 ueamus nobis à noxia securitate impiorum, qui
 dicunt: Percussimus feodus cum morte, & cum
 inferno fecimus pactum. Quin potius mature
 de pia

de pia *εὐθανασία* cogitemus, sic fiet, ut mors nunquam nos imparatos adoriatur, etiam si ante duodecimum annum adueniat. Cupiamus dissolui, & cum Christo esse. Qui enim propter Christum patienter viuit, in eodem delectabiliter moritur: & cum B. Ambrosio magna *παρρησία* dicit: Non ita inter homines vixi, ut pudeat me ulterius viuere, si Domino placeat: nec mori timeo, quoniam bonum Dominum habemus. Imo in morte exultemus: quia est terminus omnium miseriarum, quem ubi attigerimus, tum incipiet annus retributionis. Is enim, qui pro salute nostra mori dignatus est, & charo precio Sanguinis sui nos redemit, quamprimum Spiritum ipsi reddiderimus, deducet nos in domum patris sui, in qua locum nobis preparauit, ut illic cœlestis suæ gloriæ nos particeps faciat, & ostendat nobis gloriam suam, quam habuit ante constitutionem mundi. Ipsi sedenti in throno maiestatis, sit benedictio, & honor, & gloria, & potestas in secula seculorum, Amen.

Phil. 1. 23.
D. August.
Paulinus
Presby. in
Vita D.
Amb.

Iesa. 63. 4.
1. Cor. 6. 20.
Ioh. 14. 3.
Ioh. 17. 24.

Apoc. 5. 13.
Hieron. Vi-
das.

*Expectata diu mortis cum Venerit hora,
 Da pater ut moriar placide, nec torquear egre:
 Iudicijq; diem mihi suauem redde Redemptor,
 Ante tuum supplex ut stem pie Christe tribunal,
 Et saluer: satis hoc, non est ut plura requiram.*

DOMINICA ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΟΣ ΗΙΕ-
rosolymitani, & finis huius seculi.

Matth. 24. v. 15.

VT principio finis respondeat, & cum anno exacto ipsa etiam meditationum deuotio in orbem recurat, sicque in circulum quasi con-

H 4

uolua,

Quid
 a, expe-
 suorum
 n mun-
 igit hic

, da vt
 a manu
 aduersi-
 cultates
 e essent
 tantum
 iquita-
 i pecca-
 tros per
 gire, vt
 camus,
 Spiritus
 erri vo-
 iuntur:
 et chara
 e occu-
 bemur.
 um co-
 eciperet
 tur ani-
 icquam
 id care.
 abibi-

omini-
 m: Ca-
 m, qui
 & cum
 mature
 de pia

noluitur, age pia anima, quemadmodum antea in principio considerasti, quomodo Rex cœlestis tibi Saluator aduenerit, ita nunc sub finem meditare, quomodo idem Iudex sit adfuturus: Neque enim hæc mundi machina perpetuum stabit: sed tempore à Deo præfinito, ipsique soli cognito, finem suum sortietur. Cœli sunt opus manuum Dei, ipsi peribunt, Deus autem permanet. Ipsi omnes tanquam vestimentum veterascunt, & tanquam indumentum Deus mutabit eos.

Mar. 13. 32.

Pf. 102. 27.

Luc. 1. 78.

Ose. 2. 19.

Iesa. 62. 5.

Psal. 43. 12.

Psal. 37. 35.

Psal. 43. 5.

Rom. 8. 24.

Deserueramus nos creatorem nostrum: digni qui in æternum ab ipso vicissim deserti & derelicti mansissemus. Sed ipse Dei filius nostri misertus prior ad nos venit, & Oriens ex alto nos visitauit, ut se nobis rursus iungeret & vniret. Est enim magni illius Regis filius, cui Pater ex humano genere nuptias destinauit. Hunc, ô pia anima, si tu per verbum Euangelii & Sacramentorum institutionem ad te toto hoc anni circulo in humilitate venientem obuiis vlnis excepisti, ipse vicissim veluti Sponsus se tibi obligauit, Sponsalia tecum celebrauit, seseque tibi in iustitia & iudicio, in misericordia & fide in sempiternum desponsauit. Et sicuti Sponsus super Sponsam: ita super te gaudet ipse Deus tuus.

Quare ergo tristis es anima mea? & quare conturbas te? Nonne propterea, quia tu quidem in hac vita cruce premeris: impii autem florent, sunt superexaltati & eleuati tanquam Cedri Libani. Sed bene res habet. Non perpetuo sic erit. Spera in Deo tuo, quoniam adhuc confitebor illi: quia ipse Deus tuus est, & salus faciei tue. Imo iam salua facta es, sed spe. Spes autem quæ videtur, non est spes. Gloriare ergo in spe gloriæ filiorum

liorum Dei: & expecta aduentum gloriæ magni Dei, & Saluatoris tui Iesu Christi. Hic enim Sponsus tuus te non perpetuo relinquet Orphanam. Promisit & dixit: Iterum venio, & accipiam vos ad meipsum, vt, vbi ego sum, & vos sitis. Ipse promisit, ipse faciet, & hora, qua minime cogitas media nocte clamor fiet: Ecce Sponsus venit: Exite ei obuiam. Para itaque Lampades fide & pietate, & vicissim clama: Eriam, Domine Iesu, veni: veni cito.

Rom. 5.2.
Tit. 2.13.
Iob. 14.3.
Matt. 25.6.
Apoc. 22.20

Et licet in hoc secundo Regis nostri aduentu, cœli magno impetu sint tranſituri, Elementa calore dissoluenda, terra & omnia opera quæ sunt in ipsa exurenda: nos tamen non timebimus, impavidos mundi ferient ruinæ. Quia Dominus ipse nobiscum est, virga & baculus ipsius nos solantur; instat dies redemptionis nostræ: a Sponso nostro domum deducemur. Etenim in hoc mundo peregrini & hospites sumus, inquirimus autem ciuitatem, à Deo paratam, cœlestem Ierusalem, in qua multorum millium angelorum est frequentia: & Ecclesia primitiuorum, qui conscripti sunt in cœlis. In ea erit πολιτεύμα nostrum & perpetua conuersatio cum Sponso nostro Christo.

2. Pet. 3. 10.
Psal. 46. 3.
Psal. 23. 41
Luc. 21. 28.
Heb. 11. 13.
Heb. 12. 22.
Phil. 3. 20.

Gaudeamus ergo, & exultemus, & demus Deo gloriam: quia venerunt nuptiæ agni. Præparemus nos tanquam Sponsa, cuius gloria sit ab intus, vt adducamur in lætitia & exultatione ad templum Regis. Ibi auferet Deus omnem lachrymam à facie nostra. Completi erunt Dies luctus nostri: nec vlla amplius audietur iniquitas, fugiet dolor & gemitus: mors ultra non erit, neq; luctus, neque clamor, neque dolor ultra erit. Sed reformabitur humile hoc nostrum Corpus, vt

Apoc. 19. 7.
Psal. 45. 14.
Iesa. 25. 8.
Iesa. 60. 20.
Iesa. 51. 11.
Apoc. 21. 4.
Phil. 3. 21

H s fiat

antea
celestis
m me-
; Ne-
m sta-
oli co-
t opus
erma-
vetera-
muta-
digni
dereli-
miser-
os visi-
Est
ex hu-
o pia
amen-
ni cir-
s exce-
bliga-
tibi in
n sem-
s super
as.
re con-
dem in
orent,
edri Li-
sic erit.
fitebor
ei tua.
in qua
oria fi-
liorum

Mat. 22. 30. fiat conforme corpori Christi glorioso: imo fu-
Eph. 4. 44. turi sumus ἱσαγγελοι, & in perpetua iustitia &
Mat. 18. 10. veritate Sanctitatis semper videbimus faciem
1. Ioh. 3. 2. Patris, in cœlis, vbi est summa securitas, segura
August. tranquillitas, tranquilla iucunditas, iocunda fe-
 licitas, felix æternitas, æterna beatitudo, beata
 certitudo, vbi certa visio, & sine fine laudatio.
 Ibi affluentia diuitiarum, influentia deliciarum,
 & confluentia omnium bonorum.

Faxit Deus ter Optimus Maximus, quando-
 quidem hic miseriarum omnia plena sunt, & quã
 mundus pollicetur quietem non præstat, vt pa-
 triæ huius amore æstuemus, vitam hanc conti-
 nua pœnitentia transigamus, & firma in Domi-
 num fide cum pace consopiti, olim cœlestis tu-
 bæ clangore excitemur, & in nubibus obuiam
 Christo rapti, cœlestibus gaudiis repleamur ab
 ipso filio Dei, qui cum Patre & Spiritu sancto vi-
 uit, & regnat Deus in seculorum secula, Amen,
 Amen, Amen.

MEDITATIO VETUSTA
 & venusta, de nouissimo iudicio,
 quæ Mantuæ in æde D. Fran-
 cisci legitur: Coron-
 dis loco addita.

Cogita anima fidelis,
 Ad quid respondere velis,
 CHRISTO Venturo de cœlis,
 Cum à te poscet rationem,
 Ob boni omissionem,
 Et mali commissionem,

Dicit

Dies illa, dies ira.

Quam conemur praeuenire,

Obuiamq; Deo ire.

Seria contritione,

Gratia apprehensione,

Vitæ emendatione.

Dies ira, dies illa,

Soluet seculum in fauilla,

Teste Petro cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus,

Quando Iudex est venturus,

Cuncta stricte discussurus.

Tuba mirum spargens sonum.

Per sepulchra regionum.

Coget omnes ante thronum.

Mors stupebit & natura,

Cum resurget creatura,

Iudicanti responsura.

Liber scriptus proferetur,

In quo totum continetur,

Vnde mundus iudicetur.

Iudex ergo quando sedebit,

Quicquid latet apparebit,

Nihil inultrum remanebit.

Quid

Dies

Quid sum miser tum dicturus,
 Quem Patronum rogaturus,
 Cum nec iustus sit securus.

Rex tremenda Maiestatis,
 Qui salvandos salvas gratis,
 Salva me fons pietatis.

Recordare IESU pie,
 Quod sim causa tua via,
 Ne me perdas illa die.

Quaerens me venisti lassus,
 Redemisti cruce passus,
 Tantus labor non sit cassus.

Iuste Iudex ultionis,
 Donum fac remissionis,
 Ante diem rationis.

Ingemisco tanquam reus,
 Culpa rubet vultus meus,
 Supplicanti parce DEVS.

Qui Mariam absolvisti,
 Et latronem exaudisti,
 Mihi quoque spem dedisti.

Preces meae non sunt dignae,
 Sed tu bone fac benigne,
 Ne perenni cremer igne.

Inter

MED. DE NOVISS. IVDICIO.

109

*Inter Oues locum praesta,
Et ab hædis me sequestra,
Statuens me parte dextra.
Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis.
Ut Consors eius beatitatis,
Viua cum iustificatis,
In æuum æternitatis. Amen.*

F I N I S.

FRANCOFVRTI,

Excudebat Melchior Hartmannus,
ANNO M. DCI.

Inter

110

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

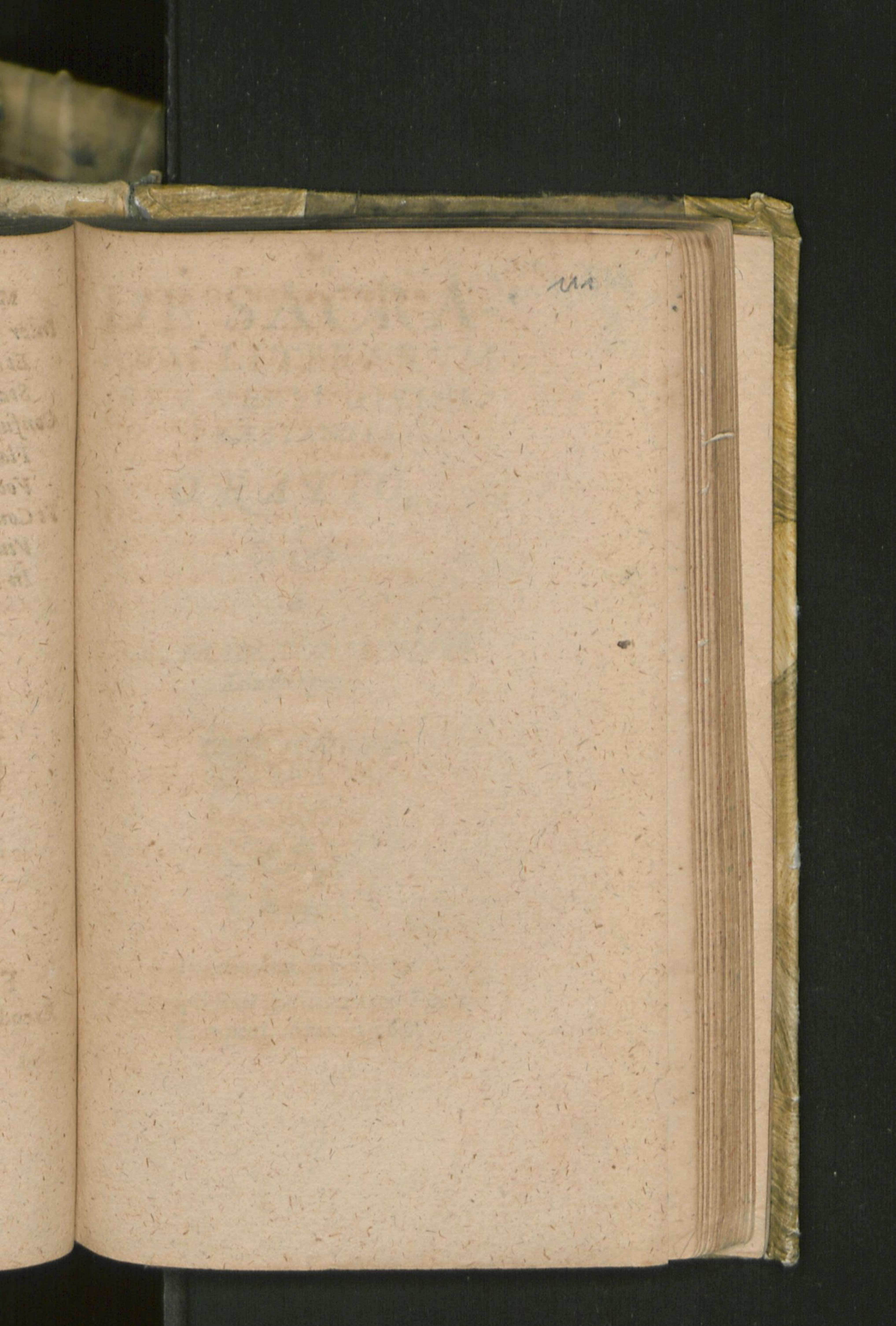
ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

ALBI DE NOBIS IVSIA

na

112

I
R
S

92 33 59

ULB Halle
004 346 572

3

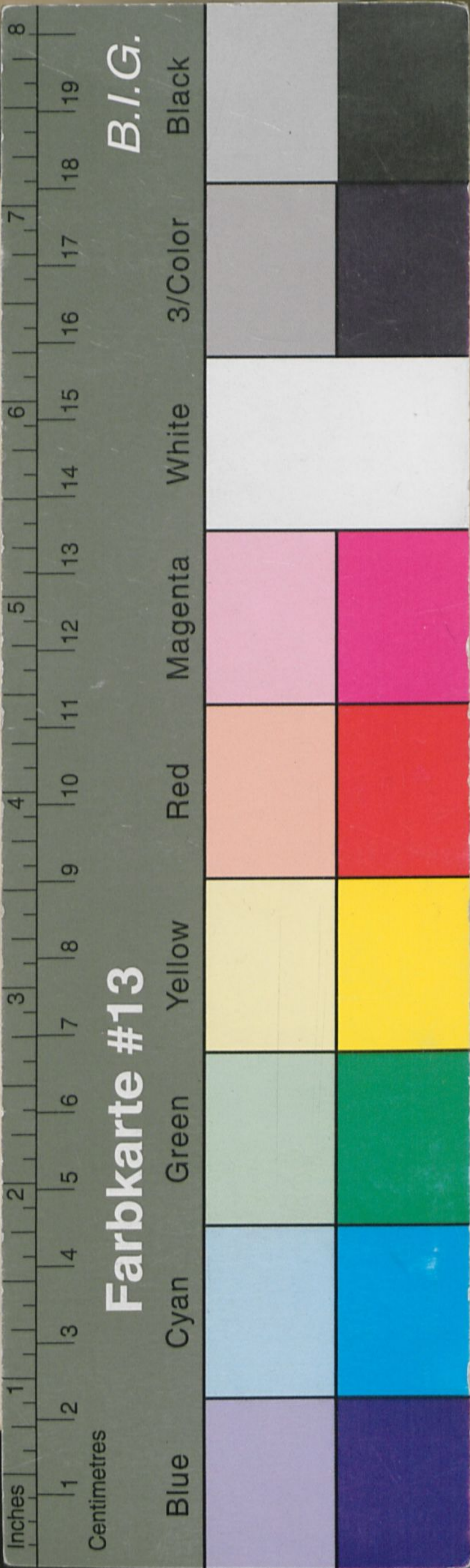
f
SB

Am 1

Die 1. Auflage des 1. Bandes

ecclia diffusa usq; terrar. vñ iubet
et mudo qz celi pastores qd plunm
na ubo dñi. i. filio. firmati sūt. i.
instructi. alla. al. Laus gemina
geminio gaudio pastorū gregis
gredes resonat ps. exultate in
vlā pncipio inuit s' inuolat. alla.
inuit inuitam plicant. Nam i
spñ scñ. in ubo filio. in dño.
annuntiant. pponit spm p qm
sciant. demē fidum. p qm. rec
deute prēm eū reuolati. De
plō humilitatis vdic ozo. Ds qm
hum. De oue reponata fidelio
ipm inuita. c. ca. De pasqua
fidelit. gaudis fa. s. p. Qd. nū d
st. se inueni plū bonū pistoris.
lecto. qz ipz puz. s. p. no. ne. vel. q
st. inuis oues errantes si d. est
puz. s. p. in. q. alias oues hū
nes. inuolant. alla. Laudate dñm
Pelucis resonat sedim. alla. Surrex
ps. in. in. in. explanat. ex. legulū
in. qz. de. sine. qui. fugient. s. nū
qz. p. p. q. de. p. qz.
quid. s. nū. qd. sic. rō. dū. appa

Domini Doctoris
PETRI HEIGII,
IVRISCONSULTI
CLARISSIMI, ET ELECTORA-
lis aulæ Saxonicæ Consilarii fi-
delissimi, piæ memoriæ,

*MEDITATIONES SA-
GRÆ, IN EVANGELIA
Dominicalia,*

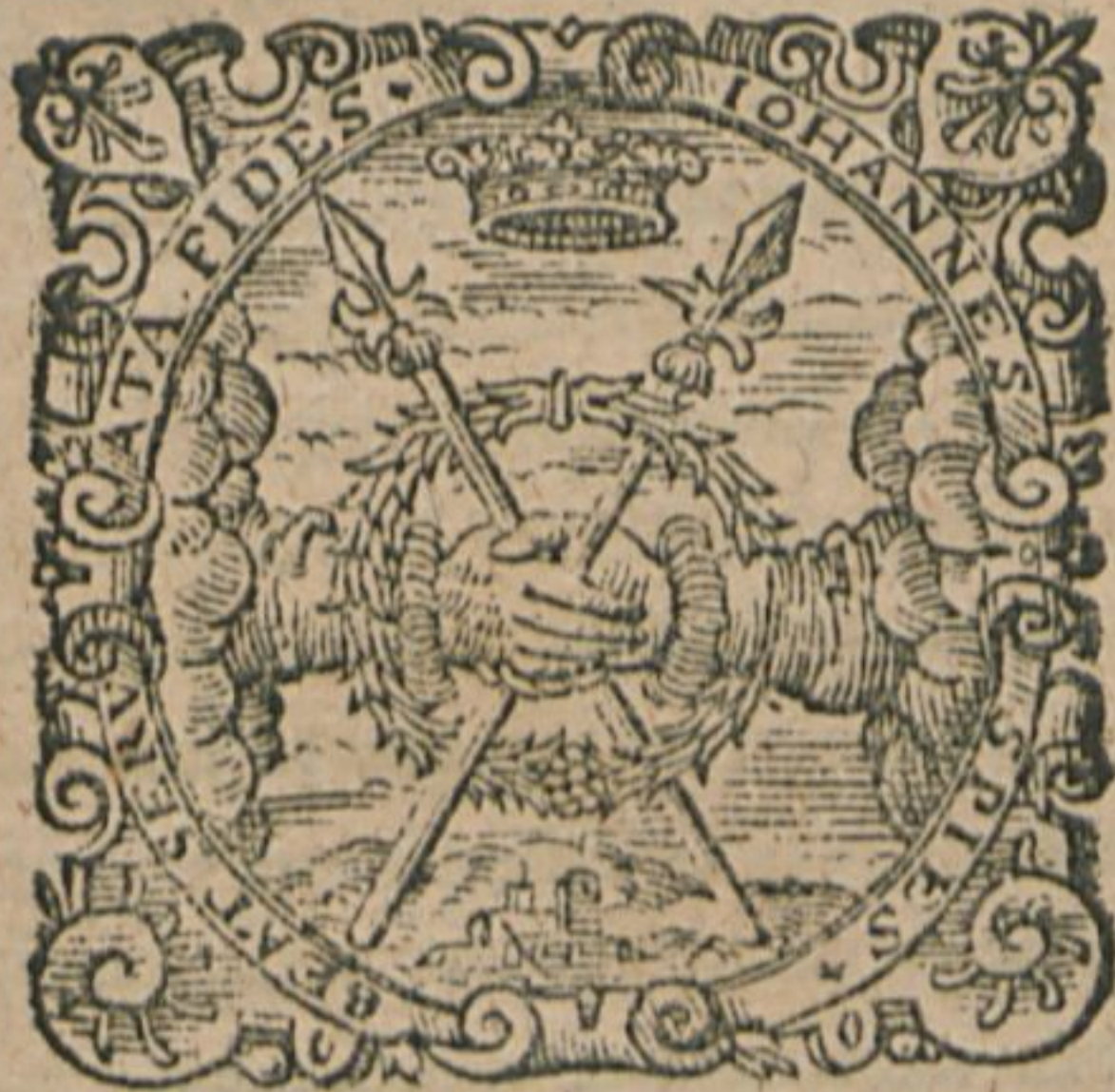
editæ

Ad ipsius Authoris petitionem,

à

POLYCARPO LYSERO,

S. THEOLOGICÆ DOCTORE,
eiusdem aulæ Ecclesiastæ.

FRANCOFVRTI,
Typis Melchioris Hartmanni, Sumptibus
Ioannis Spiessij

M. D. C.